

سفرنامه لند^طن

نواب میرزا ابعلیخان بهادر سیرالارنگ
مختارالدوله و مختارالملک و ام اقباله و اجلاله
عالیجناب ^{مؤلفه} صدیق مارنگیاد و معصومه علی
سرکامالی
حسب خواستش سید و نایت عایضاً بنسبه نواب
صاحب باقاعبه

بسم اللہ الرحمن الرحیم

یہ غزوہ محرم سنہ ۱۲۸۰ھ کا پنجاب غلام صادق صاحب خاں این خاں
میر ولایت علی ابن سید محمود مرحوم باقتضای موسم پرنگال
کتب خانہ عالی حضرت نانا صاحب قبلہ الخطاب نبواب صدیق یار جگہ
در ظلمت عالمی سے فرمودند فطر این خاکسار شہر کی نگہانی بود رہ
لندن و دہلی کہ شکام ہر دو سفر حضرت نواب صاحب ممدوح اللہ
اتفاق تالیف و تحریر آن شدہ بود اخلا و آرا از کتب خانہ جد اس
بامرتبہ تمام نظر فائدہ خاص و عام برائے طبع آن بعالی حضرت
کو دم حضرت ممدوح بیاس خاطر این خاکسار حکم طبع آن شدہ
اسحق این سفر تہنیت کہ مستعجلان واقعات را سنجیدہ بہ دست
کنند گلن گوشہ حضور را فائدہ و آسائے و حفظ عام

میگرداند فقط

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

اللَّهُ الَّذِي جَعَلَ سَفَرُ الْبَرِّ وَالْبَحْرِ وَسِيلَةً لِلظَّهْرِ وَسَبِيلًا يَحْصُلُ الْمَقَامُ
 أَمْرًا وَجَعَلَ مَرَاكِبَهُمَا الْجَلَّةَ النَّارِيَّةَ وَالسَّفِينَةَ الدُّخَانِيَّةَ لِلتَّجَارَاتِ
 الْكَائِنَةِ بُلُوغَ الْمَنَازِلِ وَالْمَقَامِ وَصَلَّى اللَّهُ عَلَى أَفْضَلِ النَّبِيِّينَ وَالْمُرْسَلِينَ مُحَمَّدٍ إِلَى
 يَوْمِ الْقِيَامِ وَعَلَى آلِهِ سَفَائِرِ الْبَحَاةِ مِنْ آلِ لَآمٍ وَصَحْبِهِ نَجْمِ الْقَوْزِ لِلطَّالِبِ
 آيَةِ الْإِقَامِ أَمَّا بَعْدُ فَهَذَا مِنْ مَحْضَرَاتِ دَرَاهِلِ زَمَانِ سَفَرِ حَجْرٍ بِحَضْرَتِ
 تَبَرُّونَ فَرَسِيمَانَ أَمْدَارِ كِيَوَانِ وَقَارِ بَرِجِ فَكْ حَشْتِ وَنَجْمِيَارِ خَشَمِ فَكْ كَا سَكَا رِي
 تَبَرُّونَ مَعْدَلَتِ سَكَنْدَرِ مَقْدَرَاتِ أَرِسْطُو فُطَرَاتِ أَفْطَا طُونِ فُطْنَتِ مَصْدَرِ حَسَمِ
 تَبَرُّونَ كَا رِيظَرِ عَوَاطِفِ دَاوَرِ دَاوَرِ نَوَابِ مِيرِ تَرَابِ عَلِيخَانِ سَرَالَا جَنْجَاوَرِ شَجَاعِ الْمَلِكِ
 خَتَا الْمَلِكِ دَامِ أَمْدًا قَبْلَهُ أَفَاضَ عَلَى الْعُلَمَاءِ بِرِهِ وَاحْسَانَهُ كَرْدِ سَنَةِ الْفِ وَتَمَّتْ
 وَتَعْمِينَ وَتَمَّتْ بِسْمِ تِلَايَةِ الْكُنْتَانِ بُو قُوعِ رَسِيدِ وَخَانِ نَوَابِ حَمْدِ وَجْهِ الْوَقَارِ

ذکر ماه ربیع الاولی ۹۳۳ هجری

تاریخ مقدمه ماه ربیع الاولی ۹۳۳ هجری روز مبارک دوشنبه ساعت هفت اندوخته
 به شصت و دو دوس زاعز و خدام سوار عجله دهانی شده رست پرستین نگام می قرب
 نداشت ساعت ده برای فاعده و از آنجا در شاه آباد قریب دو ساعت بانظار آمدند
 در پس توقف نموده باز سوار شدند و در کلبانی مختصر قیام فرموده من بعد بوقت عشا
 پنج رشت اعلی پویشند و بسبب اینکه برای محبی درینو لای بوده است لذا راه و آنجا
 فرموده همین جا بمانند تا سیدین نواب و سیرا و گورنر جنرل بهادر که از ولایت عازم
 بودند تا سه روز یعنی شنبه و چهارشنبه و پنجشنبه که ششم و نهم و دهم ماه ربیع الاول باشند قیام
 نمودند و شب جمعه ساعت سه سوار عجله دهانی گردیده در محل دوازده روز جمعه بایشین
 سببانی لغو رفتند و قریب توپ سلامی سرگردید و از آنجا سوار گری به دیار سیستان و بعد
 رشتی برجه سوار شدند و بهی سبب بود که شتیار بهار سوار نمایند و نواصدا محمد
 آقا به بماند و در روز دیگر به اوقات و سیرا و گورنر جنرل بهادر دام اقباله فرستند
 شنبه دوازده ماه اول نورانی یعنی شته شد که امر و بوقت ساعت هفت از شام فرود
 نماز پر شته خوابید و سلون خواب گرفت و حرکت عاید نمود شد و رحمة خدا علیه
 ان و نه حب انیس بدو غایت محبت بذات خود تکلیف بسته که از بهر پیوند از پونا کی
 بین سیدان بهر با بهی نیای تباری بعضی از اقمشه و غیره و نفرو لایت لندن خاص
 و در آنجا بهی سید عبدالمطلب صاحب روضه مطهره سرکار فرستاده بود و بعد نواخت

از شب همه مطلوبات برده باز ساینده لیکن زیاده تر از همه ضرورت گشتی با بسیار محبت
و دود پیله آب که در جاز خفته طفت آن بود و است با و دیگر مطلوبات مصرف با و چنانچه حاجت
بود انداز به حاقط صاحب معرب از تکلیف رفتن بمبئی مع شیخ متناوب آدم احقر و آوده و دید صاحب
موصوف انیم بیا فضا صاحب فمانند که جاز با ساعت هفت روان خواهد شد قبل از آن
در بنیارسیدن مناسب چنانچه آمان رفتند و شغل پسترای مطلوبات اندازد و غصه بعد
و پاس خبر شتر شد که امر و زجهاز بخواست ساعت پنج روان خواهد شد لاجرم رفته بجا
صاحب موصوف بقیه تحریر و را که در وقتیکه قبل از این نشان داده شده بود و قبل شد
لنذا به بچگونه انتظار را زاهی بگی شیا نموده هر قدر که به دست شده باشد گرفته با سعی
ایمان معاوت سازند لیکن بعد مدت و را از از تحریر خا فضا صاحب که ملدن رسید
واضح شد که محمد عثمان کتابت مذکور به ضعف شب از کیشیه ساینده و به درین عرصه
حکم برداشت لنگر شده قریب بود که روانگی جاز بعل آید و آرونه صاحب موصوف
در سر کار معروض شد که بعضی از اشیا ضروری بدست آدم مذکور از بمبئی طلبیده شده است
فی الجمله اگر توقف در روانگی جاز شود آدم در بنیارسیدن ضرورتی که برای خدمت کاتکی
توقف نموده شود عرض کردند که قطع نظر از رسیدن اشیا مطلوبه اگر آدم نخواهد رسید
بنامه بخا خیلی تکلیف لاحق خواهد شد و نامه نگار درین معرکه که هر کس از بهر همیان خود
مثل نواب نظام یا رنجگ غیره آمد و از حال آدم بچکار فرستاده اند و تا کی خواهد آمد میسرید
هنا از و تر از یاد ماه سرکار بختیار استاده بود و میخواستند گفت و گو که خود بخش

اهل به خود را مقنض یافته کسی نبود و عشی و ورس سر و شدت صفر استقران با و
 اینانته باشد خصوصاً خدا میگردی خود و و عود و خست نموده بودند بعضی همچو حالت
 رفیع این شکایت از حال قایان خود غافل و غافل ماندند تا سخت تنگی سپید بخت
 حرکت غیر متعارف و نصب احسن سینه جاز است برکت زنده است جبهه که حرکتش منور و گوش
 یام نافه جبهه متعقد و نوبت محسوس بود و نوبت و نوبت محسوس است حرکت اضطرابی حرکت
 اختیاری مقدم و حرکت غیر اختیاری اینجا بر حرکت متعقد قدم طرئه اندک اگر چه این جای
 استقامت و مضبوط فاعل آن دوازده درعه و طول آن تقریباً بود درعه است نبار آن
 موج صدها هوا خیزد و موج جوش از جبهه است و سبب این مخفی است هواها که همیشه در
 شبها روز یکبار و در سبیل سیرفت حار زیاد و در نه صدم میل راه نمیرود و با نیمه که
 دو تن شش کلی متوالی سبب است متعقد شدت و رسانی بوده اند فاعل آن جبهه فیض فاعل
 پرورش فرمای پرورد جان درین زمان هم ضعیف استقران محسوس بوده پیرسان حال
 از توابع خود بود اندیشه برین قول که شب اول که بعد و انگلی جبار اینجا بپایان
 بر بالک جاز که هشتاد برای دای نامز مغرب و مجرود و دوگاه خود رسید نماز عشاء تمام نموده
 تنها با شش شش شده بود و سبب غلبه حب و انسا که بسیار ضعیف و وقت فرا
 متعقد است این سینه بال شد و در برتر سیده گفته که اینجا رجمی است دوران نیاید
 بر با بربند بهتر از هوای سینه و سینه خداید شد و پنجه دست گرفته بر برباید بر برباید
 و تارنج برای خوردن دادند چیزی نوش کرد و بر برباید سینه ده برود و مال شش و سینه

عرصه فواجبه با خداوند نعمت و امان اقبال پرسان حال هر کس شده نزد احقر تر نشینده
از خاندان و غیره مستدرک حال شده احقر از تشریف زمانی سرکار مطلع شو فقط
استیادام ارشاد شد که شما تعلیف نماند برجا خود باشند و الا در پیچیدیم و بگریه آمد و شد محلی
بالطبع موقوف شده تعلیف عاید خواهد شد مراحم خداوندی و بیخام نظر گرفت من بعد از
او شام از حال بر خاص نام غافل نبوده پرسان حال هر یک از توابع شکسته ال بود و اند
نبا و علیه بیا اختیار بر بنظر و بر آن این شعر و در زبان هر یک از همراستیان بوده است
عزت دراز باد که تا دور شتری ما را تو بر خویشم توانی عشر بر خوری
بهر حال از دوازدهم تا پانزدهم یعنی روز یکشنبه و دو شنبه و سه شنبه هر یک را بقدر حوصله
صدقه چهار لاق ماند و بعد آن خواهی بابت تفرغ و اخراج مواد معطر و ایسب عادت
تخفیف در دوران سر و غشی گردید بعد پانزدهم در دریا سقوطه اتفاق گذر جا گردید
وجه تسمیه بحر سقوطه
در وجه تسمیه آنچنان ظاهر شده که بکنایه دریا جزیره سقوطه است که صبر سقوطه ای است
و تا نوزدهم ماه ربیع الاولی سه روان عبور در وسط دریا بزرگ ماند که درین تاریخ
نه زانغ و زغن و نه که ام طیار از طیار آسانی و ناصیل ناقطه زمینی از دور مرئی محسوس شد
فقط بر سر و رفلک در زیر افلاک در تحت آن آب نیجا بلند قدرت الهی است و فقط صبا
الوامر و التواهی و بتایخ نوزدهم روز شنبه بیاعت یازده قطعه بحر کاوه خورد و قرین
و کبریر العلم که از ابر العلی است سگونیذ از دور محسوس گردید و اینهم بسیار است که جناب

حضرت خاتم السخا یعنی علی رضی کرم الله وجهه مقصود بهادیا کفار در اینجا تشریف فرما
شده بودند میگونی که تا حال نشان سراسر علی که در اینجا نصب فرموده بودند بوده
والله اعلم بحقیقه الحال تا پنج بستم روز کثیفه بوقت ساعت یازده از روز کثیفه خود از در
منظر آمد و اطفال حال گفتند که احمد شد علی احسانه کیهنیت بندر عدل بندر
رسید و حکم تنای دیدن زمین که ما همه خود کرده آن بوده ایم سرور و دخول خبات عدل
گردید و از این مقام نوابضا خود نعت و ام اقباله روزنا چو از مقام مبداء تا وصول
به کافه مهر و دار برای ملاحظه حضور پر نور نویسانیده و خطی پیر خط خاص نواب شیر المذول
بهادر مستند صلی الله علیه و آله عدالت تسلط فرموده و خطوط توابع همراهی که بنامهای خود نوشته
چند در یک لفافه پیچیده نموده پس پیر روانه فرمودند بجز وقت بمسافت دو کوفه عدل
کشیتهای چربی خود خود که در آن اطفال و نوجوانان قوم سحالی نشسته بودند و در
اطراف چهار حلقه نمودند و درخواست انعام ساختند خداوند نعمت و ام اقباله نواب
نظام یار جنگ و میر ریاضت علیصفا و غیره را حکم دادند که روپیه نایب نفقات در دربار اطفال
بجز دوکیه روپیه انداخته عیش و سرور و حتی در دربار نوله زده بدست می آوردند و بجای
مینمودند و آنقدر در دربارشان و ری بخطر و بیایگی مینمودند که همچنانکه ما هر آن فرزند
در ملک در حیا و ناله باشاوری نیایند خود به دولت مع دیگر توابع سرکار سوار شویا
معمایه نشروا مکنه بعد از تشریف بردند و نامه نگار بسبب نبودن دم بجای خویش
حاکم کعب که عدل هم تحت آنست بتقدیم هم اسم تکرم نوابضا مستوجب التوقیر و تعظیم برآورد

و سوار بی نیزه دار در سواری سرکار داشتند سرکار بعد ملاقات حاکم مذکور از خود
 لیکن جمیع ملاقات نمود و چون بعضی وجوه موقع زیارت درگاه حضرت پدید
 قدس سره اعتراف نمودند از اجازت صدر و پیکینی نذر تبادله درگاه موصوف فرمودند از
 جمادات نشان آن بزرگوار مشهور است که در اینجا برکه و قنصت و هرگاه مرضی در آن
 نفس منیا بصحت می یابد و اینهم میگویند که حسنی که سید صاحب موصوف در عدن تشریف
 آورده اند به کت قدیم و ثواب نیکو کرامت نشان از آسان شیر برآید فقط حاکم کج پیچاه
 را سبب تبه نین بعضیان پدید و وکیل برق جنگ بنیاد که در عدن موجود بود و چیزی
 فزاید و دینه با عنوان نذر در سرکار گذرانیده سید عبدالوهاب صاحب دار و مخبر
 سرکار مع یک فرد تنویس یادداشت خریدن اسباب با و رنجیانه لحاظ حفظ مقدم گیر
 مرتکب خاطر میانه روانه شده همگی ایشیار و بروی خود اگر چه گران بودند اما بمقتضای
 الضرورات تمسک المخرجات خرید نموده همه اشیاء را برای اعیال بر جواز حواله کسان
 داد که که اعتماد در نیت بند نموده خود بهمانه رسید سوار شدند و در اینجا تیار و انگلی جان
 و چین برداشتن لنگر که ساعت چهار مقرر بود رسیده در انتظار رسیدن اسباب حال اداری
 صاحب چون فعل و تشریف بود اما بمقتضای اینکه که کرد که نیافت باعث توجهات دارنده
 صاحب آدم اینجا بجانب اسباب در بعضی مانده چگونه عرض آن در اینجا نشود بهر حال حباب را
 و استناب وقت رسیدن قول من جرب المجرع حلت به الله اما صادق گردید هر کس بر درخت
 رای خیاب سید صاحب موصوف تخمین با و آفرینا نمودند بهر حال قادر توانا ذات قدسی

جناب داروغه صاحب را که عالمی از مائده پر قائده تیان متمتع است سلامت دارد و بگناه
از محاذی عدن تجاوز نمودند یک جهاز و دوجی بنظر آمد و مردم به سرشدن توپ شناخته
بابت شب است وقت ساعت چهار شب گردید که ضلع مین شروع شده باب مندب که آنرا
باب سکندر میگویند بنظر درآمد و بعد صبح که است و یکم ماه حال و زرد و شنبه است بخیر و صحت
تمتوج در کف آن گونه سرخی ظاهر میشود پیش آمد بطرف مشرق بلا دین و دست مغرب
جبال سوادان بنظر میرسید و امر و زرد است بلکه خلاف افتاد آخر الاحزاب بخیر و صحت
بیاد که از فن ریاضی بهره برده اند و بواسطه خداوند نعمت و ام القیامه تفریق ریاضی و صوفی
پسند فرمودند به سمت قلب شمالی قرا یافت و بعد نه ساعت از شب است و دوم روز شنبه
سه قطعه که علیحد علیحد بطرف مین روانگی جهاز محسوس شدند زبانی جابرب جباری مقدم
بهادر واضح شد که این جبال از آثار آید جمیع است و جهازها بعد نصف شب از بالای خلج
گذر خواهند نمود و از دست و دوم روز سه شنبه جباری شدیم نیت و تمتوج کم و هنوز جبار
از جبال غیره بخبر دوسه جهاز بنظر رسیده و بسبب عدم تمتوج و یا بسبب کثرت عمق سنگان
سیاه محسوس میگردد و به شب است دوم روز چهارشنبه با هیای کلان حامل جهاز شدند
کیقن جبار و صیان و غیره را برای فتح آنها مأمور ساخت چنانچه خیدان نیزه با خور و کلاه
اختیار کردند و جهاز بلا سرچ روان شده سر نیزه را از اثر خون آنها رنگین بود و روز سوم
بعد ظهر هوا سرد شد و تا پنج شب است و سوم بوقت هشت ساعت شنبه سیاه بر شاد و در جبال
در کشتن طریقه ریاضی از پ صفراوی به شب است و سوم چیزی صبر من شدند تا پنج شب است

روز پنجم شب سه رویی یاد شد شیشه سیاه پشته و در وقت در سپید و بعد از غلظت و سوسم پشته و
چهارم بمقابل چهار میوزید و تکان زیاد شد و بعضی اشخاص باز چیری دور این لاحق
گردید و تباریح بست پنجم روز جمعه بعد صبح قدری تویج بود و بعد یکپاس نقد حرکت در جهاز
گردید که بعضی به تنفر اغ و اکثری دوران سر مبتلا شدند و طاقت نداشتند که غذا بخورند و ناله
هر چند با جوار جواب که در شکم غالی اثر دوران زیاد تر ظاهر شد و میخواست که چیزی نخورد
و ناگهان زیاد از دوسه لقمه خوردن توانست و از تحریک ضروری سرگامی نیز عاجز ماند و روز
دیگر آن که مبتی و ششم باه روز شنبه باشد اگر چه بدین دوران لاحق بود و اما بضبط تمام کام
سه کار با خاتم رسانیده و غلیظید و زیادتی دوران جهاز در استیادن و شوی نمودن و بستن
و در نشستن و طمانیت تمامه در چشم سببه غلیظید و بعضی از خدمه سرکار ظاهر مینامید که ششم و ششم
بعد فوات ساعت ده خلاص میان جهاز که زبان آنها آشیائی است از دور گوه طور که
و کراکن در قرآن مجید در سوره تین و غیره و آهست و محل معراج حضرت موسی علی نبیا علیه
صلوة و السلام است معاشه کنند و میگویند که در آنجا شش شمع هم محسوس شد و چنان
این هم میگفتند که اینها معبد بیو دست و بعضی از عربان که در جهاز بوده اند چنان ظاهر میسازند
که در یسینین بوقت ساعت ده روز شنبه بنظر در آمد و اندک محبتیه احوال بدین روز چند
منارانی صغیر میگردید و در میان بطور آمده و بساعت نه از شب یکشبه از دور چند چاهان
معاشه شدند در جمعه جهاز از معنی شسته شد که نبرد سوسیس که از علامت حضرت قریب سیده
تخصص که بعد یک ساعت جهاز را انگرد و او را ندانید که از اینجا که در یار است که از این طرف

دریا عظم تا بطرف دیگر فاصله میدارد و میگویند که بیشتر برای رسیدن این طرف سمت
 دیگر خشکی بود و اهل جهاز فرو شدند و حکام مصر خراج و محصول اموال داده از آنجا بخوار
 بار بردارید و سوار می تا بحر دیگر خود را به صعوبت تمام میرسانیدند تا باریان سرکار غلبه
 و فراموشی غیر اهل حکومت با صراحت تمام بوالی مصر فرمایش نموده بصرف زحمت و زحمات
 کندی به آب این دریا بطرف دریای دیگر رسانیدند اگر چه نظایر بعضی جاعلین و غاصب
 در عهد و اکثر بابا بداره یکصد و یکصد نیم و یا دو صد در عهد است اما اطراف آن از حمله
 و عدم کسری راه قابل عبور نیست فقط بقدر یک یا دو جهاز برشته و سطحی آن صاف و در
 و هر دو جانب کناره رفته صاف و درشت و در مرتبه جهازها محل خلوت است و در هر طرف
 نشان آهنی نصب شده است و در اینجا بوقت شب نمی برند که مقام خلوت است بهر حال
 است بوقت روز در کیشنه دیده شد که از طرف خدیو مصر حکام سوس از قوم امانی بوده اند بجا
 آمده از نوایضا خداوند نعمت و امان قباله ملازمت حاصل نموده از طرف خدیو مصر فضا
 خیریت نمودند و نوایضا بعد از آنکه سکریه فرمودند که انشا الله تعالی امید است که بوقت مراد
 بذات خود مشرف ملاقات خدیو خواهیم شد بعد چنانچه رضایت انصراف حاصل نمودند از
 جاکا بند رسوس خیری بمیان بود لیکن بعضی گفته اند که کناره دریاها محسوس میشد
 ضعیف خوب و یا صفا و یا فاصله سه کرده و ضمناً آبادی سوس بطرفی که معلوم میشد که آنجا
 تا دو صحت و در آنجا برای روانی جهاز جمع شده بودند چون گذر بر داشته و جهاز را یکی
 بعد دیگری روان میشد این مرکب متعاقب هم بودند و اول کمیتین میزدند و دیگر جهازها

بر تار برقی خبر رسید که چهار یکمیشتر از مجده و از شده است در ناله تعرض آن شده و باید که مجده
 تا رفع تعرض چهار پیشتر لنگر بنیدارند و پیشتر روان شوند و در یکشنبه ساعت پنج که نه لنگر
 چهار برشته شد طی مسافت سی و دو میل در ناله شده بود که بعضی ضرورت انداختن لنگر و یک
 تالاب وسیع که در میان ناله واقع است افتاد پیش این بود که یکمیشتر از نیکه چهار سوار می
 آمدند و در ناله رسد که امی چهار خود در ناله بر سبب نالیا قتی چهار از آن بخشش و فتنه نافع عبور
 دیگر جازات شده جازات آن طرف و جازات این طرف این طرف لنگر نموده بودند و با
 بعد از عصر پنج جاز و امر در نسبت ششم ماه حال صباح و دو جاز آن طرف که این طرف رسید
 چهار از امی آن طرف هم که مع چهار سوار می آیند بجانب چپان شش جاز لنگر انداخته و برو
 در ناله نظر بودند و سو آن شایه دوسه جاز غایب از نظر چپری و دور تر بودند آن طرف و آن
 شدند و ساعت نه جاز یا سمعیلیه رسید و سمعیلیه جازیت که بعد تیار می ناله خود یو مصر بجا
 عمارت عالیشان بنا نموده اند و هم هنر مند کامل مسو سوار سپ جی ایس آئی از قوم
 فرانس مجوز تیار می ناله و مستم تعمیر آن بوده اند مکانی برای خود ساخته و دیگر مکانات خرم
 بوده اند اطراف مکانات باغچای درختان سر و غیر بسته و میگویند که در سحرستان
 آب به هوا می کشد خیلی خوش می باشد در اینجا از آبادی بحسب طلب اهل جازایقالات و غیره
 برای مصرف جاز رسید مسافت تامی ناله سولیس شش تا ده چهار میل یعنی چهل و دو کرده
 بوده است و درین ناله پنج تالاب واقع و میگویند که این تالابهای قدیم بوده اند و معلوم
 که قدرتی اند و یا مصنوعی و درین ناله چهار سحاب ساعت پنج میل مسافت طی نموده اند

و بر دو طرف ناله پشتمای یک که رنگ آن مثل صندل سفید و بار یکتر از سر به نظر می آید
و همین سبب رنگ مردم نیز مشابه آن بوده است و بخوبی تیار می نماید این ناله شده و ناله
از میان هر یک از این تالاب میگذرد و قطع نظر از این که از بخوبی تیار می نماید ناله ساقی که
شده فامده دیگر نیست که در هر چرخه سوا می یک جواز غیره و درین تالابها و فیک جواز
از کلیف داخل میشود جوازات آن طرف هم داخل شده جوازات هر دو طرف از هم جدا گشته
پشتیر میروند زیرا که تالابها خیلی وسیع بوده اند مگر آب این تالابها هم شده است و صرف
تیمای این نزدیک چهارده کرد و رسکه انگیزی است و بتایخ بست و ششم روز و شنبه
قریب دو ساعت باز یک جواز از جوازهای پیشتر و جوازها بخنک رفت لهذا شب ششم
هم در نترتوقن ضرر افتاد و صبح بست و نهم روز سه شنبه جواز سواری تمام بوقت شب
بجای حرکت از هوا بطرف خشکی رفت و تا دو ساعت از رفتار در ماند و باز روان شد
این نر برای رفتار جواز اینقدر کم عرض است که از متحرک شدن جواز از هوا و یا از
فصلت به زبان بطرف خشکی میروند و تا دو یا سه ساعت و یا زیاد از آن از رفتار
باز میماند و چونکه هر دو طرف گناه خیلی قریب است جواز را بر میان گشت لبه بر گناه
که چوبهای ضخیم مستحکم نصب نموده اند و یک نوک همان رسیان را از آنجا میبندند و چرخه
بالای جواز نصب میباشند از آن رسیان را چیده چرخ میبندند تا جواز بطرف
چه یک به یک بر کنار نصب میباش کشیده میشود و از آن روان میگردد و بر رزند کرد
جواز ساعت دو بمقام پور رسیده رسید که آنرا اگر نگران متحرک نموده

بو رط ما میگوید و این مقامیست جدید لحران که سید پاشه خدیو مصر معتقدی
 نمیرد که در این بنا ساخته اند و آن جایست خوش فرا و خوش آب و هوا بازار است
 مناسب و ترتیب بنا ساخته شده اند بازار قوم انگیزیان و آلمانیان که اینها از
 عیسویان اند جدا گانه و بازار بای عربان محمدی الشرب و بازار بای یهودیان که
 موسوی المذنب اند و عسکره مسافر خانهات آنها که بالفعل باصطلاح اینجا میل میخورد
 و در اینجا طعام و چای و قهوه آماده میباشد آنهم برای هر یک قوم در بازار آنها علیحده وجود
 و اکثری از ترکان بیرون میروند بر کرسیها نشسته و تختهای چوبی پیش خود و در میان
 کوشل شطرنج شبیه مشرف و پیش آنها قهوهای گلیخ سفید که بر آن سبزههای گلان گلان
 میباشد و بر پشت کمر کم میگذارد و آنچنان شکلی فرستاده اند که گویا از دنیا و اینها
 کامی شدند و کاکین غله و بقولات و اثمار همه چیده شده است لمبوی اینجا بقدر ناسخ
 گلان گاهی یکدم جا اینچنین لمبوی دیده نشده و علی بنای القیاس تنای اینجا گلان و خیل
 شاداب در آن دو یا سه تخم می بر آید و سبب هم بهر مائل تر شیت و در بقولات سنگ
 خزه و گد و شلجم و گد و گد و دیگر بقولات مختصه اینجا که نامش معلوم نیست در بازار
 دیده شد و در بازار ابریل عرب سجد عالیست و در میان چوک باغ عامه است آنهم سبزه
 در اینجا وقت نموده آب نمیرد که خدیو مصر از اینجا که بفاصله دراز واقعت آورده اند
 خیل شیرین و بازار ابریل بود و اراده کبوتر جواز بود که هزار در ساعت پنج فکر بردار و دیگر
 چونکه کبوتر کساره جواز در شکلی آمده بود تمام شب انگار انداختن ضرر و فساد و این

هلال ماه ربیع الثانی ششم بمبعثت و آمد و مقارن پنجال یک چهارم بزرگ که شب
 گاهی چشم فلک هم ندیده باشد از آن خدیو مصر از عقب سیه شده مردم که آینه بود و بجا
 میشدند و اندرون آن معلوم نیست که چقدر مردم بودند تمام شب در اینجا نگرند و علی التبع
 چند آواز از آن از جبال آید همه بر آن اول اسلام بودند بشنیدن بگفتند صلو که از چند روز
 اذان بستم از آن آینه بودند منتفع شدند مردم میگفتند که جهان مذکور حاصل از تبار
 خدیو مصر است و برای جنگ با اهل ننگینار روانه شده و صباح غره ماه ربیع الاخری
 روز چهارشنبه چهارم روان شده از چهار روز تا دوم و سوم و چهارم آنقدر رجبان
 تکان ماند که همه مردمان را غشی و مستفراغ شده نموش بجا ماند و نه حواس و تباری
 روز یکشنبه تکان جهان کم شده بعد فراغت ساعت یک آثار کوههای ملک آتانیان
 شده بدین جبال آبادی مردم قوم مذکور که یکی از کلاه پوشان آتش نشسته اند و
 با غما و گشتهای رعیت فیاض و میل محسوس میشد و قریب مغرب یک آبادی عظیم
 در آن هزاره مکانات معظم نباشد بود و نیز رسید بر ایات معلوم شد که نام آباد
 مذکور ربیع کبیری فرشت است و تباری ششم ماه روز دوشنبه در عمل و پاس
 قریب شهر میل پس که در اینجا باز در عوام میل است رسید هنوز چهار روز در آن بود که
 بعضی از اغره ریاست ایلایسم مشایعت بجای آمده از نوای صاحب خدا و رعیت
 دام اقباله مستفید التلاقی شدند و همانم از ضرب توب بعد و خفته اندرون شهر
 گردید این اقبال خدا و بعضی با فضل از دیهال قادر متعال است که در ملک غیر

بزرگ و
 ربیع

هر چه تعظیم و تکریم که شایان شأن ایشان باشد منصبه نمود رسید ذلك فضل الله يؤتيه من يشاء
 و بعد این عرصه بجانب جنرل حبیب پادشاه شتی برای فرود از جهاز رسید خداوند نعمت
 جنرل و بعضی از سپهاسایان سوار شده داخل شهر شدند بغیر ورود در بلده با رغبت
 مغرب توب سرگرد و بعد روگنی اسباب سرکاری و اسباب اتی نامه نگار و دار و خانه
 با و چنانچه وفات یافته اسباب کفر با اتفاق سوار شتی شده بکنار آبادی فرود آیدیم
 در اینجا از طرف سر راه ایستادیم و بعد از آن سوار شده بر سر راه باغ عا
 که خیلی طوالت و عرض کم دارد و بعد دیگر باز ارات و دکانین و عمارات معاینه نمود
 داخل پیشل که فرودگاه و مقر ریخته بود شدیم میگویند که در اینجا دو ملک مردم اند فاما
 اظهار چنان معلوم میشود که مردم زیاده از تعداد مذکور بوده باشند مردان و زنان
 قوم مذکور به جمیع ریلح طرفه انیکه ششمان گنیا سیاه از رزق و دولتی آنها غیر معدود
 و حسن جمال از دیگر اقوام عیسویه بهتر اند و در خیال سبخر قوم عیسویه که کم کس از دیگر
 قوم نظر رسیده آلا بعضی از اهل بیوداند فاما در لباس و غیر خیلی از عیسویان شبیه اند
 و گفته اینجا اکثر شش منزل و غلب منزل بوده اند و تبار پنج بیستم ماه ربیع الآخر حتی حال
 روز چهارشنبه اتفاق محاسن یک مکان شامی شده که در آن بسیار قطعات اکنه
 حاشیه ای و درختان شومی است یکی انسان بابت صد کنول است و فرش قالین و
 طلسم مکتوب طرز یک مکان و فرش آن مخالف دیگر مکان است و جای مجلس پادشاه
 بسیار عمده و بدین گریسی درین محلی بخار زرد و زردی و بالای آن چتر بزرگ مرصع طلا

دیدست دارد و صاحب مکانات میگفت که این یک مکان پادشاهیت شمشیر چند
 قطعات بهین قسم دیگر اما کن هم بوده اند که قهرا آستانه زار رسیده است و بعضی بتنه
 دو صد سال است و بعضی سه صد سال و بعضی چهار صد سال سوای آن یک مکان تصوف خان
 بمعانه رسیده که در آن قضا ویر سلاطین انبیای نبی اسرائیل مثل حضرت یعقوب حضرت
 یوسف و حضرت عیسی غیر علی بنیا و علیم الصلوٰه و السلام اند و لعبت های بزرگ دتوی
 مردمان سابق از سنگ بنوبی تراشیده تعبیه نموده اند و مردمان اینجا میگویند که بنوعی
 همین است و کوهی مقابل غرانات که در میان اقصی و بقلان سوره گویند که آن کوه
 کبریت است و از آن شب سوز دغان بلافاصله می برگیرد و امر و زمار الهام و اقام
 نیز برای سیر آن رفته اند میگویند که قبل از سه صد سال معدن مذکور را جوخ عظیم گردید
 از آن روغن برآمده همه آبادی شهر را که در وامن کوه و قهت در گرفت و همه صالح
 و هلاک شدند اما هنوز آنرا اهل نیل میکنند روغن مذکور قهت قادر توانا محافظ
 معیاد شده تا حال مردگان باقی اند مثلا اگر ما در بجه خود را شیر منوشا نذر بهالت
 باقیست و کسی بوقت غذا خوردن آنخوان میخائید بیان نمط بنظمی آید و ظروف های
 برنجی و غیره آنوقت که برآمده است در عجائب خانه نیل تا حال موجود است از طرف
 حاکم آنجا مردوران مقرر اند و اسباب گفته قدیمی می برآند و در آنجا اکثر مردم برآ
 محاسبه میر و نقد و می آنجا در کتب جدا گانه مرتب نموده صور آن میدارند و شش هزار
 می فروشد تا پنج نهم ماه ربیع الآخر و در خنجره بهنگام نواخت دو بسواسی علی و الله و هم

چنان غارت شده

می فروشد

نمکگاه بادشاه اسیلیا هست شد و در ششمین روز طرف زراعت و اشجار میوه ختم
درختان انگو. و قوت برای ششم و هفتاد و پنجانی بیست و غیره و طرفه انیکه در تخت اند و دیگر
صوب و درختان میوه و بر کوه پاد بر و طرفه شش و هفتاد و پنجانی انکه انیا و هفتی فته برانهم
نختمای زراعت موجود است بقوت تمام از ساعت دو تا ساعت چهار شب برود
نیال کرده شد تا آنکه شب نهمین که بی زراعت باشد یافته نشد شب برود رسیده
پشتین از طرف بادشاه یک و دوشش شخص آمدند و بر کاه ایامی آئینه دار که شبی
در آن ساعت هم منصوب بوده و خداوند نعمت و ام اقباله مع همراهمان سوار شد
انخل بر قیل شد چون شب زیاده شده بود و چندان بر قدر غبت نشد مع سید
بدان و صاحب بر قدر قیل از خدا که انخل آمد بر هم راه و در جمیع خداوند نعمت و ام
تالیه با تمام الدوله بها و در مقدم جنگ بها و در مشرئول صاحب و کشتن تنویر
ادو حکیم سید علیخان بها و در میرتور قطیصا و میر ریاضت علیصا و ناصر شاه بها
سید حسین بها و دیگر اعی بلایات پادشاه رقت پادشاه تنوزک و هشتم برآمد شده
بعد شصت سال بیست و شش و در گلدیله انداخته جمله شده انفسا و حال فرمود
الصاحب محمد و ح جواب مناسب داد و از حال مردمان بهر اسی است که که شده
ن کرد و در اینها یعنی عهدان عرب غیر و اهل سپاه اند و سید علیخان بها و
بی باغلق نام بی آمده بی مائنه انکه خود ترنسیب داده رخصت دادند همین روز
و عهد الوایصا و غیر همراهمان بر زمین مکان که جبار فته بود و در بیان کردند که انکه

جلی عری و بتراند و در بعضی دو فرسایه کلان که بسیار آب از آن میریزد و در آنجا نیلکه
 آب است که قریب یک کره در فاصه دارد و آن خزان است که در آن فضا صاعه را در دو ساعت
 از آن آب از آنجا برآید و از آنجا در تاسه شش قسم می آید به بند مدین که در بنای
 یا نزد مدینه است و در کدام یک لایت گیرند و غیره و عیسایان و یهودیانی که آنجا می آیند
 و آثار تبرکات حضرت عیسی علی نبیا علیه السلام و از آنجا در ویرانگیهای بی
 استیلا در آنجا موجود است یا به هم ماه روز شنبه و از آنجا در ویرانگیهای بسیار
 ملاقات شاهزاده و سفیر انگلیز و روم یعنی قسطنطنیه تشریف فرما شده بودند آنجا بنای عظیم
 تمام می آید و بعد نصف النهار نزد پوپ که پادری کلان است و پیشتر حکایت روم می فرمود
 بود هرگاه بر جای دست جو رستم دراز نمود آنجا پیش پادشاه آثامی که آنوقت در مجلس
 داشت بختنامه نمودند پادشاه و جمیع کشتی نموده اوراقه کرده اوراقات بیشتر از آنکه
 عرضه دو از ده سال شده و او مرد ضعیف بود ساله است مکانات او متعدد و عده تبر و نیز
 آشیایی تخمه مثل کشتی ساق زیرگ و سنگهای کلان زمین نزد او است از خداوند نعمت
 و ام فایده با خلاق تمام ملاقات نموده مکانات و اشیا تخمه و کتابخانه خود را بجا گذاشته و آورده
 و کتب آنجا سو زبان آلمانی انگلیزی و عبری عربی هم بسیار است چنانچه هر ساین سرکار
 قاضی و دیگر کتب بخط عربی در آنجا دیدند میگویند که این شهر اگرچه فی الحال منقرض
 و از اختلاف پادشاه است فاما کثرت مردم آنکه عظیمه چنانکه در مجلس است در آنجا
 و نام جستن بین مردم و تو در آنجا می بیند و در آنجا می بیند و در آنجا می بیند

تجات پیشه و مسافرن و غیره در اینجا می نیند و می مانند و بسراپیم سبب ورود و مسافرت
و فوائد کثیر حاصل است تباریخ دوازدهم روز یکشنبه شتیاق معاندان گرجاگردیدیم مردم
که امروز یکشنبه روز عبادت قوم آلمانی است و دین آن معتذر است ناپا وقت بسیار
نامه نگار با اتفاق پید عبد الوهاب است برای سیر شهر بگاژ می گرایه سوار شده بسیر باز آمدیم
بکیان سیر شهر کنایه بلا قصد انتخاب بگر جابو علی الرغم قصه در بان پیچگونه متفرق
اندرون مکان فته مکان عظیم است محش خلی فلج و سوع و همه فرش سنگ در و دیوار
آن دو حوض است و فواره آن اگر چه بقدر نیرد است مگر از آن آب بقدر یک نیرد
کمان در طول پناهی هم بقدر یک نیرد تراوش میکند گویا شل کوشی ناز شیبانی است
کماهی بچو خوانه و لکسته دیده فته و عجب ترائت که حوضها از آب ملو می باشد
فرد غیر نرید آب خلیع نمیشود و بخلاف میانش ملک کن شاید که خرج از اندرون است
که محسوس نمیشود و از آنجا آب بدیگر طرف میرود و همین قسم در شهر هم اکثر حوضها است
بعضی چنین اند که از دامن شیراز و زنگنه ای سنگ سیاه و بعضی از دامن اعتبارات
روز و شب بار است آب باین افراط است و شاید دانی و طراوت باین مرتبه گشتا
ر که ام شهر نروده باشد سیزدهم ماه عالی روز دوشنبه در ساعت ده و نیم سوار بیلی
قصه نلوزس که شهر است از ملک آلمانی کرده شده با تعلقات و درگتات فبا صید
و میل سه سیر بظفر رسید و تخمهای زراعت و میوه و تخمهای گور در دوازدهم روز
در آنکشی دکهها بعبایه درآمد و قریب یک میل از بیلی کوههای بزرگ بود که نزدیک آن

ابرو و آن دو متر شش بود و چون بوقت ساعت سهفت از ذیل فرو بردیم سبب
 و تمیخ و امتیاز از باطن چنان برد شد بدیلاق شده که در پیشش محاسن چهره چنان
 راه یافت باری در محل شست از شب هزار خرابی در پیشش فرو دادیم تا پنج چهار
 ماه حال بدتر شد و سبب غیر صاحب غنا و ثروت سرکار بزرگ محبت و داد و بر منزلت
 آمده گفتند که از اینجا بدوت بسیار شرح شده است با ضرر و لباس گم و در میان
 نظیرین با اتفاق مشفق سید عبداللہ اب صبا یا نازار رفته او را سعادتی گویای آنجا که
 عمارت بزرگ است اگر چه از گویای شوم کثرت مگر با نینیم عمارت بلند و بزرگ است و آن
 با سنگ های انواع و اقسام مرتب شده بسیار عمدت سه کمان بزرگ و دو دور در جل و
 که مسجد است اکثر زاهدان بدان بالاشته با و از جمله معلوم نیست که نماز میخوانند و آخر
 انجیل میخوانند بهر حال از سیر انجیل یافتند و در بازار رفته یک کتبه باقی نگذاشته و
 است بقیت و گویی که معاملی مبلغ بیست و سه روپیہ حالیت خرید کرده از آن
 وضع صدقه بدوت شده و درین شهر یک جوی بار لطیف از اندرون شهر روستی
 و شاپا بسیار از قسم لغت های سنگ مرمر و غیره و ظروف چینی و دیگر اسباب انواع و اقسام
 موجود است مردم اینجا هم بسیار عین خلق با اکل زبان نهی نمیدهند یعنی از آن زبان
 اگر نیزی واقف اند یا نزد هم و در چهارشنبه با آنجا مقام نموده شانزد هم روز یکشنبه
 ساعت نه کیسوا کریل قریب شام بتمام و پیش رسیدیم مقام مذکور گویای عجیبی
 یقین است که بر پشته زمین چهره جا نبوده باشد یعنی مکانات شش و سهفت و شش

نیال شده که مفصل جدا شده است و اکثر احوال که در هر ایهت چیزی گفته این
 ترکیبات صعب است اینر نمودن خواست میر تو رعیتها گفت که حکیم سقینان بهاد
 وقت فراخ اند و متعاقب میر سندا رسیدن شان توقف سازند و بهین گفتگو حکیم
 صاحب موصوف نیز به ساینه نموده چنان قرار دادند که متبر است که جنرال اکثر انجبار را
 طلبیده شود و بعد رسیدن او با اتفاق بمجا که بر دهنه خواهد شد سه روز قبل ازین میر
 فرزند صاحب بهادر که محرم و لا از بدنه با نثار قدوم سرکار مع غلم علی صاحب قایم غانی
 در اینجا مقیم بودند صاحب موصوف و اکثر اطلب دند و اکثر مذکور که ضایع خجسته کا و مع
 نوا قیابار از یک پهلوی دیگر نکرده بنظر غایب با ساینه نموده شده گفت که هر دو پادشاه
 نه با ستخوان شده رسیده و نه که متجاوز شده بلکه در عرق پیچ آمده است و علاج شده
 دفع خواهد شد چنانچه از پوست خشک شش تحید عیاضی گردید و وقت چاکر لای در باقیانده
 نامه نگار با سید عبدالوا قیابار رفته دید و فرمودند که سید عیاض حرکت و افتاده ماندن
 مجبورم زیرا که بخود جنیه حرکت و متقا ترسکین می شود عرض کردم این عیاض و سرعت
 در حرکات از عادات حیثیه سرکار است لاکن اکنون حسب تجویز اعلایای پنج چهار روز
 حرکت پارا انداده آیدام خواهند داد فرمودند که در پنجشنبه و جمعه شنبه تا پنجشنبه
 و محبت و چهارم و محبت و پنجم دعوت صاحبان لندن بود و آرا قبول کرده بودم لا
 و حقیر نمی توانم لهذا از ان مرا عیاض شرم است معروض گردید که این امر ناچار است
 و ضعف مکان اگر رسیدن ملین و در حق بدعوت توقف میشد البته مقام شرم بود

حالاً چایست (صحت کامل نقل و حرکت مناسب نیست) بست و دو روز ماه روز
 چهارشنبه تمام شب بخت بی خوابی ماند علی الصبح قدری خواب آمد و از یک روز پیشتر
 که دست نشسته بود دست هم شده گونه افاق راه یافته بخت و سوم روز پنجشنبه
 معلوم شد که شب گذشته دشمنان خواب را بجا نداشتند و دست دام تبادل از هیچ تیپ گرفته
 بودند و شب بخوابی ماند و وقت صبح خواب آمد و روز بخیر گذشت بلکه غل هم فرود زد
 چغیری پار حرکت هم داد و این میثاق نمود تا پنج بست و چهارم روز جمعه بسلام رخصت دیدیم
 که بعضی شافعی مطلق بر تو شک آرام فرموده بودند و شب خواب آمد و تیپ که بهرج عارض
 شده بود نیامد و در روز پنجم افافه بست بست و پنجم روز شنبه و نهم و نهم
 مبارک تسکین ماند و در روز نهم که مرگ فرود آمده اند اگر آن بدلیل میگویند و درین
 مکان دوازده صد حره کلان مرتب بکچ و کرسی میزد و میگویند و یک ضروریات بودند
 که این بر روز هر یک حره بست و پنجم و پیوست و فرج طام کسی که تا خنری میخورد
 سوا آن بوده است و این مکان شش متر که است و مردم در پنجه پائین ربابا که میزنند
 بر تخته چوبی و در کچ مقابل هم نهاده اند بران مردم بر یک متر می نشینند و آنرا بالا
 کشید و کسان بر هر متر از این متر آهانه داشته تا در جبهه بالا میزنند و همین طور غنچه است
 مردمان بصر متر از این پائین می رسند بست و هفتم ماه ربیع الآخر روز دهم
 خود بهر دولت برای تفریح هوا وقت سه پاس از فرودگاه تا گازی بر کرسی نشسته از خانه
 به گازی سوار شده و میر شهر پایش تشریف فرما شد و بعد یک ساعت پس از آن وقت فرود

زما نشی حواری در کرسی خیمه شریف شده تباری سبب برشته روز شنبه وقت
 نام خنجر را رو بر روی پیر برای خوشنق و روزی چهار فرمودند بر این پیر پند و اندرز که در
 استیلا که در این پیر شریف و از فرموده می بایست که در این پیر شریف چنانچه در
 نشسته و خیمه بر سر او باد و این دو امانت که در این پیر شریف فراموشند و روز
 چهارشنبه در وقت که پیر از فرموده و فرموده بر این پیر شریف نام و این پیر شریف
 نام را در این پیر شریف چنانچه در این پیر شریف نام و این پیر شریف
 مرد و پیر شریف در این پیر شریف چنانچه در این پیر شریف نام و این پیر شریف
 بباد را در این پیر شریف که در این پیر شریف نام و این پیر شریف
 دوران پیر شریف که در این پیر شریف نام و این پیر شریف
 است با لایحه و میکند و با سقف خانه می سپرد و هرگاه او را بکشند باز دست می آید
 اگر محل سکون سخت نباشد بایستی که در این پیر شریف نام و این پیر شریف
 خداوند نعمت را در این پیر شریف نام و این پیر شریف
 است و این پیر شریف را این پیر شریف نام و این پیر شریف
 فرموده با و میفرماید و فرموده که با کشتن میباید و عرض میکند که بر قدر رسد
 مستعد باشد و نمک شود که معاودت سرکار از این پیر شریف نام و این پیر شریف
 سبب می شود که این گوید که در این پیر شریف نام و این پیر شریف
 آن منی منظر شده فرموده که فی الحقیقه این منی منظر شده است و در

نامه نگار بنده باغ از کار پر خاست نمود باز به بهیله ای با صاحب میرفتن و بعضا نوبت
 که بار بار ایشان را معاضه نمایند فرمودند که نامه نگار بدین آن باشد لطیفه خوب
 که که خرج و بالایشین است معروف است و این اوقات چنین است تا تاریخ منتهی
 یکی روز نامه ها خانه فرموده آنچه می نویسی نمودنی بردارده برای بهیله میرفتن
 تمام روز و شب جمیع اوقات نموده تمام اشغال که در جمیع اوقات می باشد
 روز بهیله باشد با خطه گذرانیده شد چونکه روز و اوقات می بود تا شام خطه را روز
 بر امیان سرکار فراموش کرد مع روز نامه برای واکلی حیدر آباد بدست آورد و سرکار گذرانیده
 شد و در شب سرکار خواب نیامده باغ فرمودند که در پای مائوف در
 عین السهائم شرباب شده سوم و در کاشانه مزاج مبارک بجای بگذارم پس بدان
 شربت آب زده بر روز و جمیع روزها پس صاحب دوا در میزان شد با بر عبادت
 دیگر روز نامه را پس به شد در روز شبه نظر در راه به سده نقد در شب سرکار
 علی که کان در آمدن قیام پذیر بود و اندک نام نامه نگار رسید به معنی آن چنین بود
 که این نامه در شتاب آمد سرکار که مستمرا معتمد می بود که در شتاب می مراد سفر شد
 است بر روز نامه خبر بود و میگرد که لایق چه است که در خواب با آینه در میان می گذار
 و این است که ای قاضی است بدین نامه و تو حاضریه در شب به راه رسید به ایوب
 و روز میام وقت به باغ که شبیه بود سلام خود بگوید خطه بگردانده نمودند که بهیله
 بنویسید که این نامه در شبیه و در کاشانه مبارک برآمده و داخل اندن میشود بطریق شاد و خوش

جوب خط نوشتم و برای تفرسادن خط واهی نیانید که در عرض قریب خود
 اینجا می رسم تخریر نموده برشته روانه کردم بعد از آن ساعت چهارم جنگاها در یزد و گاه
 اینجا آمدند گفتند که همه راه من بر آسیر هزاره غانید چنانچه بر گنجی که این شسته بگفت
 شته روانه شدیم سه رسته برای پیاده و سوار علی محمد علی محمد دیده شد و هر دو طرف شل
 عام تصور می شد واقع و بودای اینها **س** بهر کوچه پیش گل خان سه نورد و تو گویی
 گفتن این که کوه کرده بهر دو جانب باغ عام هزارا کرسی و کجی در سر است و شسته شد
 کسیکه از هر ج پیاده روی خسته ظاهر باشد بر آن نشیند و آرام باید و هزار دلیلی و مایه این
 صبح طاعت هم بهر دستا صاحب خیش روانه میشوند و دکانهای مسی مع اسبابه شایسته
 که تخمه بندی آن اندامیه است هر دو طرف بوده اند و در شان سایه دار بهر دو
 رسته از قسم قوت و غیره و بنیت کاشته شده اند و صفائی رسته آنقدر است که بر کاهی
 از خاکشاک مغربی آید تا کفائی که خیلی بلند است - فته در اینجا دو حوض که در طرف آن
 تمثال است و از دست در کوه آنها شب روز آب میریزد و نیز دیگر فواره کلان و کوچک
 از فیل با عمارتی زیاده تر است خیلی خوشنما بوده قریب مغرب معاودت گردید از سر کار
 هر کس که در باب رو گنجی نمیدن استدراک عقیده و بدون جواب نزدیدی که بستم می داده بودند
 میدادند و تیر دل منظر اقدس بود که سودا **بَا دَا كَ اللَّهُ خَالِسٌ عَالَمٌ حَسْبُ**
 که در کلام مذکور اولاً واقعه است نموده تا اینجا تمام حال ششبه از اینجا بلند
 اراده کرده شد و نظریان تا اینجا چهارم روز شنبه سر کار با شش جبار که شش روزی

حکم دادند که بمشتر را که بمقام مقدم لندن بنویسند که اراده باد و بتایید نهم ماهه حال باراده
لندن بمقام مقدم پذیرفته است و در آنجا بخدمت سوارسی جباریل کرده شود و بمقدور
استماع این عرض نمودند که چونکه سرکار پیشتر فرموده بودند که بتایید نهم ماهه مقدم
لندن کرده خواهد شد نظر برین قبل ازین به اک بسا در باب بخدمت سوارسی جباریل
بتایید مذکور در دهم و یهان و زیتا خواهد شد و سرکار استماع این عرض که خلاف مظهر بود
سکوت فرمودند و پیشتر به در آنجا مقیم بوده بتایید نهم ماهه روز پنجشنبه در آنجا
سوارسی جباریل شده و در عمل ششم بدریارسید و دوگان پیشین چند لحظه توقف فرمودند اکثری
از اعز و صاحبان بهادر در آنجا ملاقات نمودند و از عاید انگیز و زبان انگیزی خبری
قسم ایستاد که مشیر مرجع باشد خواهند و نیز از انگیزی صفها بستانده شد و خوش
نمودند و لفظ هر یک که خوشی است بر زبان جاری نمودند و باری از آنجا سوارسی جباریل
سوارسی جباریل که فرود آمدند و گرفت کسی نبوده که بمقام آنجا که درود از زمینا و بمقام آنجا که درود از زمینا
تاسف از چشم جاری کرده باشد از آنجا که فضل الهی شامل حال او بدو سانی تمام فرود آمده و دیگر چه بگویم
در زید و در آن حال اگر چه در جهار تکوان آنقدر نبوده تا ما بمسبب گونه ترشح و استهزار بار
خیله برود و عاری از آنجا بمقام هم که در بیابان که در روم خریده بود از بقیه بیاورده و بقیه بایستی
عمل شش ساعت از جهار فرود آمده سوارسی جباریل شدند و در نیوقت در دهم سوارسی جباریل
مقام آمد و که بهادر و مقام جنگ بهادر و شش سوارسی جباریل سید علی و صاحب میر فضل علی شریف
نظام باریجک بهادر و برادر زاده یا که صاحب استغنی که که توالت نموده لندن که برسم استقبال سرکار

تقصیم خواهد یافت بشیدن این جواب گشت شدم به حال مردی که شیشه گزشت زود بود
مجلسی صباح غایت نامه حضرت شاه صاحب مدوح و مرد و فرمود و در آن مرقوم بود که هر چه
روانه شدن یک آدم شاهزاده معظم علیه السلام و یا نیزه زینا بهادر و یا بون صاحب و یا در جنگی انگیزی
نواب کرم الله و له بهادر و گویدم فاما جواب بانی فتی محمدی که جناب چنان رسید که کدام کلام
از موقوفه قابل قبول نیست نباید آن چونکه تنها یک کلام را روانه نمودن مناسب نبود لهذا در
مینی عبدالمکریم دفتر کشاد حضرت شاه ترارش را بدادن و در احوال مصحح عطفه عبدالمصطفی
متوجهی است روانه کرد و شد فاما جواب نامه را سوار چنان نامه و سعادت خواهند نمود و
سجود توفیق خواهند رسید و میانه غایت نامه مذکور اگر خط سبب بن آدم خلیف توفیق بود و
شدم فاما فایده بدین شان خیلی لاحق گردید که در ملک بیکانه بلا و زحمتی غیره و بدین
محل و بزرگان غیره بنشین زبان انگیزی در اینجا چگونه خواهند رسید و بر خیال بود که
نواب کرم الله و له بهادر را زینگاه نواب صاحب و اهل قباله باین مضمون ورد و نمود که خط سبب
گودید فاما در شاه و عبد الله شاه و آوم برای ایشان بدادن تا در احوال با وصف نعمت
روانه لندن نموده اند اگر چه این جانب برای دادن اخراجات سفر از طرف سرکار قرار داده
اما تا بسبب عدم زبان دانی و و قضیت از رسوم مختلفان بیا تعلیف خواهند شد و بطاعت
مذکور هم زیاده تر و دلاش گشت فاما و تحقیقاً فضل الهی با احوال نمودن نیست که بیکانه قادر
تقصیل این احوال است که همانزود وقت سه پاس بر آتخیر و روبرو طلب بجانب شده چون
سور و رستم چنانکه از تحریر بر کار می فرایافته در عهد و بختا بودم که سرینول صاحب برون

سوی سرکار حاضر شده در زبان انگریزی معروف شده است که دو آدم فنی صاحب بلبله آمد
سرکار از اینجا پرسید که آومان شایان در عرض کردم که صبح خط حضرت شاه صاحب در باب
روانه نمودن آومان رسیده مگر از کیفیت رسیدن آومان اطلاع نیست فرمودند نیز که
میگویند که آنها درین مکان رسیدند عرض کردم که از عرصه رو برو حاضر ام غلبه آمده
باشند باز فرمودند که دو آدم چار فرستادند عرض کردم که دو سبب اول اینکه بر چند صاحب
بنو اب کرم الدوله بهادر در باب بداند نمودن یک آدم همراه فرزند صاحب دینارین صاحب الدوله
چپشی انگریزی است که امتیاز و تجربه را اطلاع دادند جواب بانی چنان گفته فرستادند که اجرا
هر دو امر مطلوب یافت نمیکند مگر گاه که مایوسی شد بعد از فرستادن تنها یک آدم باین سفر
در دراز مدت بود و کس را نتوانست علی الله روانه نموده اند شایان که در این خبر در دو آدم
یکی برای کار دفتر دیگری برای کار فاتی بود سرکار در این باره ملاحظه فرموده است که خدمتی
اسباب و غیره بجهت و حمایت از دی گزاشته است و دفتر قدان که نقل سید است بذات خود
به دستم زین سودان سویرفت و حال آنکه در کدام سرکار کاغذ ایشان نیست که بنویسد
بر داری هم نمایند خورای آن این دو تبارک و تعالی خداوندان نصرت را بر
رفاه و آسایش مردم خلق فرموده است نه برای احوال شایان و تصدیق و نیمه صاحب
سفر آمانیات خود داده اند فرمودند که از سرکار رو باینده خواهد شد عرض کرد که اگر چه
نواب کرم الدوله بهادر هم در باب دادن خرج ایما فرموده اند نیمه اگر منظور باشد
مضایقه ندارد باز آمان شود که از سرکار رو باینده خواهد شد بعد این مکالمه که تفریق

چون برودن آدم سید عبد الوهاب حاکم علیه الصلوات و السلام جان بود بر تیر و عیسا و سیدی خیر صبا
خانسان و غیره همزمان به نباشت تمام مبارک باد رسیدن هر دو آدم و اوند و
سمت و جرات حضرت شاه صبا و وضو که با دوازده و شصت و هشتاد و نه نفر و آن
بمصدق کلام بجز نظام دَمَن یَتَوَكَّلْ عَلَى اللَّهِ فَهُوَ حَسْبُهُ بای یک برج است فبر و گاه
رسیدند تحسین ذکر و گفتند که در غیبت کما عطف معتقدان خود داشته با وصف نیت
سرا می بخیر کارتر که نمودن کار شاه صبا است و چون کجوه خود رسیدیم بر دو آدم و آنرا می نامیم
که چند کس شایسته مقام الدار بهادر و در اندیشه صبا و دیگر همزمان گرد آنها حلقه نموده
احوال و معنی و معنی طبع و ریاضت می نمودند آنها حفظ حضرت شاه صبا و دیگر احباب
طبع و خانه پیش نمودند آنرا معاینه نمودم و سرور شدم اولاً شرفا و در مکان و ثانیاً حضرت
شاه صبا و حیدر زاده بودی نمودم ذلک فضل الله یؤتی من یشاء و این کار حضرت
شاه صبا بود و زنده دیگری با وصف حماقت سرامی و تحریف و دیگران بر دو آدم
با انواع و قسام که تفصیل آن از آنجا شریف نیست همچو جرات و محبت و عرصه بنور رسیدن
از محالات و مستحالات بود و اینم غرر که در نیت که وصول آدمان مذکور فی الحقیقت
بدون تائید باطنی حضرت ممدوح نبوده است بقیه برین قول است که بنحله بر دو آدم
مذکور سخی عبد الکریم که ناگزارد و اوقات خوب دارد و حسین قیام در جای نزدیک باران
افتاده و جدای تند و زنده و جاز را تکان شده و سوا می آن انگیزی که این مرد
آدم خد شگزار می او نموده همراه آمده و او جای بود بسیار در خد شگزار می تحلیف و نظر

پرو و امر مذکور در هم باین لحاظ که مالی کا بخود معلوم نیست که چگونه دست یعنی بلا بیج
مندان و آنهم راست بخود نگاه خواهند رسید یا نه زیرا که لندن شهر غلیظ ایشان است
سیکونیکه چهل یک مردم در اینجا بوده اند و همین قسم اما کن لائقه و در تحریک و
خیالات که آن شب شب جمعه بود و بنوم رفت بخواب می جنبه که حضرت شاه صاحب
در رویا میفرمایند که بچه سبب فکر نمایی انتشار اند العزیز راست مطلق خوب خوابی در سیه
و دست بر پشت نهاده و فرمودند که هیچ اندیشه ساز که ما را نباید ترسیدیم اینجا می باشد
صاحب تعقیبه تزکیه ذاتی و دینیت و فرمودند که این من فتنی بی روزی که در آن
ماه جماد الاول در روز شنبه بود وقت سلام باز سرکار از حال گویا می باشد
کس متعسر نشد عرض کردم که برای هر کس شتاب و بخود پیوسته رسیدت و موقع
یا نه عرض کرده شد که شاه صاحب از طرف خود دعا و سلام نوشته اند و اینهم تحریر فرمودند
که از نواب کرم الله و له باد و هر چند حب و واگنی یک آدم همراه فرزند صاحب و یا بویضا
و یا و ادن چندی نوشته ام اما این در خواست مقرون تلقی نشده اند و تا کل سجد اینها را
فرستادم خواهند رسید فرمودند که این مضمون ویر و عرض کرده بود و عرض کردم
که ویر و مضمون خطایه بود و حالیا مضمون آن خطا شاه صاحب که همراه آنان
رسیده و بعد یک هفته در باره تیاری خلعت سفر برای هر دو کسان مذکور عرض
کردم فرمودند که برای باور چنان تیار شد و عرض کرده شد و آنها پوشیدند و از آن
معهده سر محافظانده شب و روز در و کا دولت مصروف اند حکم شد که سید می

یگویند که تیار گنایند و خواهند داد چنانچه در عرض گفته ای هر کس دو جوده پیش نماید
مرمت گردید و سوا آن مبلغ هشت روپه بکسی تقدیر نی کس حبت خریدی جو که کشت
و پاتاب و گلویند از سر کا و دیتاب شده تباریخ بازو هم ماه جمادی الاولی است و آن دو و اگر آن
عازق از طرف شاهزاده صاحب بار معالجه پای سر کا را ندو دیدند و چنان قرار دادند که علما
بهترین نیت که پاتاب است و کروز بر کرج راست غلجید آبرام باید ادا گردانند و این
مدت هشتاد و بیرون بر آمدن خوانند مکن است مگر آئینه سوار شایسته مکن بخوابد و نهی را
سر کا قبول فرمود چنانچه یک کج نبوی که بر آن بخوابد و از حوائج ضروری نیز فراغ یابند تیار
نموده و روز دیگر آرد و تباریخ بست و پنجم ماه سال روز دوشنبه غسل هم فرمود و لکن حال این
طایفه را این یگویند که بعد از رستی پانزده تباریخ باقی خواهد ماند شاید و تشخیص ایشان چیزی خلل را و هم
که گاهی چنان یگویند که گاهی چنین درین زمان که معالجه آنهاست سر کا بر چگونگی از نقشه شایسته
تخلف نمیتواند فرمود و تباریخ بست و ششم ماه سال شاهزاده دعوت نوا بصاحب است مفت
چنانچه نوا بصاحب کیاست قبل از عزیمت دعوت نامه بخار را طلبیده و ارشاد کرده اند که از منزل
در دولت شاهزاده حوائج ضروری تیار نماید پس است عرض کردم که شیر وانی بپاک
یاب است و گویا مشرور او رنگ با فرمودند که بر آن چیزی کار رزی هم بکوه عرض کردم
ساده کار فرمودند که بزرگه تعلیم انگیزی هم بکوه عرض کردم که دست ارشاد شد که نزد سید
عبدالحامد هم به باب پیش است پانزده عرض کردم معلوم نیست و ریاضه مرض میدارم و در
دولت در به حبس صوفی گفتیم که ارشاد کرد که بر آن هر دو نفر است و بر رفته اگر منظور باشد

[illegible]

بهادر بنده حواله کردم چونکه از سر انجام دهم کار مستعلقه سبکدوش شد فرصت یافتیم و در هر روز
 آمده خواستم که بنویسم که نوشته آواز قرع باب چهره گوش خود گفتم که کدام صاحب بنده بنویسم
 آمدند دیدم که بودی حسین گلزاری بنده بر چنگ نشاند و درست خط نواب قبال که دله بهادر
 موسوی نواب نظام بایر چنگ بهادر و سوده جواب آن که خط و عبارتش از این صاحب محبت
 بود اندک گفتند که سوده را بر کاغذ برایشان بمضیه نموده و بنده اگر چه در آن اکثری از غلام
 لفظ و معنوی بوده از این هیچکس تعرض نشده فقط بر یک لفظانه نمی جنی قلیلی که بصاد
 صنطع نوشته بودند تعرض نمودم و گفتم که بغیر بصاد یعنی حرکت عرق است یعنی قلیلی
 بزال میجست فرمودند که آنچه شما میگویند غلط است گفتیم که آنچه شما میگویند با حقین غلط است
 اینوقت کتاب لغت حاضر بودی همین وقت غلطی آن ثابت گردید گفتند که بغیر یعنی شطرها
 گفتم که قبول است و صورتیکه بغیر یعنی قلیلی بصاد ثابت شود یک ماهوار خود میبیم و اگر عرض
 آن باشد یک ماهوار شما هم خوانم گرفت که او را بگویند که ماهوار شایسته است گفتند که فیصده
 گفتم که اکثرا در صدر و پیه زیاده از ماهوارین است و فائده منت و تحقیق امر از آن
 بر میانید لغت ماه و پید صاحب بوقت دخت باز تا گیر شدی گفتند که اعتماد بر باده خود
 داشته بندی ابدال در بعضی بنا بر نوشت بیک لفظ و نویسنده قبول کردم و بعد صاحب
 شد و بعد در ربع ساعت باز آواز قرع باب گوش رسیده گفتم بایند دیدم که باز رسیده
 موصوف تکلیف نمودند آمدند و نشستند و گفتند که بعد ریاست از تندی شما خوب خودم
 بیارم آمد که گفته شما صحیح است و من غلطی بودم اکنون بزال آنچه گفتم که من غلط بودم

میل به تبعل نمودند پس دیدم که آیا در وقت ملاحظه فرمودند جواب دادند که نه بلکه بخیر بود
 بنیایم رسید که بتندی بنیال صحیح است لکن بر روز دیگر زبانی را وی صحیح معلوم کرد که کتاب
 مدبردی سرکار بود از نزد سرکار گرفته خود گفته اند در آن ملاحظه نمودند و رجعتا الی القصر
 فوالصبا خداوند نعمت دادم اما که تباریح منقظم ماه روز جمعه در عمل سبایان ده از نویسندگان
 از ملاقات ملاک معظّم در لندن نفیرو نگاه خود مراجعت فرمودند این روز دعوت و تشریف
 مهمام ملک هند بود شش تیرای ششوی بخوبی فعل آمده قبل مغرب بمقام موصوف و نگاری کاش
 بدعوت آمدند سرکار همسایان برای حاضر بودن بوقت نواخت ساعت ده ارشاد فرمودند
 چنانچه جمیع ارباب و نامه نگار سپید الی صاحب غیره بوقت معهود حاضر ماندند صاحبان
 بهادر که بقصد حضری از مکان بالا فرود آمدند و زیر موصوف و غیره از همسایان ملاقات
 مصافحه نمودند تا ساعت دو آلوده توقف نموده نفیرو نگاه خود مراجعت نمودند و تباریح
 منقظم روز شنبه قوا جمعیت انگریزی بود فوالصبا مع همسایان بنابر ملاحظه آن تشریف
 فرماشتند انجابت از ان اطلاع بود و در غده صاحب بمنزل انجابت تشریف آوردند و فرمودند
 که اینوقت قوا جمعیت انگریزی میشود فوالصبا و دیگر همسایان سرکار بنابر سیر این
 اگر ما هم که از اینجا ترتیب است اراده نایم برآیند حسن خواهد بود و چنانچه عهد و آمان نامه
 فرستیم مردم تماشائی بنظر ما فراهم شده بودند بهر وقت قریب تر از مقام قوا عدا شدیم
 قاتار خست نیافتم زیرا که نگارها بجا نیکه مشتیر آمده بودند با نفاقسیم شد و آنها اجازت
 داخل شدن بمقام تماشایافتند و اهل دیپس گفتند که اکنون صحیح که ام ملک باقی نیست

حال دعوت و تباریح

تکرار انجابت و تباریح سرکاری

تا شباهم رسد و آن مجمع هزار تا از زن و مرد و همراه ماعباس خط سحر کارم بودند
 یک مردک پانزده ساله از قوم انگریز در همان از دحام از جانب پشت او در غنچه
 سوزن فلانید نامیده بجانش گردیده نزد ضرب نمود چونکه مقدمه انگریزی خیلی نازک
 و اینجانب نزدیک بود میان آمده نهایش نمود و تقارن انخیال که اینجانب عقب دار
 صاحب عقب من محمد علی کاغذ تراش و عبدالمکریم دفتر کشا مشیخ منی آدم داروغه صاحب
 و عباس علی مذکور بود یک زنکه در عالم نشه بوسه کاغذ تراش گرفت اوستی زده شمع
 نمود و در همین نزدیک بطرف اینجانب رخ نمود فی الفور او را وضع نمود و داروغه صاحب
 آنوقت بطرف اینجانب گردیده دیدند بجزو آن زنکه سطورچه چستی و چالاک تام دست
 خود بر زخمندان داروغه صاحب رسانیده بیدار تمام گرفته بوسه گرفته و باز بعد از آن
 قند کور بگریختن بوسه بگیر اما ده شد بود داروغه صاحب بزودی از کناره فرمود
 ما مردم هم بشیمائی پیش آیم و در زبان انگریزی گفت که ایشان را وند من بود
 از خود چرا دماحت مینماید بعد این ساخته از اینجا مراجعت نموده بفرودگان رسیدیم
 و این خبر در لشکر کار شتر شد صبح آن چون برای سلام سه کار شترم برد و دو شترم
 که میر تقی میر و حکیم سید علیجان بهادر و غیره از داروغه صاحب استراک و قیام فرمود
 منوذر و سید صاحب موصوف علی الرغم آنچه بجنب خود گذشت بجنب نامه نگار میگفتند
 و چون صاحبان موصوف از اینجانب پرسید آنچه گذشته بود بیان نمودم منوذر
 صاحب راست بنیشتی سرکار رفته این کیفیت بیان نمود اینجانب که نزدیک دروازه

برای سلامت شتیدم که حسن گفتاوست بیرون توقف نمودم زیرا که اندیشه اینی بود
 که مبادا مرا بکشتند و مرا بکشند چون کلام تمام شد و برو فرستاد سلام نموده نزد وی رفتم
 شدن خواستم با دوازده نفر فرمودند که با ما آید و نه چه بود آنچه گذشت بود عرض کردم خیلی هم
 نموده فرمودند که چه سبب است که بفرستد و از روز صاحب گرفته عرض کردم که دار و نه
 صاحب الطهر ندیده و بر بانی خرمن میخورند از آن بر چهره او و خفت بسیار است اندک
 طبع او افتاد بسیار قهقهه فرمودند و برین عرصه دار و نه صاحب رسیدند و ارشاد فرمودند
 که شما گویند که چگونه گذشت عرض کردند که اولاً محمد صدیق را بفرستد و او بجز و شنیدن اینی
 با و از بلند تقسم که یاد آید این عظیم بپوشد گفتند که بسوی من آمده است دفع نمودم و ارشاد فرمودند
 که عرو و حاجت او بچه طور بود و عرض کردند که شاید است و بچه را بوده باشد فی الجمله
 باز بطرف اینجا متوجه شده فرمودند که این چگونه است عرض کردم که آنچه پیشتر گفتم است
 صحیح درست است خیاط سر کار و غیره دیده اند باری یعنی خید مخطوط شدند و عده
 که فرمودند فقط او را بخور یافته بود که دعوت سدر لعل صاحب را در مع دیگر صاحبان
 به او و غیره و نگاه کرده شود و کن چون که مکان فرودگاه آنقدر وسعت ندارد که بر آن خری
 صاحبان موقوفه و نگاه نماید باز علیه اینچنین قرار است که بیرون شهر نیست از آن
 صاحب صوف در اینجا طاهر حاضر است و تیار گشته شده و از اینجا طاهر سلامی نزد آن
 فرستاده شود و چنانچه بخواهد از نعمت اتم قیام بدارد و هم ماه جادی آخری است از آن
 روز و و شنبه مع بر همینان بعد از اقامت ساعت یا زود و وقت از خانه روز تشریف

فرا شده بعد سیرتایمی کارخانه انوائت فراخ از صیانت صاحب محنت و غیره پیشین
 فرمای فرودگاه شدند تا بنیچ یا دوم روز سه شنبه تربیت یافت ده از وزیر حکیم سید علی بنابر
 بر مقام فرود آمده حکم سرکار رسانید که برای ملازمت عمایه معطیله شایع مذکور کس را نگیرد
 و نیم از بنیچا به سر روانه شود چنانچه دار و فرود صاحب در نامه بجای می نامد از غدا فراخ شدیم
 و انجانب از عظم سید علی انصاری که بر فرودگاه تحلیف نموده بودند بمالاج نموده که با قاضی سیاه
 پوشیده و یا اگر که شتر مرغ او گنگا باقی انصاری محض و بر بعضی قرار یافت که اگر که شتر مرغ
 و بر کرده شود چنانچه عبرتین معنی اگر که شتر مرغ و شتر مرغ و شتر مرغ و شتر مرغ و شتر مرغ
 عبد الصمد خانصا که ابرار تمام با بهجت بری در شتر مرغ خود شاد که با آن افتد و او و فرود
 بر که منتق یاخته و در مال شتر مرغی بر سر کرده از فرودگاه مع دیگران یعنی مقام افراده
 بهادر و مقدم جانب در سوار سوار در شتر مرغ عظیمه و میرا نیت عظیمه و عظم علی انصاری
 عبد الوهاب صاحب عظیمه و شتر مرغ صاحب سوار بری با شتر مرغ سیدیم و از انجانب سوار
 عظمی و خانی شده اند شتر مرغ و سوار از سوارگی با شده بدولت سرکار عمایه معطیله
 و شتر مرغ سوار شتر مرغ در جید را با دیگران و سوار از لندن مسافت پا زده کرده
 میبارد و سوار در گزین تر از لید و عمایه معطیله اکثر با بر سوار خورتی و دو دوا و دو حاجه
 در انجانب سکونت پذیر میشوند و در وازه و اراکیم بیرون آن شتر مرغ و وازه و غیره تقدیر شده
 نیکی درست و محکم و با صداقت چون در وازه اندرون سیدیم ناسان و کایه
 و زنده کرده اندرون و کایه که چهره در سوار با لایست بر دند و گفتند که کم که چنانست

تصدیق عازر سید علی بنابر
 در مقام افراده

و سوار از لندن

که او تا شیر مکانات بادشاهی گمانه من بعد باریابی خواب شد چنانچه قطعات مکانات که در
 و دیگری پیوسته بود و هر یکی رنگ وضع خوش و درست بود و معبایه دور و دور و در
 دیدار با اکثر کارطلائی بود یک گلدران طلائی که قطعا آن البته بعد یک نیم دره بود
 بجای حسن و خوبی در اینجا دشته شده بود و مستقیم گمانیدن سیر میگفت که آن درستی یک
 روپی تیار شده است و دوسه مکانات اهله که در آن هزاران دین و پستول شمشیر و
 گنار و جویه و سپر و خود و کتبه و آئینه و بوفاع و اقسام هر یک و سند و غیره سلطان
 و شیر باد و در رحم که بان نام شان کنده بود و عماری اهل هند و پانکی مغرب و بجا
 و یک ضرب توپ عمده که اکثر آن طلائی و بعضی نرملع طلا که از آن ریختن گنار
 و دیگر سبابه و سوار و راجگان هند و گن فیشست موضوعیت و ششست
 و موجب عبرت و ناطقین گردید و القصد بعد اتمام سیر اکنه و قصا و دیرو و کتب انبیا علیهم السلام
 و سلاطین سلف معروض گردید که از سیر و مکانات سرکاری فراغ حاصل شده است چنانچه
 ما همه را اتمم در یک کوچه مستقف که عوض آن تخمین پنج دره و طول آن سی چهل دره
 بود و همه ملک عشره کالمه یک صف استبدادین همه خدمتگاران در دستبند استبداد
 بعد و ولیمه شانزدهی صاحبه بالباس سایه کثرت فراموشه مقابل صف ما همه استبداد
 سلام نمودند و جواب پلینت تمام سر جنبانیدند و بعد از آن عرب و غیره که مغرب بالباس
 رزی کباب و غیره بودند از سیر حسین صاحب که از صف العلویه قریب مکه معظمه استاده بودند
 پرسیدند که ایشان کیستند عرض کردند که ایشان معبداران عرب و پاه پیشه اندا که چه بجا نبند

در صف اخیر فی الحقیقه از شانزادی صاحب منصب دیگران فیاض استیاده بود با انبیه لباس
و غیره مغرور و ملاحظه نموده از حیث صاحب مغرور شد که ایشان که اگر کسی متنبه عرض کرد که متنبه
غما للکلبان باورستند چون معنی آن نفی نمیدادند و استدرک فرمودند که متنبه یعنی دار و معروض
و هند که ایشان میرنشی فقرتاری هستند باز فرمودند که لباس ایشان سفید بجهت حرمت
ساخته که در دکن اکثر لباس سفید پیشتر از سدراک شده که دهن بیان بسیار از راجه پست
جواب دادند که دستور پوشاک اهل دکن بهین عنوان بوده باز توقف نموده از عمر انجیاب
استفسار فرمودند و صاحب مغرور دریافت از انجیاب تقریر و قیاس در زبان گمرتی
گفتند که شصت سال پیش گویند و قد فرموده سلام حضرت گرفته چهار قدم از قیام گاه خود جدا
شده اند و در آن مکان رفته باز و در همان عرصه شانزاده که یک شانه ازادی فرد را که عمر
هر دو تفاوت یک سال یا نه شانه شانزده ساله بوده باشد همراه آورده فرمودند که این پیشتر
ماست ما همه مراتب آداب و تسلیم تقدیم رسانیدیم و ایشان را ندانم که هر چه عرض لاحی است
که هرگاه چیم از ناخن بحسب ضرورت بخراشد خوان جاری میشود و مذا جمیع اقبای خدای انجیا
بعده تقدیم تدبیر و تاج و نیزه مدافعه آنچنان حکم داده اند که در عرض بدافع شدن نیست بلکه این
کس شاید از شش ماه جان بر بخوابد و شد نابرابان بلکه مغضوب و زاری عزیز و دوست میزدند
زیرا که در سفر آخرت در زمان قریب پیش آمدنی است هر دو شانزاده و شانزادی
ما همه راه دیده خوش چشم ما ندانم که مغضوبه و اوقات و ظلم طلب فرموده سعیدین صبا گفتند
که آسامی حاضرین نوشته دهند چنانچه آنها نوشته و او مدتی غایب سامی کتوبه بیت خود

گرفته اراده محل فرمودند ماهبه باسلام نمودیم و بوقت رخصت بنحانسان خود گفتند
که اینها مطبخ باید دولت ملاحظه کنانیده باز بجای ماضی برده چاد و طعام سحر مانند بنجانب
در مطبخ بر دند اکثری از زنان و بعضی از مردمان در سخت اطعمه و تیار سازی نان و کباب
انواع و اقسام مصروف و مشغول اند از اینجا ما را بمکانی و خدمت را بمکانی دیگر که
در آنجا میزد کسی بتکلیف تمام نهاده بودند بر دند بنجانب مع اعظم علی بنی نقیبا علیه بر کوچ
نشسته و بنه بر کرسیهای عمده گرداگرد میز طلوس نمودند و در دند صاحب بنحان مسا
و اینجانب برای آمدن و نشست بر میز صحرار نمودند و خا نصاحب که خیلی محتاط اند بهجای خود
نشستند اینجانب با پس خاطر دار و دند مسا و تحریف اینکه اگر نوا نصاحب و متو این معنی اینها
شنید که بر میز نشسته اند نه خوانند خود بنایان اینجانب هم بر نشسته اند با
چای شویند و بعضی طعام شیرینی خوردند و در دند صاحب پرسود و قدری شیری و کباب
فقط پیوهه اگر خوشه قوی دیگر که سرخ رنگ ترش و همراه شکر می خورد و دیگر موهه است که
خوشه آن میباشد و مثل گونی چهل و پنجاه اند و آن پشاور آن می نشاند و گفتا نمود و بعد از آن
طعام و شراب کم شد که بی چای و دوسوی از طویل سرکاری بنده است اینده اسوار کنانیده و جلوه اند
از طرف بننگه که بر اندگاه ماکتوبه گذر کنانیده سیر به محای سیرگاه و شکلا خاص کنانیده
بر پیشین برده بر گارٹی خانی سوار کنانیده غبن روانه سازند چنانچه حاجتکم برود
گارٹی حاضر شده بر گارٹی چهار سپی مقدم جنگ اعظم علی بنی نقیبا و سید نصیبا بگرامی
و مسر نهری حاجت اینجانب و بر گارٹی و در پی مقام الدوله بهار و سلم جنگ باور سید عبدالوهاب

و میریاست علیستادین کجا سوار شدیم و هرگاه که گئی در دیو خانه از طرف برآید
 کله منکر روانه شد بغیر تمام مع شایر و دو شاخه دیو ملاحظه فرمودند آنچه تمام تمام
 نمودم سر جنبه بیده شمع شدند و در آنجا کجی با آن تا چاره ویل سیر حوا کشیدند همه همکار
 و در خان کلان چه بطور قطار نسبت تمام نصب دند و صد آهوان پر در ده حوا
 مذکور چو سر و زگر باطنیان تمام که خوف سنگا سچکونه بنده است بودند در آثار را چو چید
 مکان متصل بهم پیوسته که کلان بودند بمحاطه در آمده در آنجا کجی با آن متوقف شدند
 اندامها سبک قف دریافت کرده شد گفتند که این دولت سرای شایرادی صفا کله منکر
 است و حکم است که هر کس که از بالای دیو خانه فرو گذر نماید ضرر است که اطلاع نماند
 آنها شود لهذا کجی پیش نمودند و در آنگزینی همای نهرم به است مضر نهری صاحب
 فریادیده تحت نام انگیزی که تحت صاحب شره کمانده بملاحظه شایرادی صفا فرستاد
 کجی پاشیر بر دند هرگاه قریب کی ساعت از روز مانده بود برایش رسیدیم کار نری دغا
 برای سواری شتراده و شترادی که ایشان هم از دند سر عازم لندن بوده در پیش
 منتظر یاری گاوی دغا می بودند در یک شبه بطن با همه دکن در دیگر دغه شایراده
 صاحب شایرادی صفا به شتر روانه شدند و قریب مغرب بغیر دگاه رسیدند کله منکر
 در زبان انگیزی که نین میگویند گویا این لقب است که شمشیر مع است و گوشت
 علم است و بعد رنو لاجه رعایا با لقب به امپرس که معنی شایسته است خود را
 عرش اکنون نجاه و هفت ساله است و شترافان را ازین دار فانی انتقال

در این کتاب
 در این کتاب

عصه پانزده سال شد مدامت پیری از چهره ایشان نمایان است و از طوالت نژاد
مریض خلی مفهوم میان مذبی خلق اند که ما هیچ ما مردم غربا انقدر لغات فرمودند
و علی اندر نیت ایشان برایش و آرام مذکان خالق نام محبوب است بقیوت
مصرعه مشهور که ست دولت مذ خدا می کسر غلبه حبس کمال بیاید میاید و بهین نژ
حسن نیت غیر طوالت ترقی روز به جلوه پذیرد کات ظهور میگردد و فی الحقیقت رشتن تا
مردم در بار یابی ملک منظمه محض توجیهات نواب صاحب غذا و لذت و ام قباله و صفا
جلاله و وقوع رسیده و الی ما کجا و این پر و بال از کجا ایند و تبار که و تکی آن بهر غیر ملک
اقبال و بختیاری ای بابین نظر پر کشش عزت از نانی تابعین و ایما و مخلص بصحت و عافیت
بجسول مقاصد و تآرب و این کامیاب دارد و محمد و آله الامجاد و وجهه الانجاد و بعد
رسیده و درگاه آدمان همای سیاح گفتند که امروز فرموده و در پیش خدا آگاه یعنی
بسم شاه است آمد پرسیدم که آن چه بود گفتند که چنین عزیمت سفر نشا گفته بودند
که هرگاه رو برو ملک منظمه بودند لباس بپوشیدند و بپوشیدند و رو برو
و خوب پذیرشین باشد که در آنجا عزت لباس سفید خواهد شد همچنین شده که ملک معظمه
غیر تمام لباس شما حاضر نموده و استغفار فرمودند چون تقریر و این مذکور شدیم
بیاید اینجا نیز در آن مذ واقعی شاه صبا همچنین گفته بودند و اینجا بر وقت فراموش
نموده باری بدعی باطنی شان بوقت پوشش لباس همچنان اقامت کرده که لباس
سفید پوشیدیم یعنی خالی از حرق عادات درویش در کیش موصوف نبوده است

در این روز
در این روز

در این روز
در این روز

اسکات لندن از اینجا بفاصله دور و ز بسوادی گلی و مقام شب و در آن وقت گویا
مقام مذکور از جای سردر لیدر صاحب باور بوده است لهذا صاحب موصوف نواب صاحب
برای سیر اینجا که شهر بزرگ و سیرگاه بسیار از کارخانه‌ها مناعی در اینجا است ترغیب فرمودند
تا پنج چهاردهم ماه حال روز مبارک جمعه بعد ساعت چهار و نیم مع میر نور علی صاحب
ریاضت علی صاحب حکیم سید علیخان باور و سیدی خیر صاحب خانانان تشریف
شدند تا میر نور علی صاحب بابت شکایت مزاج بنوردهم ماه حال لندن و پس سید
چونکه شکایت اسهال بود باری استحال روغن بدیاجیر شکایت لاحق و قلع کرد تا
نوزدهم ماه حال روز چهارشنبه وقت دوپاس شنبه قبیل بودم که مسی جابر چادر می
مقدم جنگ بهادر بود که گفت که جمعه را در راه سیر کرشنل پارس دارند شما سید علی صاحب
طلبیده اند چونکه تا پنج تا اتفاق معاشه عجایب و غیره اینجا شده بود و اندام و دروغ
صاحب مستر نصیر صاحب جمعه را در راه موصوف استیشن سیاری گلی و بعد از آن بسوادی
ریل مقام مذکور که از لندن است از آنجا چهار میل است در نیم مکانی رفت و بلب بزرگ و در
دو کابین و غیره بود جمعه را در راه کله‌های تاشای سرکس از طرف همه ذخیره نموده و راجع
تاشا که پیرا مردم در اینجا فراموش بودند رفعت و بر که سیاه نشسته است که تاشا فرمود
او کس منی و باقی اگر بزرگ و کثرت های فیل نمودند که یکس نیزه و در وسط طلبیده
از هر دو دست خود گرفته و باری بر بالای آن رفعت استاده و نه لای عجیب و غریب نمود
که همه حاضر مجلس حسین و فرین نمودند یک کس نفی اس سپید بام یافته و در آن

بطور کاهه گردانید و از بهر سپاهان بجای مجلس سلام کشانید زنی بر اسب سوار شود
 چند حلقه بگذرید و درین سواری سبکستی تمام نبست نمود و چنانچه دفعه از حلقه بگذرد
 باز بر اسب سوار شده و بهشت زیور کباب را بر کرسی نشاند و از دور حلقه بگذرد و چنانکه
 کشانید و بی اخور و پنهان حبس نموده که کاهه را در وید و پروان آمد و همگی با دگر بازی جنگ
 زرگزین نمودند و کس بازی کاهه نمود و بی مفت کلاه کلان بود و یکی از دور و دیگری از
 و او به سر خود میرفت تا اینکه مفت کلاه بر یک سر نهاده شد و باز اینکس با دگر بازی بهین خوش
 می نمود و آخرالامه یک کس بر بالاد که ضعیف اند و در رخ بود و رفت از سنج کلاه با انداخت و با و جنگ
 با ملین افتاد و نژاد بر سر خود میگرفت و چنانکه نفس کلان که میخای آن آهنی و ضعیف و
 مضبوط بود و از این دست در تاشگاه آرد و در آن مفت شمره بودند یک کس و در آن
 آن کشاد اندرون رفت و نفس آنها کشانید و سر آنها را خوش خود تپه بوسه داد و او آنها
 اگر چه به بخت های جلی میخیزد و با این اوستی اندر میزد و این بازی از همه عجیب بود که سماع
 سفر نمودن بزرگ و در سبب از آنکه شاه معاویت بعد از آن بازی رستم خجی پاری
 حد قطع از سبب سر قمار است و علت اینجاست رسیده بود که وزیر خجی از قوم انگیزش که
 وزیرش است که نزد وزیر کتب عرب و فارسی و انگیزش بوده است انداز کیفیت آن
 در سر قمار مودع و شسته شد و در که نزد کاتبان در شرفه به بنده که با کتب مذکور
 رفتن است و چنانچه حساب که به هر شاه و پادشاه سید عبد الوهاب و مقدم جنگ
 را در دیوانه کاتبان به هر شاه و پادشاه سید عبد الوهاب و مقدم جنگ

این کتاب از کاتبان دیوانه کاتبان

قلمی و مطبوعی نیز کثرت از اینجا که کتاب فروش اکثر زیست پیش او میچای ارام و اقمم موجود
 و قیمت هر یک کتاب سه چند زیاده از قیمت مناسب هر یک کتاب میگوید چنانچه یک جلد قرآن
 مجید و اقمی و تحقیقی بزرگ و بخط عهد و قابل قرائت سلاطین است آنرا هزار روپیه میفروشد
 البته در شهرها در صد پنجاه روپیه گرفتن ممکن است و دیوان حافظ که بخط اهل ولایت
 در حیدرآباد حسب فراموشی سلطان از سلاطین قطبیه نوشته شده است قیمتش بیش از
 یعنی دو صد روپیه میگوید که آنرا به پنجاه روپیه گرفتن مناسب است پنج جلد قرآن مجید
 قلمی و معنی کتب دیگر با خط سرکار و رسا و رده از بی خطی کتاب فروش نسبت قرآن
 مجید مودفد داشته شد بعد الملاحظه فرمودند که در دوکان او هر قدر قرآن شریف
 که باشد بیارند هر سه آن و مانده خواهد شد چنانچه از کتابخانه او شصت جلد کلام مجید
 بر قیمت نسیان داده بود و بعد از سه سلغ دو صد و سی و شش پونده و یکصد و چهل و چهار تنگ
 و در سه روز گرفته شد و نیز چهارده جلد کتب تاریخ و غیره حسب مصلحت و قیمت
 سلغ شصت پونده و یکصد تنگ که آنهم گران بود و نا مایه نظر نبودن لشجهای مذکور در
 کتابخانه سرکار گرفته شده از اینجا پاس الحاظ کلام قادر بر آنکه کمترین فایده خاطر دریا
 منقح طرآن بجز جود و عطاست خیالی کرد نیست که طبع موج حساب مکرست که او را انقدر نمود
 که لالی مبتلای کلام معجز نظام در دوکان نایب شناس همچو خدای پاره های بی اثر ملی
 تمام مانده اند آنهم در ایامی قسیم را بدادند چه به ای جسم تقبیل خود آورده اند که کیم کار ساز
 و حیم بنده نواز اقیام لیل و نهاره سرسری و تازگی موسم بهار آن دریا نوال ایاسی

گشت از اسلام نبیا علیه صلوة و سلام بر مقارن نام محمول شد و تار بنین
بصحت آسایش تمام باشد حکومت مملکت و ستاد بالنبی و آلہ اخیره الکرام و صحبه البررة

العظام و اولاد قرآن مجید مطبوع و غیر مطبوع و غیر کتب جدیدی لندن در جلدی الاخری مطبوعه

لکھنؤ
جلد ۲۲۲ شنگ

قرآن شریف مطبوع

لکھنؤ

جلد ۲۲۲ شنگ

برای مطبوعه بزرگ
لکھنؤ
جلد ۲۲۲ شنگ

لکھنؤ
جلد ۲۲۲ شنگ

لکھنؤ
جلد ۲۲۲ شنگ

لکھنؤ
جلد ۲۲۲ شنگ

لکھنؤ
جلد ۲۲۲ شنگ

لکھنؤ
جلد ۲۲۲ شنگ

لکھنؤ
جلد ۲۲۲ شنگ

لکھنؤ
جلد ۲۲۲ شنگ

لکھنؤ
جلد ۲۲۲ شنگ

الفبا سجدی ترکی یک نسخه یک جلد عسکری بود ۲ شلنگ	الفبا یک نسخه یک جلد ۱۵ شلنگ	الفبا یک نسخه یک جلد ۱۲ شلنگ	الفبا سجدی ترکی یک نسخه یک جلد عسکری بود ۵ شلنگ	الفبا یک نسخه یک جلد ۱۰ شلنگ
دفعه سجدی سجدی یک نسخه یک جلد ۵ شلنگ	دفعه یک نسخه یک جلد ۵ شلنگ	خط کوفی ناتمام یک نسخه یک جلد ۵ شلنگ	الفبا یک نسخه یک جلد ۲ شلنگ	الفبا یک نسخه یک جلد ۵ شلنگ
دفعه یک نسخه یک جلد ۵ شلنگ	دفعه سجدی سجدی یک نسخه یک جلد ۵ شلنگ	دفعه سجدی کوفی یک نسخه یک جلد ۵ شلنگ	دفعه سجدی کوفی یک نسخه یک جلد ۵ شلنگ	دفعه یک نسخه یک جلد ۵ شلنگ

قیمت مطبوعه و غیره

۱۰۰ شلنگ

۱۰۰ شلنگ

سیرت محمد پیغمبر یک نسخه یک جلد ۱۷ شلنگ	دیوان حافظ فی جلد یک نسخه یک جلد ۱۷ شلنگ	الکامل فی الفروع یک نسخه یک جلد ۱۷ شلنگ	تقریب البلدان یک نسخه یک جلد ۱۷ شلنگ	تصنیف ابوالفدا یک نسخه یک جلد ۱۷ شلنگ
سیرت محمد پیغمبر یک نسخه یک جلد ۱۷ شلنگ	دیوان حافظ فی جلد یک نسخه یک جلد ۱۷ شلنگ	الکامل فی الفروع یک نسخه یک جلد ۱۷ شلنگ	تقریب البلدان یک نسخه یک جلد ۱۷ شلنگ	تصنیف ابوالفدا یک نسخه یک جلد ۱۷ شلنگ
سیرت محمد پیغمبر یک نسخه یک جلد ۱۷ شلنگ	دیوان حافظ فی جلد یک نسخه یک جلد ۱۷ شلنگ	الکامل فی الفروع یک نسخه یک جلد ۱۷ شلنگ	تقریب البلدان یک نسخه یک جلد ۱۷ شلنگ	تصنیف ابوالفدا یک نسخه یک جلد ۱۷ شلنگ

خواب بسیارند و نعمت و ام القباله که بسیار کثرت لندن تشریف فرما شده بودند تا پنج
 بیت و پنجم روز شنبه پنجم و عاقبت تشریف فرمای لندن شدند و در اینجا بدر لیتند حساب
 بسیار و کجایان مطلق و اختلاف و غایت و بحقی و اشتقاق مراسم هم که شایان این امر بود
 باشد بقدری برسانند و سیر با هم و اکمله غایه که فعلی عمده و بهترند و شکامه بیان معاینه
 گمانند و اجازت سیر کردن مبدوق هم دادند تا آنچه چونکه آهوان محرائی آنجا که پروازند
 شکار آن نشد و لیکن غنیمت علیحده صاحب که در فن نشان اندازی مبدوق خلع شایان
 و درین صنعت پیش از پیش با پرواز و طاق جوئی مبدوق سرگردند که فی الحقیقه روزی که
 اجل شد و نیز خواب صاحب خداوند نعمت و ام القباله و در اینجا کارخانه تیاری طرح
 چینی غیره و آنکه بچگینی و عجایب و دیگر ملاحظه فرمودند تا پنج بیت و پنجم روز شنبه
 خانه برایشان باز و صاحب پنج فرستاده شد و تا پنج بیت و پنجم ماه روز جمعه که روز
 انگلیسی بود و سوال روگنی همیشه در محل ساعت نه تا یکن وین روز سبب قصد
 سیر کردن و پیش قادن خد شکار را با ساعت یک فرستاده حکم دادند که اگر روزنامه
 روانی بده بینه شده تیار شد جلوه حاضر سازند حسب حکم فی الفور گردانیده شد و نیز
 خطوط انجانب و همراهمان بلا خطه آوردند حکم شد که با نصیحت صاحب به بندار و انجانب
 آید حسب حکم روزنامه مع خطوط بسیار موصوفه شده و خود به دولت در محل ساعت دو
 اندوز تا پنج شده و معاودت فرمودند و شب نزد که ام یک بی بی صاحب مقارن
 پیش تغییرت و تشریف فرما شدند و باز روزنامه مع غنیمت علیحده صاحب و ام القباله

[illegible]

از لندن بفاصله است و دو میل میمانند و آومان و فرخی عید الکیم محمد علی را
 همراه خود ایشان آورده و اینجا رسانیدند قبل ازین خطی سیل شب مع خط حافظ عبد الصمد
 خان صاحب در باب کناییدن ملاقات مستر صاحب موصوف از لواحق صاحب فرستاده بودند
 و اینجا بر بنای خط اند کور در سر کار و در باب ملازمت صاحب موصوف عرض کرده بودم
 فرمودند که جایش خیان نبیند که بعد است روز در اینجا بایند ملاقات کرده خواهد شد
 بنابراین مستر موصوف بعد از انقضای مدت موعوده بتاریخ مبت و نهم ماه گذشته وقتیکه خوا
 صاحب نیامد ملاحظه جمیع رفت و بود در اینجا آمدند باو نشان گفته شده بود که امروز
 سر کار تشریف نمی دارند بدو و شنبه بوقت ساعت دو از ده بیانید هر آئینه موقع
 ملازمت خواهد گردید و ایشان قبول کردند بنابراین امروز وقت سلام در سر کار عرض
 کرده شد که مستر کلین صبا روز شنبه آمده بودند و سبب نبودن سر کار و این را فرستادند
 امروز بدو پاس حاضر خواهد شد ارشاد شد که امروز با اینجا بسبب رفتن در سر کار
 فرصت نیست بمسئله اطلاع دهند که بدو شنبه بوقت ماه روان بیانید ملاقات کرده خواهد شد
 چنانچه امروز انتظار آمدن صبا معرزا ساعت یک از روز کشیدم آخر الامر نیامدند
 بنابراین باتفاق سیئه رستم جی سیئه و سید عبد الوهاب صاحب برای سیئه باغی که در اینجا
 جانوران همه قسم موجود اند رستم باغیت خیلی بزرگ در اینجا دارند گان و پرندگان
 و پرندگان مثل شیر و شتر و اود و خازیر و کلاب و کبوتر و افغانی و غیره یکی اقسام بود
 بجای دیده شد که یک بچه شیر که متجاوز از حالت صحر شده با یک گاو یک است قیام این

همچنان اشتی و اشتی است که بازی منهایه که یکی بردگیری می افتد و برگاه سگ را می زند
 شیر معرود و زخمی نمیرساند با یکدیگر بازی میکند و شیر بسیار بسیار با یکدیگر
 میازد و ناز برداری میکند بمیانینه اینحال ستمچی نقل کرد که قتل ازین در همین
 یک شیر و یک سگ را یکجا دشته بودند و رایام قلیل نمایان هر دو و همچنین این دشتی
 بوقوع رسید که غده یک برائی نهامیده شد شیر و لاد و زخوردن آن سبقت نمی نمود تا آنکه
 سگ میری تمام از خوردن فراغ نمی یافت تا زمان و همین طوآن هر دو اوقات کمتر
 هرگاه اجل موعود رسید سگ بر و از نفس لاشه را بیرون بردند شیر بمفارقت سگ تا سه روز
 افسرده بجای خود ساکت مانده متوجه غذا نشده مقام غور بست که سباع را هم اثر
 نالش چقد رجاکه خاطر میباید و ای برانسانیکه بمفارقت جشم خود تا سگ و شیر و کمال
 تنوده از مرتبه حیوانات بگذشته قبات قلبی ایام فرموده بمرتبه ساحل حجاز رسیده
 یا الله من ذلک الحال و اقرب الخاد المتقال برگاه از باغ مذکور معاودت کرده و اقامت
 راه اتفاق معاینه مکانی که در آن تعبیه کامل مردان و زنان از سوم تیار نموده و اقامت
 گردید و مجرود داخل شدن اندرون مکان معام شده که مردان و زنان استیاد دارند
 نیشته و خوابیده با کل تمیز نمیشود که مردان اندیا بخت با اولاد و بار بار شاه چین
 و عقب آن در بار با با بوٹ یعنی بادشاه فرس و عقبان در بار با بکله غظه باین نحو
 که همباین هر شاه به تخت جلوس نموده جمیع وزرا و سپاه را و غیره مرکب بموقع
 و محل خود استیاده و همین مکان کینه فی خوابیده با لباس جواهر عمده و چون در ادب سگ

نهم از بارش کسم و محسوس شود و بعضی از آن جهت های مقابل میگردید و کلام حرکت
 چشم و ابرو میکردند و بعد از آنجا لغت نام از بیستم بود و جوان خبی گفت است و در همین خط
 قشقه و در دست حق سیدار و بای حال صنایع در ساخت لغت بعد از آنقدر بکار بردند
 که شرح آن خارج از حیطه تحریر است از آنجا وقت عصر معاودت بعمل آمد بعد از نماز
 خداوند لغت نام اقباله بپایه که مقامیت است لندن لغت نامه یک میل و آنجا لغت
 تشریف و بعد معاودت نماشای لغات معاودت فرمودند تا پنج دوم حال بود
 چون سلام رستم مشفق حکیم سید علیان بیاد رخصت خوشم غلام صادق طالع عمر بود
 پانزدهم جمادی الاخری سنه روان لطف فرموده از آن کیفیت ملائت مزاج غریب بود
 سلمه الله الودود و تیرنگی مزاج و حاج حضرت عبداللہ شاه صاحب قلمه و ام فیضانم و بافته عالم
 خاطر را خیلی تند بر زبان هر لحظه و هر آن از نگاه قادر استخوان و عاقلیت و عاقبت عاقل
 گردید و امید است که وقتی از توبه محبت تمام با سر و فرمایند علی ذلک
 تقدیر و با جابه و عاء المضلین بعد از ویروز خط مشفق حاجی مولود حسن صاحب
 رکن مجلس رفیع سوخته نور دوم ماه جمادی الاخری سنه حالی رسید و آن بکثرت لغت و لغت
 نامی قیاب و غایب بود و اما قباله بود و نمانده نموده گذرانیده شد و نیز خنده و خوار
 و بسیار بیشتر از بیست و شش بود و در آن که گفته اند بیست و شش و در آن
 و دوم است مولوی میراوند و عیسیا برادر خود افسر الاطبا حکیم غریب فرزند علی صاحب دارم
 بویال در دلس که از اینجا مسافت چندین لغت سکونت پذیرد و مولوی صاحب مولود

که بخدمت مدعی مورا نه برای ملاقات از شما نوشته ام هرگاه ملاقات نماید بالضرورت
 ملازمت شان در سرکار گنانه و سعی در طرفین جهان بکار برید که ملازمت شان
 در سرکار اسلام یعنی نواب صاحب مدوح بظهور رسد از اینجا که بیشتر خط از نزد ملوک و اعیان
 و رباب رسیدن خود بندن جهت ملاقات بعد از تقصیر ماه جولائی که ایام تعطیل در راست
 و معمول شده بود چون که باول گشت غزمت سمت بلده قمر یافته تیاران امروز خط
 نزد مولوی صاحب در باب رسیدن خود اندرون بنین ماه جولائی و خطی بنام مشرکین
 در باره حاضر شدن خود بر دفتر ششم ماه روان برای ملازمت سرکار پس بیل بود
 کرده شد و تیار پنج دوم ماه رجب المرجب به حال نواب صاحب و خدمت اقامت اقبال
 بمعنی شهرت تشریف برده بودند و در اینجا مجلس عظیم بحضور لاک سر منعقد گردید و صاحب
 موصوف قطعه کاغذ فریم بنویسند مدوح که بنی بر توصیف و تعریف بوده داد و
 تیار پنج سوم ماه مذکور روز چهارشنبه سر کین قبل از وصول خطی انگریزی در اینجا آمدند
 ملازمت نواب صاحب مل نمود و در وقت رفتن روز جمعه از ان عرب با لباس
 صاحب حکم بری تقوی کیشی رفتند تیار پنج چهارم روز جمعه نیز جمعی از ان فر بزرگ تیار
 اند و کیشی با لباس کنایه رفتند قبل از دو پاس مولوی سیر اول و صاحب از مقام بنین
 برای ملاقات ایجاب آمدند و می خوش بیات و ظریف و خوش طبع اند و ملاکب
 در راه تیار پنج ت خوب بید رند و زنجیر دوم سرکار رسید و خطوط موسوم به
 سمش ال امرامیر گیرید و شیرالده که بیا در و خورشید چاه بیا و اگر تیار پنج حاضر

چنانچه رو بر مردم فرمودند که همه تیارست عرض کرده شد که تیارست و تحفظ فرمودند از
 طرف مولوی میرعلی قضا عرض کردم که مولوی قضا موافقت از رام پور ببله سیده خطی بنام
 عاصی نوشته اند در آن دعا گوئی خود نسبت سرکار بهر ریاضت کایت مزاج و غنمان سرکار
 تسلیم نموده اند فرمودند که آن مولوی قضا که تنگینا اند گفتیم که واقعی این جهان مولوی
 صاحب اند که رکن مرا فقه هم بودند ارشاد شد که باز ببله سیده از عرض کردم که
 به عرض کردم که روزنامه درین مقصد نوشته نشده فرمودند که فرصتی بدرجه اتم است
 چنانچه فردا که روز شنبه است برای خصصت ملکه معظمه رفتن ضرورت و او شان
 همدرینوما بفاصله بعید تشریف میدارند تمام روز فردا درین کار صرف خواهند
 عرض کردم که بتوجبات سرکار عاصی هم مشرف از ملاقات ملکه معظمه شده و در آنجا
 خیل تنهای اینی دوشتم فرمودند که چه سبب عرض کردم اگر بلا معاینه شان ببله سیده
 برس می رسید که ملکه معظمه را دیدند یا نه در حدیث ندیدن مردم حرف با میزدند که باین
 فاصله دراز رفتند و از معاینه شان محروم ماندند پس ملازمت شان محض عتاب
 سرکار بنظر سیده و علما و اینک هر قدر که پرس و جو به نسبت فدوی است دراک کس
 وعده و سن باز نسبت دیگران چنان نشده و در حقیقت ملکه معظمه بموضع اینک
 دولت ندیدند ای کس را بفاصله خیل مزاج تر حانه میدارند و بوی سخوت
 غور از ساحت عظمت شان بمفاصله بعید و دور ارشاد شد که بطوریکه شما
 بیگویند همین امر راست و درست است باز موقع دیده عرض کردم که مولوی

میرا و لاد علیصا مدرس تلمیذ حاضر اند و مولوی محمد شاه صاحب از مملکت بنار بر ملاه
 شان نوشته اند و ایشان برادر کوچک میر فرزند علی افسر از اهل کابل و والی بود پال اند
 فرمودند که من بمحال شان شنیده ام و باز عرض کردم که شنیده شده که سرکار فرمود
 دعوت بگلی اهل مشهد متوطن اینجا مع دیگر صاحبان بهادر بر مقام بیرون شهر داده
 ضرور بود که دعوت میر مغز میشد فرمودند که ایشان برین میفرمودند عرض کردم چنان
 کسی که از اهل اسلام بوده از عرصه دوازده متوطن اینجا باشد و از کتابیه بخل کند و کس
 محل تعجب است که بچرخ تبدیل لباس نکند و یا برین میفرمودند یعنی شنیده رفته نموده
 فرمودند که آیا همچو کسر خوردن بر میر نیز ضرور خواهد بود عرض کردم که درست بلکه
 واجب خواهد بود و هانوقت فرمودند که حاضر سازند اینجا بیرون آمده مولوی صفا
 رو برده ملازمت کنانیدم و خود برای نمودن هر بلاک باز بیرون آدم بجه
 قایل مولوی صفا هم از برای بیرون آمدن و بالفت صاحب حکم شد که رفته دعوت
 به مشهد چنانچه رفته دعوت بادشان هدست شده باز مولوی صفا بحججه اینجا بیرون
 به تبدیل لباس تنبیه رفتن دعوت روانه شدند و سرگایری مهمانی مردم مشهد و غیره
 تشریف برده بعد از خدمت شب معاودت فرمودند و در شبته خدایند نعمت دام
 بعد فراغ از خاصه برای خدمت عکس خدمت مع نسیم سید علیخان جاوید ترغیب فرستادند
 و وقت مغرب سادوت بجماعت آنروز از آبست حریف فرمائی سر به چوکه فرستادند
 لهذا اینجا بی مع سید عید لواب صاحب و سید محمدی سیر غیب نامه از تم مشهور و باقی

بزرگ و کوچک و لغت‌های بسیار و سوره‌های شریف و شریف و زرد و کبر و وفور و تفسیر
 و زیورات و نسا و اطفال و نقوشای عمارات عمدۀ و کلی ممالک مثل مسجد جامع و امام‌نادر
 بای‌مصر و شهر آمل و ایا که سابق ذکر آن شده و بعضی قطعات و نسخ و ریاض و اوراق
 مکتوبه قرآن مجید هم بودند و بنا بر این بعضی قطعات و غیره قابل کشتن مشاقان این فن
 مثل حافظ محمد باقر صاحب دین‌نام که درین فن مشهور و علم از نظر آدم بر عایت
 کشتش و غیره که دیده شد قلم‌نویس نوشته برین محیفه که از قسم ابرار گارست فقط از
 میگردد و مرا عجبی باروی تو دولت از خدا میجویم به خوشه خوشه جدا میجویم
 سه حرف زاول سه مصرعه بگویی به نیکو که چه چیز از شما میجویم به ایضا از شریف
 و لاف شرب توبه به و زهرتان سیم غیب توبه به و درل بوس گناه و در لب توبه
 زین توبه نادرست یارب توبه هو الحی لا یموت چار خیریت اگر جمع شود و درل
 لعل و یا توت شود سنگ بدان خار که پاک طینت و صل گهر و استعدا و ترمیم کن
 مرا از فلک خیالی به با من این چای عفت میت ولی میاید به ترمیم از تو که خوشبید
 بان آرمی به قطعه گداز فرست که عالم هست به و می پیش جان به از عایت
 سکنه که بر کجایم دشت به در اندم که میرفت عالم گذشت به ایضا
 عن الله فی کل الامور توکل به و بالحق اصحاب العباء توکل
 محمد لبعوث و انبیه بعث و طاهر الزهراء و المرزعی علی
 زنجیری زریا علیهما السلام لبعوث فی الناس کافی الحشر و النور فی

القلب لانی البصر والغناء فی القاعة لانی المال والخمر فی الادب کما فی النسب
 السلام فی الصمت لانی الکرام عن جابر ان النبی صلی الله علیه وسلم قال ان الله
 یعبثنی لتمام مکارم الاخلاق وکما یحسن الاعمال اللهم صل وسلم علی اشرف
 المخلوق واکمل الخلق محمد واله لجمعین اذ انما کن عجائب فانه متقد دستا
 چهار روز متوازی اگر در بخارفته سیر کنند البته تمام خواهد شد لهذا ابو داهیه
 کله لا یتزل کله یعنی امکان دیده واپس آمدن چونکه مردم تبرای و غیره صلی
 معاینه تماشای رقص غیره انجام دهند و بیک شب برای بخت
 از این باقی مانده و شب آینده که شب دوشنبه بود و بسبب روز یکشنبه رقص غیره
 تماشا که ام جانمیشود و تمام روز یکشنبه تحت بندی همه و کاین شب مردم انجام
 پاس و نماز روز عبادت خود میکنند و ای بحال اهل اسلام که اکثری از آنها در
 در هو واجب رقص غیره مشغول و معروف میمانند و کما برین شعر قدیم نیست
 هر گاهی که کنی در شب آویند کن چو تا تو از صد نشینان جنم باشی به
 درین شب که شب یکشنبه باشد بعد فراز از نماز مغرب و پیر از غشا و شایخ
 و ارونه صاحب و مشر شری صاحب بجا نیاید یا لمره شهرت دارد و بعد از آنکه نصف
 تماشا شده رسیدم مکانیست بزرگ و در تمام آن روشنی بسیار بوده و پردای
 تمام منقش بر کبی از دیگری فرشته و بروقت که خوانند یا کشید میشود
 بروقت که میخوانند شسته بشود کشیده و گذاردند و محسوس نشود و قریب تا و بجز

زنان صبح یکس سفید پاکیزه و دم دیگر الهیه رنگ آن خیلی خفیف باشد پوشیده می شود
 بلا مبالغه معلوم میشود که اینها پریان اند که از ملک فرود آمده اند و مردان هم بالباس
 تنگ و چست مثل نقالان نقلهای عجیب غریب می آورند اگر چه مضمون آن کتب بیهوده
 و باندانی بیهوده نیستند اما رقص بر نیاردان و نغمه زدن آنها و علاوه آن ساز نواز نیست
 عجیبی داشت کابهی ابروی میزد و برت هم بارید صفت مکان معلوم میشود که همانا از آب
 و گاهی آن مکان تاریک نمیدزد و تاریکی برق میدرخشید و وقت رقص آنها
 کسب نمیر آبخان لمعان و درخشندگی از لباس غیره آنها معانیته نمید که نمیدگان
 خلیه استعجاب نمیدزد و استعجاب خود را قدرت قادر بی نهایتا مشاهده میشود که یا که در دشت
 ندگان خود را خوشصورت و نیکسیرت خالق فرموده فیتادک الله احسن الخلق
 اگر ذکر دیگر در نیتقام غلمان تندیگر چیکه و طیفه و قانع نگار نیست که از قهر چیکه
 گوش بان آشناسده حتی الریح آنرا بقیه قلم آورده شود از آن جماعه حوریان
 دوسه زن آبخان در حسن و جمال مشهور بعا شفاان و شفیقگان منظور که اگر کسی
 بخوبی شفا کسی را از آنها دعوت شب بدر حق فضا اش مبلغ نچاه پویند است
 یک پونز میارت از مبلغ دوسه کیسی است اگر بنظر غار حساب کنند قریب
 مبلغ نهصد روپیه که چینی حیدر آباد میگویند و ما بنقی و دیگران را اجرت ده پونز
 و بیت پونز و سی پونز و چهل پونز علی قدر المدا رج بوده است بعد از آن
 در عهده نیم شب و این نچاه رسیدم و سوک این دیگر تا شاخا نای بسیار است

چنانچه پیشینده شد که یکصد و پیمانی از هر یک بنیزه در آنجا گرفته میشود و بتاریخ مفتوح
 روز یکشنبه خداوند نعمت داده اقامه برای ملاحظه یک عجب خانه که سوای عجایب خانه
 مذکور الصد است تشریف فرما شده بودند بسیار بزرگتر و عمارت تر است در آنجا سوا
 کتب انگریزی از عربی و فارسی کلام مجید غیره پانزده هزار جلد موجود است سرکار
 بعد دو پاس از خط آن فرش یافته تراجعت نمودند وقت ساعت سه برآید
 رخصت از بعضی صاحبان بهادربسابانیکه فردا روز دوشنبه روزی نصف است
 تشریف برده و پس آمدند و همیکه شهر لندن خیلی بزرگ است اما کن و قصور ریخ
 منزل شیش مترل بیست و یک کثرت بایش و بودت مکانات بانقده منزل
 متعدد ساخته شده اند و صحن ندارد و نمیکه قدر قلیل است پیش آن از آئینه است
 شش و هفت محسوس نمیشود معلوم میشود که اینها از غایت حجاب تقابل نشده است و برآید
 نیاید از کناره طلوع نمایند و برکناره غروب میسازند ظاهرا شب معین معلوم
 میشود که این ولایت از خط استوا بعد از پنج خطی بعد است و سطح بر منزل از چوبینه
 ساگون است و آن قسم بعد از ساگون منقطع دکن است که در ادنی رسیدن صید
 آتش فی الفور مشعل شده مکانات ملبد و در یک چشم زدن کستره سیاه میگردد و پیش
 زغال ساکنیم هم خیلی صین دارد که بجز و نهادن در چلم زغال میشود و هرگاه کسی
 مامور به باز آرمیر و مردم از چپ و راست برای دیدن وضع و زیبای آب
 به منبر هجوم میکنند و اینها دیدن تماشای شان میرویم و دشن باز تماشای

این عجیبی تا شاست مکن کسی زیادتى نمیکند و مایان را دیده خوش میشوند و خری
 زبان خود میگویند لکن بفهمی آید مایان در جواب سرنی جنبانیم و تمام شهر شایسته
 اهل اسلام تقریباً از طبعه نذر اند نهاده باشند و کسانیکه مستند مصداق من تشبه بقوم
 فهو منهم همدا در ظاهر و شارش بر یک سببیم با آنها سازگوارا اسلام بخیا احمیت است
 و اینجا گوشت سوامی مخفی بهم نمیدانند کسی با اهل اسلام گوشت سفید مرغ خرنه ناید و کج سبزه
 و در بازار از اقسام گوشتها میفروشند قیمت گوشت سفید بجا و پیر مرغ و بچه چهارمست و همین
 مرغ و غیره که آنهم گنده بسیار است او سوا جو گندم بهم نمیرسد و میوه اینجا شایسته مرغ
 رنگ و خوش میوه و با شکله مرغور درخت درخت و یک قسم دیگر مثل گندمی میشود و آنهم
 گونه ترشی دارد و با نمک میخورند و آنکو بیشتر است و اکثر ترش قسم سیاه القبه شیرین میشود و گز
 بسیار و دال ثابته نیز و دیگر اقسام ال زبیره نمند طرس غریه از زنان و ستمها و نبادین و
 و ظروف نانی شیشه آلات و لعبها سنگ مرمر و غیره و قصا و بر عمره همه می شود و میگویند که
 محصولات اینند و بمقا و تبرک و ریو و محال جمیع ملک سهندستان نصبت کرد و رفته
 است و در اینجی محل مال هم و سواى که عبارت از تجارت باشند بسیار و اینجا تجارتان
 و کسانیکه زوار با بیاعت و استیلا و اینجا فقط یک سنگ گاه بانی نمیکند و در شتابان
 سگازارتیت بخوبی میکنند مالک سنگ یک یک در تمام بر فاصله در آب می اندازد و بطرک
 اشاره میکنند افعی الفود خود را و آید آخته نشان داده بجای چپ سبیده و در دهن گرفته
 است مالک نمیدهد و همین طور و خانه مالک از آمدن مرد غیبه مانع می شود

آید هوای اینجا اگر چه درستند مثل بارس مردم اینجا درین موسم که اکثر سبب
 باریش آید هوا بسیار خراب میباشد بپارس می آیند و بسیار شای اینجا دیده شود
 میزنند بلکه میگویند که شهر لندن برای کسب لباس و پدید نمودن زینت و تمام حج
 آن بپارس زیرا که لطافت هوا و لطافت اماکن و مناظر و حسن حال هر مردمان بسیار
 بد رجا اتم و اکمل است مردم شاری لندن بچهل لک سینه در بازار همه لباس
 واحد مثل مویسایه محسوس میشوند یکی از ده هزار زیاده تر بوده اند و تمام شب
 صد آواز و وی آن گوش را که میگذرد تمام شب و دو ساعت بلکه چیزی کم و از گوش
 نمیرند و شب اینجا با سفت ساعت و باقی همه روز و در بازار میان دسترگاشی خطر
 زبیده البته ایک و فیل که از هندستان همراه شاهزاده آمده دیده شده اگر کسی از
 موسن مؤمن خواهد که در اینجا بسر و او فوات سازد او را از رسوم و عاداتشان
 واقف شود و تبلیغ لباس آنها شود و شریک لباس و شارب آنها گردد و با آخر چون این
 لقبول عوام می خراب مامدق حال او خواهد شد شنیده شد که سازنده هر چه می باشد
 که از چندی با گمان مخصوص در اینجا سکونت پذیر اند فوت نمود و او را بگاری
 سیم که برای حمل مردگان مقرر اند انداخته بودند و صحرای لن و دوق در میان
 بلانما ز خاک و رخاک نمودند و از همه بسیار نواب کسی نتوانست که مقنن مدفن برست
 اهل اسلام نماید و عبادت من فلک الحسین و اتوب الیه السکنتی فی هذا العالم المكان
 لفظ می خراب بجان قلم برآید و لهذا بی نصیب از طیفه خواب زبیده العلماء آمده او بار کردی

مولوی علی عباس صاحب دوا فیهما ہم باو آمد اگر چه محل آن نیست لکن ذکر آن حکایت
از قضا هم نیست لهذا در اول قلم نشود و روزی که مولوی صاحب به جسد سکونت پذیر گشتند و بودند
چونکه وایان اینجا بمید صاحب آمدند و او را دین اینها نیز همین مبتدیان
بودند الا وقتی در دارالهما هم بجای بقایا حنفی المذهب بود چون اجلاس در مسجدی
بل را البیک صاحب گفت شعر او طرفه وقت تا بخش مثنی خراب گشتند و برگاه مولوی
صاحب به دست و پیش کور وارد شدند اینها بکمال خوشنودی و بشاشت را حاضر
بلو صاحب مدوح گفتند که فلانی در دارالهما انتقال کرد و ما در تاریخ آن مثنی خراب گشتند
و مولوی صاحب بالبدایت فرمودند که شما غلطی نمودند تا بخش مثنی خراب گشتند بکمال تحسیر
بهت همه حاضرین و سامعین بر ذرات و فطانت مولوی صاحب مدوح که بچه قدر سر
فک صاحب تاریخ از همان عبارت بر آورده تسمین نمودند و آفرینا گفتند زور اتم
الحروف حق نیست که ذلك فضل الله يؤتیه من يشاء الحمد لله والمئة تسبیح ششم
ما و سال روز و شب و در عمل ساعت یک سر کار از آمدن بر آمده تسمین تشریف فرستند
اینجا بنام سید عبد الوهاب صاحب مضر بنری صاحب ارگی شده تسمین رسیدیم در آنجا تسمین
و احضار انتقال بارگذاشتند و اینجا بود و رفته صاحب و مضر بنری صاحب و مقدم جنگ
و با بر چاکش و میر صاحب رضی نواب نظام ایجاب با در یک دتبه سوار شده و دریا
رسیده بر جای سوار شدیم بعد از اخل نمودن اسباب بجا زدها ز روان شد و مجبور و اخی
القدر توج هو و سبب بن شد آمد آب کشتی و آغاز دوران عصر و غنایان سجد نایگزاد

که اکثری حیران شدند و یک چرخه گنگ سیدی غیر متعاقبان سرکار و سید عبدالحق صاحب
و مقام المولد و بهادر شسته بودند و نجابت ابعاد و موصوف بر باز و غنی بباد و اندازانی حقیقت
باز و غنی اختیار می نگریستند حال شده صورت استقرار نمایان گردید از انجا بر خاسته و در آن
خان صاحب و او رفته تمام برادر کرم هر که من آمدند خود تمام که در دست استقرار بخیم و در حال انظار
و نیز آن کشتی رسید و در آنجا انجمن شد که تمام بدن و بار به تر شده و شدت هوا
آفتاب که طاقت ایستادن نداشتیم تا چار بر گردیده بجای اول شستم بعد چای خورد و بطرف وینا گرد
قی نمودم و خیلی مجبور بآنم که بهادر و موصوف بر باز و شسته اند و هم دیگر صاحبان گردانیم که مجبور بودیم
لذا عذر می نمودم و باز بعد یک گزری دیگر استقرار شد و همین فاصله که در استقرار ثالث شده
و بعد این دارنده صاحب خان و اینها نیز برین رفته استقرار نمودند بوقت آمدن سیدی
بسواری جهاز و نیز بوقت داخل شدن در زندان و همین شاخ و ریا اتفاق شستین شده بود
مگر گاهی همچو حالت وقوع رسیده و خداوند تعالی ام قبلا به خیلی مستقل از جاز اند و همین مقام المولد
بهادر و هم جنگ بهادر اگر چه گونه اند و در آن شده خان استقرار گردیده باقی اکثری از
عز و رفقا رسیده و در آنجا باری بعد دو ساعت که نمونه یوم الساعت بود و سیدی کیمیا
نیم رسیده حتی که خادم بحال مخدوم رسیدن نمیتوانست جهاز نگر نمود از آنجا باز بسوار
ریت و نه شدیم اینوقت در وقت آهنگ فقط دارنده صاحب اعظم علی صاحب بودند و
علما به در آن شب بار رسیده و یک نوشلیک به سوم به جنگ فرستاد و از نوشلیک سابق
طلحه بوده است نزد شدیم این نوشلیک کوچک است و مجبور باین نیست بایک کوچک

ماهر سه در سه جره مثل چهارم متصل هم فروزد نیم پنجاب و ضو نموده قضای مغرب
 به یکو بختا نموده چتر قفل خود دم و فالت صاحب و اگر غوغه صاحب پنج نخو زنده و آرام
 نمود و پنج پنج نیم ماه حال و زنده شنبه و از صاحب داد و نفعیت و ام آقباله تبار بلا حظ
 پیورامه برود و شب پنجاب و دار و غوغه صاحب و غلیم علی صاحب برای سیر شرفتن در همه
 و کاکین مکانات آپره یعنی پنج گره و در همه تیره و غلیمات بر سر شوارع عام غلیماتیکه در
 هندستان به قهریب میوالی روشنی میشود و از آن دیاده تر به شب پنجاقیو و بعد آن در
 مکانی و اهل شمیم چون شمیم که توقف در پنجاب علی است خلاف تندی ترک کران اکی
 لندانی القوراته بخار حجت لعل آید الحاصل شهر مذکور در حسن حال و قضا طرقت و شمیم
 خلیع معید و بنیظیر است و پنج و دوم روز چهارشنبه خطوط حضرت عبداللہ شاه صاحب و ام
 و حکیم جعفر حسین صاحب و نور چشم علام صائق و نور چشمی مریم بی بی علام طایر و آنه حکیم
 طال عمرم و سابع علامت مزاج عزیز سیّد محمود و سید المعبود و سید محمد و سید محمد و سید محمد
 و مضطر ساخت قبل از وصول خطوط از ققام الدار لہ آباد و غوغه رفتن متبای پیورامه باشد
 معید قرائع انعداب و پیورامه پنجاب را برای رفتن پنجاب طلب نمود و در زبانی آدم غوغه
 فرستادم زیرا که پنجاب بدینا مقصود خطوط را خیل متفکر بود و غوغه صاحب اگر چه
 مقام مذکور شیر مسائیه کرده بودند لیکن راه اشتقاق به محض تسلی و دلجوئی
 پنجاب را با قرا و مراره خود در پنجاب بردند مکان مذکور فی الواقع طلسمی است
 یعنی قبل از پنج سال نمایان باد شاه جبرین فرستاد که حکیم غلیمات و غوغه بود و غوغه

طلسم تیار نموده اند که طرف اتواب هر مشیور و بیک جانب کشد گمان بیکست
 مجروحان یکی زخمی را در تن خوش عافیت گردانند و گریه و کجا میبارد و دیگری استیاده و
 نشسته چای بخورد و بعضی اتواب کشیده بر برج می مانند و بعضی دیگر سر کشیده و دو دو و جان
 از آن بر آید صاموس میشود و مکان میگزین بصدر لهای او کجالت کشد و ببال
 شده بنظمی در آید و بر آسان ابرست و زیرش آب جوسر میشود و غرض حالشیکه بر
 جنگ سودا ده بود الا ان کا مشا به و شخصی کا غدر و خود شسته زبان فرانسسی
 حالات جنگ میخواند و معاینه کنندگان می خوانند بعد بدین منظم آنجا کشیده اند
 جادو فن در آن خیلی صندها بجا برده اند از آنجا برآمده و در آن راه کشته چرمی برده
 لغز و دگا که سیدیم و همین روز وقت صبح هر یک سلام اندازند نعمت دائم اقبال
 حسب معروضه مگر می سید عبدالود صاحب برای معاینه تاشای آیه که مکان رفیق در آن
 سیمین تن و طرعلقان غنچه دهن شکم داد و بر نه جاذب دار و غده مبارک شفا
 بر رفتن آنجا خیل اصل از نمودند فاما چونکه اسبب سازنی مزاج عزیزند که خاطر فاطر
 خیل متعلق بودند اسیر آنجا گوارای طرلق شده بر رفتن آینه نموده اند
 سرکار قشرب فرما شدند دار و غده صاحب هم فسخ عزیمت نمودند صبح آن بر خیزند
 یازدهم ماه روان آنجا بنام معده دار و غده صاحب سلام ختم کار اندازند و غده صاحب
 رسید که شب کا شاخلی بود و هیچ سبب بر معاینه تماشا میادند و من کردن که اگر می
 با تفاق شمس علی بایم و ایشان سبب کیفیت سازنی از خوشی و تنگداری بودند و من سخن

کیشینه وان ماند و روز و شب تارخ پانزدهم در ساعت سه بزرگتری که شهرت
 از ملک آملیا واقع سرحد که از آنجا ملک آملیا با تمام میرسد رسید و معا جمعا که
 موسوم به پیریت صعود نمود و اگر چه بن جبار نیست جبار سابق معتبر و در غایت
 در عهد و در طول و عهد و چنانکه است نفع میگویند و بی بکند که است بهر حال بقصد
 اینجانب که هر چه پیش در وقت و غیره بنتر از جره بی جبار سابق است بسیار است
 ستر است چنانچه برای اینجانب یک جره و بلا شرکت غیر تجویز یافته چونکه وقت مکرر و غیره و غیره
 تمام از وضو نماز فریاض یافته و در آنجا سیوه انگور و آبجیر و شش و تریز و جی بسیار
 از زمان عهد است شده و آن برای خرید آورده و بوقت عصر خواب تمام و یکجا
 اینجانب را با لباس سفید یعنی اگر کما و شرعی زجاج سفید که دیدند فرمودند که شش حساب
 تمنی لباس سفید که خوب بماند در جواب بسیار تنیدی گذارش کردم که خدا کی و گاه
 سه ایسید که مدت ایسید سفید پوشی بنجای استماع این لطیفه خیالی مخطوط شد و
 فرمودند که بجز در سید مولهی محمد احسن صاحب باری ملاقات اینجانب بیا نزد و جبار
 گفته شد که ستر است اما اینجانب بکدام وقت در دولت سران نشین پیدا اندیش زنی
 وقت فرمودند از آنجا که لباس سفید نیست در کارهای بی کسب و زیندگانی غار
 بیا خراب و عین شده بود و در حمام و فته از آب شور و ریاض نمود و تبدیل لباس نمود
 و در تناریم ستر درین عصره شربت و حرارت بر وجه تمام ماند بعد فراغ از عشا و شش برهنه
 بکنجه خوابیدیم بعد یک عصر خواب در خواب تم و علی الصبح بختی فریاض از خواب

کیشینه وان ماند و روز و شب تارخ پانزدهم در ساعت سه بزرگتری که شهرت

از ملک آملیا واقع سرحد که از آنجا ملک آملیا با تمام میرسد رسید و معا جمعا که

موسوم به پیریت صعود نمود و اگر چه بن جبار نیست جبار سابق معتبر و در غایت

ضرر رسیده باشد و آن روز دوشنبه پانزدهم ایروان بود که سگداری برشته شد
 تا چندی چندان اثری جز ظاهر نشده من بعد البته خبری در آن سر معلوم نظر بر
 نزدیکی ام از ناشه فراغ یافته غلطیدم ازین ممرافقه حاصل شد خداوند نعمت و ابرقیا
 از جایم سیدخان بباستفسار حال فرمودند و پسر قاضی خان خدمتکار مرا رسانند و آن
 خبرت رسید و بعد سه پر مقدم جنگ باور نیز برآه کرم بر برتری سید خیریت بر منی دندیم
 صاحب بوق انقلاب چند بار بیان حال این نیایشتمال مانند بوقت شام بالا
 سقف رفته بود و کمر کرده شد و بعد فراغ از غذای شب او ای غرض که سبب
 شدت گرامی شدن هوا و چهره تنگ تنگ شده بودم باز بر سقف نشسته زمین چسب
 گشته و با اتفاق مقدم جنگ باور مولوی حسین بیگلرگامی نوایانم با جنگ باور
 و بعد از این ساعت میر فصل علیصا و شیر زیر علیصا و اکثر نامه ساعت بهانجا قسم
 شب شام دوم البته کیفیت روشنی قزو آب خیلی خوشنما بود و در دیگر که سه شنبه تاریخ
 شانزدهم بود به سبب اینکه از دوسه روز سلام سر گذارفته بودم سلام ختم و چون
 سلام کردم برآه غایت خداوندی استفسار حال فرمودند عرض کردم که در روز و روز
 اول روانگی جبار بود و فی النجده در آن سر لاحق شده بود و امروز هیچگونه نیست
 و به وجه غیرت است و اندانجا باز بر بالای سقف رفتم بطرف همین جایی تنگ
 رسیدم و مولی حسین صاحب بود که این جبال سر من یونان است و آنچه شنیده
 که خط یونان پلاک شده است غلط از سی سال در اینجا حکومت سلطان بودم

حالا حاکم آنجا که عیسوی المذریب است خود حکومت آن خطه سیدار و اعلیٰ تحقیق الحالی
 روز سه شنبه از وقت سه پیر سوای تدا آغاز و از این سیه حرکت در جهای دیگر و
 ازین مجرای که با بنجان تنوع و غشی نشد فاموران سرماند و بعد ساعت یازده از شب
 افاقه شده روز چهارشنبه بمقدم ماه حال نیز از وقت سه پیر سببیت با مخالف خیل
 تخان در جهای گردید تا پنج پیرم روز پنجشنبه سلام نمود و بوقت دو پاس از روز
 بر مقام اسکندریه جاز نگذرد خداوند نعمت دایم قباله در استجارت آمدن بمصر و بر
 مار بقی به قدری صراطلع داده بودند لکن یک انگیزه کار اگر اعلیٰ اسکندریه و دیگر
 حاضر شده عرض کرد که از طرف خدیو مصر اجازت تشریف آوری بمصر گشته است و خود
 برین کار مامور شده ام ثریو مصباحا در فی الغور سببیش رفتن کارهای خانگی که
 نموده آمدند خداوند نعمت دایم قباله بمجروح و راحت ساعت سه از جهای فرود آمده بر
 که منتقم آورده بودند هم بر اسلین سوار شده بر کماره فرود آمده سوار یکی از اندرون
 آبادی اسکندریه سببیش سید و در اسکندریه باز است و مکارا خوب بنظر سراسری
 مرئی شده تصور خدیو مصر از در معاینه شده گویند که در ایام ماه مبارک رمضان
 اسعیل پاشه که اکنون ایالت خطه مصر تقضیه اقتدار اوست بنا بر تفریح مزاج بکندریه
 می آید و بعد از تقاضای مستقر اخلا خود معاودتی سازند و تفریح و زیارت از
 باشد که باز سه روز از شهر کنگام گذشت پاشین سیدیم در جهای کفر و دزدان و نهان
 موافق مزاج خود مختصر چیر خوش فرزند الغرض مکرر باز سوار علی شدند و در حین اینجانب از لیا

کتابت محرم

صفت و ملامت از این پادشاه - حالات اسکندریه از خلافت

دار و نه صاحب در بریل چرخ خورده شد قریب شش گنجری از شب گذشته باشد
 که از دور روشنی چراغان بکثرت بنظر آمد از آن متجیل شد که همین شهر مصر بوده
 چون قریب شدیم معلوم گردید که در اینجا درگاه حضرت سید احمد بدوی قدس
 العزیز و امشب شب چراغان عرس حضرت مدوح بوده است چون که فرصت فرود
 آمدن از بریل نمودن زیارت درگاه شریف نبود لهذا از اندرون و بریل
 ادوای فاسحه و هستمداد نمودم باز بریل از بلای یار و دو مصر و آن گرد و غبار
 نصف شب شهر مصر رسید و اندرون سید بریل گنجری فرود شدیم بسبب بوسه تمام
 و علامه آن علت سرات سفر آنقدر گرانی لاحق حال شده که تمامه از شرح و
 بیان آن قاصر است لهذا بهرست باید بگویم از آن لک بریل آب و برف طلبیده است
 و در آن چیزی قدس شریک برده متوجه بکلاس نوشیده سوای شرعی همه تن برین
 خوابیدیم بخیان ملک یوریا نقد غلبه شهاب و که اکثر از خواب بازماندند صبح
 آید ای عزیزان ما این شد و نیز او از غم که از عرضه دراز بگوش سپید بود
 بهتیم آید هم جویم گس و فضا می صحرایش و کن محسوس گردید و از دست چکاناد
 که باگن اذن نشسته بود و ساعت آن اذن را خطه وافی و بهره کافی حاصل شد
 بسیار که نوزدم روز چهار که بود و اتفاق سید عبدالوهاب بسیار سواری شدند
 و در زیارت درگاه حضرت زینب بنت العلی رضی الله عنها و پیتر زیارت درگاه
 حضرت سکینه بنت حسین رضی الله عنها نمودم و فاسحه خواندم و مستمدم و اینها

بسجده بایه بنا کرد محمد علی پاشه جد اسماعیل پاشه حاکم حال فستیم زبانی ثقات متوجه
 که مرحوم مذکور خیلی قوی طالع بود گویند که مرحوم مذکور در تخیل سنگه و راجه چند
 متوفی در سال واحد متولد شدند و ظاهر است که هر سه کس خیلی اقبال مند بودند
 افسوس است که هر چند خیلی اقبال شدند اما تقی را نمی شناسید دست آخر زوال میآید
 لغو القائل شعر ان اللیالی لا یبقی علی حال والناس
 ما بین آجال و آماں : کیف السوء و باقبال و آخره : اذ تا مقلته
 مقلوب اقبال : و جمعا فی القصر مسجد مذکور خیلی بلند و در عرض خیاب
 و سه درعه و طول هم همین مساحت است و بر سقف کار طلائیست و در نشان
 روشنی فتر و غیره آویزان بودست نشان دریا این گوشه قبرانی مسجد است و آن بطور
 قبه ساخته شده و بر سر قنبره قریبی ثلث منصوب است و بر آن قبای عمده بار
 پوشانیده و عمامه شابی بر سر گذاشته شده و بر غلاف قبر بخط حلی آیت قرآنی
 و غیره بکار طلائی و خط حلی تمام مرقوم در آنجا فاخته خوانده شد بیرون مسجد دیدیم
 که تصفید و غرای عربی بخط نستعلیق کرده اگر مسجد بر سنگ بطور ثبت محکوک
 است باراده نقل پنج چار شعر نوشته اند با سبب ضیق وقت و قنات آفتاب
 که نظر بر تخریب نمیدی کار ننشاید و سوی دو چار شعر ارکان نقل تمامی اشعار نگردیدیم
 چونکه بنای مسجد خیلی بر مقام رفیع و قیمت از آنجا تمام آبادی مصر میجو که نیست
 محسوس میشود گویند که درین شهر بالفعل پنج گلد آدم اند و در ربه و حید آباد

مسجد مذکور در این
 شهر است

مسجد مذکور در این
 شهر است

مسجد مذکور در این
 شهر است

صانعا الله عن الخواص والفساح كما ان من جناب فیه میشود که ایلادی مصر از
بلده جید را باد زیاده است از اینجا بمبایه چاه مبنی یوسف علی بنیا و علیه
و السلام رفتم و قصه اش چنین می گویند که حضرت یوسف در سبع سنین خط
غله شصت سال بچیان که در کلام محمد مذکور است جمع نمودند و بر بازوی آن چاه
کنده کنه نیند خشیلی عمیق است بر کشتی دوختیاه بود تا نصف چاه بازاده در آن
و خل شدیم و قدری آب بغضوان تبرک نوشیده و راحت کردیم در اثنا می نوشید
خداوند نعمت و ام القیاس مع هر سبیل باقی شدند معلوم گردید که زاده ملاحظه بان
مسجد مبنی محمد علی پاشا دارند و چون بمنزل سیدیم ظاهر شد که دوسه بار آدم هرگاه
بجوه های اینجا بود و از غده صاحب خبر گرفته رفت از آن معلوم شد که بر یک
همراه بر دین یاد فرموده باشند اینجا و مقدم جنگ با و رو غلیم علیجان صاحب و جابر
پاویس غذا خورده با اتفاق سدی عین صاحب خانسان که خیلی مقید به صوم و
صلوة اند به نیت ادای نماز جمعه مسجد سینه رفتم مسجد مذکور بسیار عمده و تمبر است
در دست و رفعت و قنایل از مسجد مذکور الصدکم نبوده است و به طرف
محراب دروازه ایست دارند و آن گنبد است گویند که سر مبارک حضرت
سید الشهدا یعنی جناب امام حسین علیه التحیه و التثانی مدفون است بغوراد افرض
سپه مصلیان که کم و بیش با نذره پنجاه بوده باشند بشوق تمام بجز و اندر
داخل شدند و فاتحه خواندند و برکات حاصل نمودند کسی نبوده باشد که بمبایه آن

حالت بر دل او اثر نشود و با موع از عیون او جاری نگردد و بعد فراق از زیارت
 وادگسمن و نوافل خانان صاحب الزمین را و سبب یقین کار سرکار خست
 و اینجا مع مقدم جنگ بهاد و صاحب موصوف و جابر به دوکان کتاب فرو
 رفتیم تلاش قرآن مجید مطبوعه مصر حسب فرمایش صاحبین شیل یونین پل علی آمد
 یافته نشد بلکه محقق گردید که برای م طبع قرآن مجید با این طابع فقیه است بهادر
 موصوف چند جلد کتب از قسم تاریخ و ادب خرید نمودند و اینجا سراج الملک کتبه تحقیق
 فی تشریح آل العبدین خرید نمود و من بعد مع بهادر موصوف ملاقات یک حبیب کیم
 تجارت پیشه و نیک اندیشه است رفتم بهادر موصوف از حبیب معطلاقات بگرم خوشی
 نمودند حبیب مذکور میگفتند از کتب تاریخ و هم از اهل کشف تحقیق سلطیه است که
 سر مبارک خباب اباعبدالله الحسین رضی الله عنه در مصر مدفون است من میگویم که اهل
 تشیع این روایت را قبول ندارند و الله اعلم و اتم و احکم و از اینجا برای تربیت
 گنبد شریف حضرت امام شافعی علیه الرحمه رفتم گنبدی خوب است و برپایانی
 آن کتبه ای عربی بخط خوشش مرقوم و در میان گنبد و قبرش گردان شان
 نیز بوده است نماز عصر با اینجا فرودم و فاتحه و انمودم و از علماء شافعیه که در اینجا
 درس میدهند مصافحه تبرک حستم و از اینجا مسجد از هر رفتم اگر چه این مسجد نیم کیلانی
 و بزرگ است مگر ایش با لای و اسباب روشنی آن شل و دو مساجد مذکور نبوده است
 و در اطراف مسجد کلمه کلان برای سکونت طالبان علم بوده است اگر چه امروز

در بازارت میرزا شافعی کتبه ای

در مسجد

بسبب تپیل جمعه و رفتن اکثر مردم بجه و بجز کسی که احدی بود و مردم خیلی کم بودند نیز هم
 صد طالب علم بنظر رسیدند در یافتن ظاهر گردید که دو آذوقه هزار ششصد و شصت هزار
 معلوم اند هر دو وقت نان و دیگر اخراجات ضروری از طرف سرکار خدیو مصر بآنها
 عطا میشود و قبرانی مسجد و بزرگوار یک گوشه مسجد و قسمت این مسجد را
 از هر سگی نیند بمان معنی که مسجد متقبل کثرتی بهوره را روشن مسجد فی نامه قصد
 معاینه ساره ملکه که یکصد و شصت ذراع طول میدارد خیلی متکبران خاطر بود اما
 بسبب عدم معادرت و وقت اتفاق نگردید وقت نماز جمعه بسبب کثرت جویشی
 در مسجد جامع کم گردید لهذا عند معاودت یک چوب بقیمت یکروپیه و یک سجه چوب
 که بقیمت پانزده آنه خریده بغروه گاه داخل شدند شوق و تمنای زیارت
 درگاه حضرت ذی النون مصری علیه الرحمه خیلی و انگیزه حال بود فاما از حضرت
 ممدوح فباصله بعید بود و وقت هم مساعد نگردید بسبب توبه ذی النون مصری
 در کتاب احمد شهاب الدین الطلیوبی باین طور مذکور است دقیقه قبل لذي
 النون المصري عاصيكَ توبتك فقال خرجت من مصر صائرا الى
 بعض القرى فتمت في بعض الطريق في الصحراء واذا انا بقبرة عمياء نعت
 من وكروها فانشتت الاضر وخرج منها مسكر خبان احدهما من فضة
 والاخرى من ذهب وفي احدهما سميسم في الاخرى ماء فخلعت تاكل
 من السمسم وتشرب من الماء فنبئت اليه ولزمت با بهجتى قبلنى فقط

در خانه

بیت حضرت ذی النون

و در همین روز مشفق عسید الوهاب صاحب بنی اسرائیل که بعد از خدمت فرعون و قتل
 رفته بودند و از آنجا یک لعنت شکی فرعون خرید و آورد و در بطن او نهاد
 پس کسی که شوق زیارت فرعون دارد بخت سید صاحب موموف رسید
 حاصل نماید چونکه ذکر صرح فرعون بیان آمد لهذا صفة آن ذکر گرد می شود
 صفة صرح فرعون و سبقة عمله و عواقب فرعون لما حان من قومه آن
 یومئذ و سبی اراوان بفعل شیایا بشند به سلطان و یقوتی بران کار خاص
 وزیر هامان ببناء الصرح فاخذها مان فی طیم الا یجوز و یخصر و یحتاج
 الیه من الخشب و غیره و جمع من فی الارض من اعمال فبلغوا بحسین الطاسق
 الاتباع و الاجراء فبناء فی سبع سنین و رفعه و دفعا لمری و جل مثله من خلقت
 السموات و الارض و جاء علی حسب مراد فرعون فلما فرغ منه شق ذیبت علی
 موسی فاوحی الله الیه دعه فانی مدمر فی ساعة و حدة فصعد فرعون
 و بعض اخصامه فوقف و رموا الی السماء بالسهم فعاذت حلوت و ثرا لدم فقاوا
 فذقنا الله موسی فامر الله جبریل فضر به بجنحة فقطعة ثلاث قطعا
 فرقت قطعة منه فی البحر و قطعة فی الحد و قطعة فی المغرب و روی ان را
 من هذه القطع و ققت علی قوم فرعون فقتلت منهم الفائف و جل در
 اضر لم یحتاج من عمل فیه الا یفرق او حرق او عاصه و کان تذمیر الیه
 فیما بین طلوع الفجر الی طلوع الشمس فلما دانی خلت فرعون و علم باجتماع

غضب الحروب بینه وبين موسى فاستبلاهم الله بالآيات القوية المصنوعة
 والتبديد واستطوفان والبحر والفتل والنفاد والدم والطمس والعلو
 البحر وكلها من كورة في محتملها من القاصير وعينها والله اعلم من مصر قديم
 است حتى كذا بادي آن قبل ان نزل ابراهيم عليه السلام باقته عيشه وزيدته ودرگاه
 الادراك منوید که کیا حضرت خلیل عی نبیا وعلیه الصلوٰۃ و البجیل ربای برایت
 مردم مصر شریف آورده چندی در اینجا سکونت پذیر بوده برگاه مرحمت فرمودند
 عبادت و زاد شهر تا چند میل بر بنده پارسا نیده پس مصر آمدند آنوقت از درگاه
 حضرت خلیل ندانید که تو سوار بروی و بندگان پاسبان و بر بنده پاسبان
 هیچ لحاظ آنها نکردی و آنها را ذلیل و خوار و شستی پس بچنانکه بندگان ما را ذلیل و
 خوار و شستی ما هم یوسف را که از بنیر و زانوگان تو خوابد بود در همین شهر تبعید
 ذلیل و خوار و خیم نمود و سوخت حضرت ابراهیم علیه السلام و دو دیگ را بنیاد و حجاب
 در مصر شده چنانچه از انبیا حضرت اسمعیل و یعقوب و یوسف و اخوان شایع و
 موسی و هارون و یوشع و عیسی و دانیال علیهم السلام و سید محمد و صحابه
 از خلفا معاویه و مروان بن الحکم حاکم بابل و زبیر و عبداللہ بن مروان و ابن عبدالعزیز
 و مروان بن محمد و السفاح و المنصور و المأمون و المعتصم و الواثق و تھجد
 و یوسف علیہ السلام و بر همین مصر گذشته است که قرآن بدان ماطن است تحقیق
 معلوم شد که مزار کدام نبی و راجحانیت بلکه اکثر در شام بر مزار صنع تا شام

شاه کام با سایش تمام شریف سید از تئین رضی الله عنهما نیز عمر آمده اند
 اما در زمان جاویدت بر سبیل تجارت چون ذکر حضرت موسی بیان آمد لهذا حکایت
 در سنجاب دعا که بیاد آمد بقیصه نقل میشود که خالی از فوائد نیست غیرتیر و
 ان موسی صلعم دای دجلاید عود و تیغ فی حاجه فتان یارب لو كانت
 حاجه منی تعصمته فارحی الله لیه یا موسی ان کنه غما وان قلبه
 عند غمه و اما لا استجیب عام عبد مد عوفی و قلبه عند غیری فاخبر
 موسی الرجل بذلك فانقطع الى الله فاضی حاجه فقط بر وجهه کاکین
 و باز از مسدود میاید میگوید که روزه کشیده و زجرات لغاری است در فتنه این
 و غیره همه باز ارباب بند میشود لهذا اتفاق خریدن ساعت فرمایشی که می شنیدی
 سر حلقه خدا گمان میبرد سید بیان الله شاه قادری و ام فیض انتم مگر بعضی
 از اجباب در لندن و پارس بطور ظن گفته بودند که درین هر دو مقام بودند
 یکیشیم همه دو کاخ از ان و غیره قدر غنای بیغ است که کسی دکان و انما یس این
 قوم رعایت روز عبادت خود و چنان میسازند بخلاف و ما را سلام در جواب
 گفته شد که که کار ساز و یم شده نواز بر بندگان خود و عسر و تنگی باز نمیدارد
 و در بیانیت بر امت مرحومه روانی انکار و لهذا ارشاد فرمود یا ایها الذین آمنوا
 اذوالودی للصلاة من یوم الجمعة فاسعوا الی ذکرا الله و ذوالسمع
 ذلک الخیر لکم انکم تمصلون فاذا قضیت الصلاة فاستشروا و انک من

عالمی

در کتب کهنه و کتب کهنه

وَاتَّبِعُوا مِنْ قِصَصِ اللَّهِ فَإِنَّ كَرِهُكُمْ لَكُمْ تَقْلِقُونَ ۖ وَلَا تَأْكُلُوا
بِخَارَآءَ أَوْلِيَائِهِمْ تَقْضُوا إِلَيْهَا وَتَزَكَّوْا فَإِنَّا كُلُّ مَا عِنْدَ اللَّهِ خَيْرٌ
مِنَ اللَّهِ وَمِنَ الْبَنَاتِ ۚ وَاللَّهُ حَيُّ الرَّازِقِينَ ۖ درین آیت شریفه که
میع و شر بوقت خاص است نه برای تمام روز هرگاه که بمصر رسیدیم بمقتضی تمام روز و در
مبصره من گفتم این از دیار اسلام و در قرب ملک نصاری است لهذا باطلها جلالت
اسلام اینجا که در زعم آنها بود موافق آن عمل جایست از جن مفارقت بنده
ترکاری نه بدی نه ائمه رسیده بود و اینجا بکثرت است نه ائمه رسیده بودند و بکثرت
انگیزه گوشت عمده و چرب و شنیاب میشه مگر لطف آب و نمک ملک اسلام و ائمه
میدارد و درین شهر سیه و بکثرت است و خوشترنگ مثلا اگر سبز و سیاه و شمش و خرمه
خشک تر و سفر جل و موز و تر و تر خیل کلان کلان خوشترنگ و خوشتره آب رود و نیل
کله ریافته شد ظاهر آبش خیابان زمین ناقص میرسد که گل اینجا بسیار بارکی مثل
کحل میباشد و رنگش بسیار سفید لهذا جزای ارضی آنچنان در آب پیوسته اند که
تفرق آن متعذر است و اغلب که به سبب سفیدی خاک مردم اینجا نیز بعضی
میباشند صفائی رسته مثل لندن و پارس غیره ملک یورپ و اینجا نیست و این
ملک اکثر تقصیر میگویند خدیو مصر و پستی رستمها و غیره اکنون شروع نموده اغلب
است که در چند سال با بنجام خواهر پیدا گویند که محصل مسرمانه کرده است و

با نیت خدیو مصر مقروض گیر زانت و مبلغ خود در روز و رومیه بده خود را در روز
 هر سال مبلغ پنج کور در رومیه در وجه سود مودی میشود و در جای که خیال رخا یا پرور
 نیست اکثری از زیاده طلبی مخیر از رضایت همه نسوان اغوز و غیره سوار
 پیاده در بازار می بر آید رقیق پوش اند و چشمها نا زبان می باشد و پیش بینی
 از طلا و یا نقره و یا چوب و یا علاج می سازند و تئیکه اتفاق رفتن اینجا بر آید
 معاینه چاه حضرت یوسف علیه السلام گردید بر دز سه مقام حوضها و بران فخر شایب
 و مراستق و اطفال دیده شد که همه بالکل اندر تاپا بر نبه شده غسل می سازند و هیچگونه
 از هر روان حجاب و جیانی نمایند در اینجا بیاری چشم بسیار است اکثر کوران اند
 حافظ و قرائن قرآنه خوب میدانند و کسانی که بنیاند چشمهای آنها نیز خسته و خالیه
 معلوم میشود آب و هوا اینجا برای چشمها مناسب نیست بروز جمعه که در مصر مقام شد بود
 آنروز هزار مردم از علما و طلبا و خواص عوام و اهل جمعیت و خصوصاً سبیل اشیا
 خدیو مصر بدگانه حضرت سید احمد بدو قدس سره العزیز که از آبادی تخمیناً بیافاصله
 چهار یا پنج میل واقع است رفته بودند لهذا خدیو مصر جواب آنها خداوند تعالی و امام
 پیام دادند که فردا روز شنبه ستم نه حال اگر ساعت یا زده توقف نمایند من محضر
 رسیده محفوظاً التلاقی خواهم شد و صاحب مدوح جواب دادند که من هم مشتاق
 ملاقات بودم مگر مجبورم که فردا ساعت هفت روانگی از اینجا مقربانته اگر روان
 تاخیر شود چهار تپه است روان خواهد شد لهذا بالفرد و مقصر ام بر حال روز شنبه

حاله خدیوستان در آن زمان

مستحقان را با هم

در آن زمان

در ساعت مذکور سوار ریل شده در عمل دو پاس بسوی سیلیم و در آنجا آبادی
 قلیل است و اینهم از علاقه مصر بازار ابر چهار طرف و مساجد متعدد آباد است
 در مسجدی دوضو ساخته ادای ظهر یعنی آمد در بازار رفته دو عدد دوبرگه
 رویه یکیکه و یکیکه برخی یادگار سوئیس خرید کرده شد باز در عمل سه سوار ریل
 شده بجهاز رسید سوار شدیم چونکه لباس خیلی بصدقه سواری ریل ملین شده بود
 و تبدیل آن بغیر غسل نادرست معلوم میشد و لهذا خواستم که غسل نموده تبدیل لباس
 سازم مگر دفعاً کار سرگاز رسید و از آن تا روز یکشنبه تا پنج بخت یکم فرصت دست
 نداده و زود و شبانه از اصلاح سازن جواز اصلاح درست میبازد و ناخن هم درست
 میگیره از اصلاح فراغ یافته غسل نموده لباس تبدیل نمود و فاما از صبح دوشنبی
 جواز نقد شدت گراست که در عین تمازت در بلده گاهی همچو حال نموده یا کمتر
 یا دو لباس میوز در موافق جواز است فاما بدو ت بالکل نیست از آب دریا چندی
 غسل کرده شود تسکین نیست بلکه خود بهم گرم معلوم میشود و عرق اندوست و پابله
 اختیار جاز است بعضی میگویند که تا عدد آن که ناحیه عرب و ترکستان است حال تمازت
 همین پنج خواهد ماند و تقالی افضل خود شامل حال فرماید تا پنج بخت دوم روز
 سه شنبه بسیار حرارت ماند چنانچه سه کس از اهل اینجمن بهوش شده افتادند و در محله
 خواب نیامد آنرا در صبح ساعت یازدهن حکیم علیخان جواد در بر رجه بالائی رفته
 خوابیدیم بعد از ساعت خواب آمد تسکین شد و تمام روز چهارشنبه هم همین حالت ماند

بعد ساعت ده از شب هوا خنک و زرد نیلوانی بر روی آبم برآشوب شده و همه کجوه خوابند
فتح محمد باو چو تاب حرارت نیاورده گفت که از نوکری دست بردار و شیویم و بپزیم
که در باره اندک زمانی سپارم و خود را در دریای اندازم و غریق رحمت میشوم
باری و از نوحه احبب غیره فمائش نموده سکین دادند باریش بستیم و نیم ماه از
پنجشنبه بعد انقضا دو ساعت از روز چهارم بآب سکنه رسیدیم از دو بدن معاینه
کرده شد که بر کوه عمارت بزرگ و بر کنار عمارت یک میناره و قست بجز رسیدیم
جای و آسایش بر مناره برق قائم کردند و وقت شب برای پادشاه چنان روشن کردند
و این اشاره بآنست که چنانکه در دیوان سازند دریا که سبب بودن کوتاه
محل خطرست گویند که از آب سکنه را معدن که پستانها آن در بر و دیگر حاصل نمود
لذا سکنه ذوالقرنین جبال وسطی را شکسته بر دو بحر اکیان نمودند آن روز
آمد و شد جاز را جاری گردید و لکن بر نیم در نیقام اکثر جاز را بعد سنگ ضایع
میشوند بعضی میگویند که نام این مقام باب المندب است و مندب شق است از زبد
زیر که مشیر جاز را غرق میشود و این غرق سبب به پاشد و اندک محبتیه بحال
اکنون که متعلق عرب گذشته است لذا از فواخت ساعت دو در روز اگر برودت
و عرق ریزی موقوف گردید و از ساعت چهارم که غرقین شروع شد و این
تکان زیاده گردید و بوقت ساعت یازده از شب چهارم بر بدن نگر نمود از بدن
بعضی از مسافین عرب برین چهار سوار شدند سبب بودن وقت توقف چهارمین

در کتب دیگر

در کتب دیگر

کسی از جبار برای مایه دادن رفتن نزد است سلطان گنج مسمی فضل ابن علی
 برای نوبت خاوند نعمت و ام قباله دینه با غیره بکثرت بعنوان بدیهه ارسال شد
 سرکار بعضی را قبول فرمود و باقی ستر و فرمودند و حاکم مذکور پنج بار یک قطعات
 مرغ و قتر سندی و لمجو و برگ تبدیل و غیره برای مقدم جنگ به باد و بدین فرستادند و بآ
 صاحب ام اقباله سلطان مذکور بایا ذیل فرستادند تفصیل آن در ذیل واضح شد

فهرست محتلف که از سرکار نسبت سلطان فضل بن علی ابدار گردید

بساط زین کاغذ	کلی حقه کار برید	کمره با چوب	بهره منقوشه	شمعدان
کس عدد	کس عدد	کس عدد	کس عدد	کس عدد

ساعت یازدهم عصر طلای بخیر و قطب ما برگه ساعت چهار شب باده
 هفتان ۲ نصف
 جهات پیش روانه شده صبح که بکشت ششم ماه حال روز جمعه باشد تا یکپاس و در باده
 حرکت در جهات کمره از من بعد باز شدت نمود و از مقدم جنگ به باد و برگ قبول شد
 خود گرفته تکمیل اطلاق به جبهه پنجانب آمده بعنوان بدیهه لطف فرمودند و ممنون کردند
 و بوقت عصر الفی سرکار مد خطوط همی بر سپاه سرکار سبیل شه عدن وصول شده
 در آن غنات نام مجاهد حضرت عبداللہ شاه جدا و ام فیض انهم و خطوط نو خیم علام صاق
 طالع عمر و حکیم جعفر حسین و شفی حافه محمد صدر الدین و سراسر شمشاد و ولان و دیار اجم
 نائب سرشته دار و نواب تهممت جنگ یاد و رستم علیا لقا کو تو ال برون بده حید آباد
 صاها الله عن المحادث و الفاضل و شفی محمد علی و غفره و شفی محمد امیر الدین و سراسر

و محمد یوسف علی قضا و حسین اسناد و نور چشمی گمنام و اله کاشانی مرقد سعادت
 آئین میر وزیر علی حال عمر و غایت نامه نواب کریم الله و له باد و امتیاز
 بسیده از سحر بر چکیده صاحب الوعد و ال نراج عزیز می سیاح و حقه الله
 آورد و که خاطر بد یافت آن شب روز دگر و استغفار بود چنان بد یافت
 رسید که اکثر اجلا از معاویه پیانو تنی نمودند با باشارت سر امر شارت شای
 صاحب بوق الاتفاق با محمد و حکیم بسبب الله صاحب فرزندار بند میر محمد
 عبد الله صاحب مرحوم مفتوح که در حدائق من خیمه صداقت درین فن بسیار
 با اتفاق رای خود معاویه شرح نموده اند بفضله تعالی شانه آبدول نسبت با بخت
 زیاده و از آن در و درم تخفیف است بد یافت نهی خاطر مضطرب با فی الحکامین
 شد با حکیم صاحب بعد فقره مذکور انیم نوشته اند که از دور روز ضعف زیاده
 ازین ممر فکر لاحق شد لکن نهی هم از بی بیات است که کثرت بول هم موجب ضعف
 میباشد هر حال در بر زمان و حکایت مشغول زبان جاریست و از جناب
 باری که شافی مطلق است امید واثق که بدست آن هر دو طبیب حافظ شفا
 فرموده به بیمار صحت کافی و عافیت وافی محصل گردد و جزا بد روز ناهمچو پاک
 صحت و عافیت مزاج و باج حضور نور و خطوط نواب و قارالار با باد و
 خورشید جاه با در و اقبال الله و له باد و عراض شیوراج و راجه شوراپور
 که از روبرو بعد مغرب رسید آنوقت بسبب حرارت و عدم رطوبتی کافی اتفاق

دیدن و روشن فرستان گردد صبح که بت منتهی مایه‌ای روز شنبه بود بعد
 فراغ از ضروریات فهرست که اغذیه‌کاری نوشته بر یک قطعه را پیش نوشته
 به تها شد ما ختم کردیم عرصه حرکت جهان بزرگ گردید و تا امروز به طبیعت حرکت
 مبتدا بودم اکنون آن تبدیل دوران غشی و بدترگی طعام و بخوابی که از لایق
 حرکت جهان است بود که بتی الله به یقین گردید بعضی گفته اند امروز از
 نواخت و بحر سقوطه شروع شده روز دیگر در همان ساعت طی خواهد شد تا آن
 وقت حرکت نسبت خود به ماند هرگاه که بحر سقوطه شروع شد عیش ساکنین را شل طعم
 صبر سقوطه تلخ و بد مزه ساخت و آنها را بصفت متحرکین موصوف گردانید هرگاه
 در محاسن اکثری از صفاتیان ساقط و قضیه البرکت بالحرکت منکسر شد یعنی
 انحرافت بالحرکه در اینجا صادق می آید ای استیاد و سرشنی نمیتواند نشستن بهم
 شکل است که دوران غشی می آید در اینجا راحت در سکون است زیرا که هر چه چنانچه
 بسبب باد تند و قلاطم امواج متوالیه متواتره انقلابی که گشت سدی غیر حساب
 از او بر و چند قطعه کوانه بهای صغیه آورده اند و مگر کتاب طاقت کجاست
 که دیده نوشته شود و بر بالی بحر سقوطه هم طی شده تا مانده قویج و حرکت که گفته شد
 بدو هنوز طی نگردید بلکه بجای کمی آمانا تا زیادتی آن محسوس میشود و ریاضتی گرم است
 اکنون ابل جهان میگویند که بسبب بودن ایام پیش همین حال تا رسیدن پیش
 خواهد ماند از عدل یک صغیفه همین بدون مبلغ نیست و چه که ابل جهان بختی

توضیح از کلامی که در بالا آمده است

زیارت پیر خود که در بی بی میانه سوار جهان زگر دید فاما در روز فاطمه شش آنچنان
 پریشان و مضطرب گردید که اکثری پیش محمد علی و دیگر اهل چهار نیکیفت که در با
 مرا می طلبید آخر الامر روز یکشنبه بعد نماز عشا بلا اطلاع احدی تاب حرکات نامحسوس
 جهان را در ده جان خود را که قطره واری داشت بخدمت حضرت فخر علیه السلام
 برگماشت و غریقی بحر رحمت ایزدی گردید و از کاشاکش سوال میجوید بیکسین و آری
 اگر چه بیابان موت از قبیل خود که شیست فاما شنیده است که او نیکیفت که مرا از نظر
 دریا جذب مقلد علیست پس حرکت او را بر حرکت اختیار می توان نمود بلکه
 حرکت منطاری توان پذیرفت و در ازین امر معذور توان انکاشت انالله
 و کونایه و حیثون امروز روز دوشنبه بحساب شهر لندن است نیم و بحسب است
 بلده سلخ و بحساب تقویم امروزه ما و شعبان المعظم ۱۲۹۳ هجری است از دوشنبه
 یسب حرکات متوالیه چهار زوایه شدن آوازه های دروازه ها و سقف حجره
 بالکل خواب حکم عدم دارد و معلوم نیست که تا رسیدن بی بی چه حال خواهد ماند اینجا
 بحر غلطیدن و چشم بستن از دنیا و اینها علایمی نمی بیند و همین غفلت بعضی سماع
 اسما که حسب فرمایش بعضی احباب با فکر رسید با سجعهای سابقه که بطور زنجیر
 بنیال رسیده برای ملاحظه ناظرین ثبت صفحه می شود و صرفاً از خمین مصرع
 زبی پایسر فرار خمین به میر فضل علی امیدم بیاید ز فضل علی به ایضا
 بود نام من میر فضل علی به ایضا شده نقش نام ز فضل علی به ایضا نه انبه ام

ایضا محب علی فیض علی ایضا غلام علی فیض علی ایضا بفرزاد کند کار
 فضل علی ایضا بهر جا بود یا فضل علی ایضا اید بخاتم فضل علی ایضا
 غلام خدا فیض علی محمد علی بود ابن عم محمد علی ایضا بود جان بن محمد علی
 ایضا بود جان محمد علی ایضا چون مارون و موسی محمد علی ایضا همین و همین
 محمد علی ایضا بود اعتقاد محمد علی ایضا بود افتی محمد علی محمد حسین عز و
 عالم محمد حسین تراب علی بود کمال چشم تراب علی که در علی بنزاد خدا شد کرم
 ایضا بنزدیک احمد کرم علی ایضا بود پیش احمد کرم علی محمد حسین بود و
 محمد حسین گل محمد بستان عالم بود گل محمد محمد احمد از محمد در زمین و زمان
 ایضا ادب را درین از محمد دار ایضا تو جان را درین از محمد دار ایضا حسین
 نایم بدل جان بن حسین تصدیق حسین ایضا بر او خدا شد تصدیق حسین
 مسیح علی منم بنده و هست سید علی یوسف علی یوسف علی فیت کبر محمد بن محمد
 بود و دو عالم محمد سعید نام اصلی نواب سراج الملک مرحوم مفتی میر عالم علی
 سبح نام نواب صاحب مرحوم مفتی سید عبدالوهاب صاحب دار و نه مطبع سرکار خوب
 گفته اند و بودند اسرار شبتان عالم علی و در خوشی استادی مکرمی سید تمام
 مرحوم سبح نام نگار بدین طور فرمودند و تاج صدیق مصطفی باشد و سبح نام خود
 بدین عنوان منظوم گردید و فضل الناس بود و بعد محمد صدیق و دیگر
 مردم سبح محمد وزیر را که

خدا باد شاه و محمد و زبیر استیمنه میانید و حالا که خاف قاعده که لا و زبیر
و لا طبع یو کنس در اسمعی رعایت شرع شریف از بی انما باشد و طبع
بودیت پذیر گوشت علی مرحوم که از اخوان با سنانا نام نگار بود و زبیر است
نام خود نمودند و ایا گفته شد بروز جزا میر گوشت علی مرحوم موسوم شد
کنایه بلا خط اعتصام امک مرحوم گذر ایند مرحوم و در حق که سخن مضامین
خیلیند فرمود و بیج نام محمد شکور بدین طور ایا شده خدا شتمت و محمد
شکوره سجاده صاحب قصیده گوهر سید کلمه افتد نام و کشته بیج آن گوهر
معرفت کلمه الله هی العلیا بود و فرزندشان که موسوم بیدیا افتد بود و
والد ماجد مرحوم این نامه بخار بیجشان ید الله فوق ادبیم یا فتد و هر کس
کنایه بخدمت آن در بحر حقیقت روانه فرمودند و نامه بحسب سنت ابوی
بیج خلف الصدق اکبر شان که سیدی السیدین است و حضرت الله و فتح و
یا فت و حب ایامی آن گوهر و لا قلم طریقت سخا علی کنده کنایه بخدمت
شریف شان گذر ایند بحسب اتفاق این هر سبب اقتباسات قرآن مجید و
فرقان حمید است انعمی را بر جلالت خاندان عالیشان حمل میتوان نمود
ذلک فضل الله یؤتیته من تشاء از آنجا که عوصه سرور شده بود که با غن
مرحمتی سرکار لیب دوران سر و حرکات کثیر جهاز و مدد و نمودن اسباب
شکله روشنی بخافت رسیدن صدقه آمدند و در حجره بیضیه نشین نمود

لهذا امر در نزد خود و شریعت قطع عیبه در معذرت خدا نوشته بدست خود مسطور
 گزاینده شد بعد ملاحظه بر پشانی آن بجا و مراحم ذاتی که به خط سطر فرار فرمودند
 نقل انجمنه بل بر قوم میگردد و از حرکات ناشایسته سفینه در در و داری کی نیست
 که فدوی اوصاف قرب بگانی بر حسب دوران سر از قرب بساط حضور دور و دور
 از بحال عدم حضوری علامه آن است که آنچه دو ورقه روزنامه آخری بنویسد
 مرحمت شده از چهار روز حرکت چهار ستر در دیده و الله هم در روز افزون است
 بعد جمیع دل و دست بصفیه شده زیرا که در اینجا حرکت اینطوری بدست اختصار
 غالب است و قشش هم سالب شب مجوز و کمن سانه تحمل این حرکات نشدند
 تقاضای حضرت خضر علیه السلام باز اس و این قبول نموده بعد ق و مل و صفیه
 نیت بر خد شگداری حضرت موصوف شافت و تقاضای ملاقات پس را که در مل
 همین جا و متر که را نیز چنین جا زوال داشت و خود غریق بحر رحمت گردید با
 عرض نیست که مجرب سکون فی بحره سعفیه نموده گزاینده شود و خط و خط
 عدل حضرت عبدالعزیز شاه صاحب دامن فیض انهم و بسیم عهد شاه صاحب السیاح
 و عا و سلام نوشته اند محمد صده الدین شریعت دار و قالد و بارام نائب شریعت
 و آرم او و چهار او و نیده زاده غلام صادق و مرز به فقیر محمد و محمد حبیب و
 عبدالکریم پسران آنها آوای تسلیمات عرض نمایند زیاده حد ادب به شرح و تحفا
 بر پشانی عرضی انیکه بخوبی میدانم که درین وقت بعینه ندیدی و شوا را انیکه

کعبه سکون ملاطمت و یا بعد ورود بدیده مبیضه شود و بر دیگر کوائف ملاطمت و
و او شرح دستخط من در روز شنبه غرض شیان المغنله سینه انرا چه ملاطمت
بود و اما نسبت روز شنبه گوئیم بود و از آن نیز تا پنج سوم چهارشنبه و پنج بهمان
چونکه اندو سه روز نگذشت هیچ بود و اندا صاحب را شیخی حکیم سید علیان یار و روز
عصا جب اکثر روز شنبه نمیتواند پس قبول استحال آورده سالن روز چهارشنبه دوم مال
اثرش چنان شده که قبض گردید و ایند امروزه قبول و مقدر و تو که رسیده و غیره
خان مان لطف نمودند استحال آورده از آن یک دست بصورت تمام شده و شنبه
تو ایضا خود انداخت و ام آقا لم یحفظ فیاض و دیو و دست که از شیخ طبعیت سوا سی
ست و دو هزار و پیم و دیگر که از جاز پلکن جاز فنیوان افهام یک و شانه و یک اکثر
جو امر گران بهاد یک بنجر ملاطمت ساعت و قلم ملاطمت و بهین قسم چهار کس میشد
و در رنگی غلاصیان مبلغ کثیر از و پیم یک کفن بر حمت فرمودند و طعام بر کفایت
و غلاصیان اهل اسلام خوانیدند تا پنج سوم روز پنجشنبه بوقت فراغت ساد
نواهیها مروج بسبب قریب سیدن میج و دیگر براسیان از غذا فراغ یافتند و در
آنها آثار و علا جبال غیره قریب می بنظر رسید و بعد مع ساعت چهار انگشت و کنگ
از بدنه جسم استحال از بینی آرد بود و از آنها قدر رنگ بر تن شکب بباد روز
مقدم جنگ بباد و کشتی سوار شده بر چهار نعل و نموده از مت سرکار رحال نموده
و حافظ عبد الصمد خان صاحب مخصوص بر ملاقات ایجاب که درین سفر مراتب محبت

او انموده چند بار بآمد و شد بمی به وقت روانگی اینجانب بولایت و به وقت
 روانگی آردان به می برای سوار نشاندن آنها به باز و علی بن اقیاس بحال
 تکلیف گوارانموده رسیدند بانقادات صاحب موصوف خلی سرور شدم زیاده تر
 ازین معنی خوشنودی حاصل گردیده ایشان گفتند که جناب حضرت عبداللہ شاه حبیب
 قبلہ دام فیض انہم ہم مع مولوی محمد غوث صاحب و میر حسن علی صاحب منصفیہ و دامبر خرم صاحب
 و قاسم علی صاحب مہتمم تباری بنادین جمعیت سرکار عالی تشریف فرما شده اند و برکنار و با
 متوقف اند پرسیدم کہ اولاً از خیریت مزاج سید محمود اطلاع دہد کہ از دیر باز بخاطر
 خاطر دریافت خیریت شان متعلق و متردد بہت گفتند خیریت بہت و در روز لا محققہ
 خیلہ افاتہ حاصل نمایند گئی فشدن باران دہستہ را کہ حقیقت واقعی ہر روز ہوا
 بکار رفت فلما اعادہ ہمان تقریر سابق نمودند و زیادہ تر بران اینقدر گفتند کہ اگر
 گفتہ را مقرون بقصد افنی انکار نہ از شاہ بہا مدوح کہ قریب تر اند دریافت بشود
 ازین معنی گوئیم مطمئن شدہ انتظار رسید گشتی سرکار کشیدہ و آردان از اسباب بخت
 حافظہ حقیقی گذار شدہ و گشتی دستہ بر خبک بہادر شستہ روانہ شدم و قبل ازین کہ
 نیز گشتی شستہ بخمارہ رسیدہ اینجانب نیز متعاقب برکنار رسیدہ از شاہ صاحب مدوح شرف
 قدوسی شدہ از دیگر اعزہ و اصحاب و خصوص از کرمی مولوی محمد نور الحسن صاحب
 و مولوی محمد نور الصدیق صاحب و فضل حسنا صاحب و حاجی محمد سبحانی و غیرہ
 خیلہ مخطوطہ التلانی شدم و از آنجا برگشتی کہ ایہ مجوزہ حضرت شاہ صاحب ابقا

جناب مرحوم مولوی محمد غوث صاحب منصب دار حصار غیره سوار شده بفردگاه
 سرکار روانه شده در اثنا از حال نیندیشد و مستفسر کردیم فرمودند که در بعضی
 تخفیف است و عرصه شبت روز شده که از بلده برآمده ام حال این هفته معلوم
 بر قدر که اصرار بدریافت کجای حال مزاج منبسط و جواب سرسری بلا سوا به بطور
 دیگر معاینه نموده اعاده همان مضمون سابق بگویشی ببارت فرمودند از نظر جواب
 بسیار عجایب بخاطر راه رفت که چه سبب باشد که صاف صاف نمیفرمایند که از هیچ
 میبود البتہ از کیفیت معالجات و ترکیب علاج و طرق حصول فوائد بشرح مبسوط
 غرض آن رسیدن بفردگاه سرکار بمین تعلقات جوابات میدادند و بانجانب این
 مشبهات افواج و اقسام بر روی کار آمد سرکار بفردگاه رسیدیم حضرت مقرر فرمود
 صاحب موصوف گفتند که از طرف بانجانب نواخصا دام اقباله دعا و سلام رسانید
 ناچار بودیم آنجا که معذرت هر چه که ترو خاطر بشتم به تنگای سرکار رسیدیم و از آن
 نواخصا خداوند عز و جلتم اقباله از بعضی صاحبان با و رسد و برایتان که در بعضی ضلع
 وقت میدارند گفتند ای سفر جبار میفرمودند چونکه اینجانب در آنجا رسید از دستور
 مخاطب شده فرمودند که از عرصه شبت روز آنچنان در جهات خان لاق بود که
 و خوراک و از باز بطرف اینجانب متوجه شده فرمودند که اگر چه شما هم در آن
 قرار داده بودید اما تو انانی نذر دریا شده زیرا که هیچ بسیار لاق گردید چون از
 مکالمات فراغ یافتند موقوف دیدیم پیام حضرت شاه صاحب ادا نمودم فرمودند

که کسی از طرف حضرت موصوف آمده است عرض کردم که بذات خود تشریف آورده
 بسیار بمنوینت تشریف آوری بیان فرمودند و علی بن اخیلس از طرف موصوف آمد
 و ادم بن بعد و پس شده او را جواب پیام نمود و شاه عباس مدوح را تعجب فرود از کلام
 داده و در محاذی این باغ کوچک بود در اینجا یک خیمه بنا و چنانچه استاده بود و دم
 و دستها بر آقام نهاده حلق شرعی داده از کیفیت واقعی سید محمود متعجب شدم در
 آنوقت حضرت ممدوح مجبوس شده تمهیدی بدین منطافه از نمودند که ادم بکشتن شر
 از امور قضایی گزینی نیست و اقیقکه واقع نمائید بچاره بهایم ماه ربیع
 سنه روان بود و او را بپور سقاء نمیشی حکم ترمیم یعنی ایا لله و ایا الیه و ایا
 بر زبان جاری نمودم فاقب قلوبنا و زمین و آسمان چشم این فاقب
 و تار گردید و اشک تاسف و ملال و موع و رنج و کلال ملا اختیار از چشم روان
 در حالت پر ملات حکیم سید علیان بهادر در رسید و با وصف علم یعنی در عین انگر
 جبار که حافظ محمد عثمان فرزند حافظ احسان الدین مرحوم آمده بودند از حکم
 موصوف این خبر و حشت از گفته بودند حکیم موصوف مجتنب حیات در عدم
 بیان این حال ملات احتمال ازین شکسته ال خلی باهر گفته بودند معنی
 تجال العارف پرسیدند اینجا ابدا ای جواب توانست خیر نصیصا منصفه
 باظهاران پر خستند بحسب رسم و عادت روزگار و ادای کلمات تغییر بخش
 دست نبود نگاه سر بجا و نوشته بعضی این واقعه نامه پرداد از اینجا مساوت

نموده از طرف سرکار مرسم گرفت و ادانمودند و گفتند که خداوند نعمت و امان
 به تمام این واقعه بسیار شده فرمودند که من میدانم که بعضی واقعه روح
 یعنی بالعکس و بگویند این بتبر و دیگر از امور تقدیر چگونه مفروض نیست
 صبر و تکلیف از لوازم باید شد و برادرشاد و سرکار واقعه بمشیر و مرحومه این جانخواه بسیار
 صبی برگاه که بمشیر معظم ام تابان ختم ماه ربیع الاخری ششم الهجری بمیان خدمت کلی
 باوای کلمه شهادت جان بجان آفرین سپردند و داغ مفارقت بر صحنه روح و الهیت
 ما جیدین الله عز و جل و انکم تها فی محبت غیر الحسنى و این ناگس و ازان
 نهادند بعد دو چهار و زانین واقعه و الله مرحوم باوای تانجعه و رکنه سجد کردند
 در اینجا از حافظ عبد الرحمن مرحوم ستاد و ابره راسی رایان بهادر امانت دست در دست
 دست و واجب اتفاق و رها نه زاده خرافیان نیز بگری عالم جاوده شده بود
 پس باهمه گیر باوای مراتب تعزیه پرداختند قبله گاه مرحوم بجا فط صاحب گفتند که
 من و دو واقعه و خضر و سپاس گذار و او را و او را که معالیه بالعکس نشود و در
 و الم آن تا مدت العزم بود و حافظ مرحوم نیز که بهر دو بود و تصدیق کلام مذکور
 نمودند و اخرونی سخت انجابت و نیست و شامت اعمال این شکست بال ملاحظه
 کردند که امر کرده نصیب حال شد الیوم نقد و عمر این فانی سجد و زنی
 سفت رسید است درین عرض مدت چهار و خضر و دو سپهر و رحمت حق جا زنده
 که ازان دو و خضر و بخوان شبانه اعلی اجل بالتبیک انجا گفتند اما انقدر زیاده

و در دو غم بر خاطر فاتر و رنوده همچنانکه اس مصیبت عظمی فاجعه حیات را تلخ گام نموده
 و چگونه نتواند بود که دختر ممنت جگر و از تنه با سخنو بیای ذاتی عزیز ترست خودت
 بیده و اطفاش متیم شده در حقیقت این ساخته با کلمه قلب او دم لکبه تمام جسم جان
 غریق بجه مصیبت عظیم گردانید و قالی انور شیری را توفیق صبر عطا فرماید و وجودش
 باعث پیشرو سال طفل خود سال است بر سر آنا سلامت و شسته بعر طبعی رساناد
 بچند ناله الا حجاب و حجاب الا حجاب القه حضرت شاه صبا سوار شده بغروه نگاه خود که
 بمکان ملاضیا علی صاحب بود و تشریف بردند و اینجانب در میان خیمه با و چنین آباد
 ناز عصر رسیده و ملاوت قرآن که مسکن خواطر مصیبت زدگانست مصروف گردید
 بعد یک ساعت حضرت ممدوح گاژی بر اسوار بی اینجانب فرستادند ما چار از رسید
 عبدالوداد صاحب که در سفر شریک بیخ و راحت بودند و خدمت گرفتیم و گفتم که اشتب
 صحبت حضرت که از مدت پنجاه پنج مفارقت کشیده ام میانم و صباح در اینجا رسیده
 با اتفاق عازم بلده خواهم شد چون بغروه نگاه حضرت رسیدم بعد توقف کمی ساعت تخفیف
 خوردن غذا دادند بر جنبه ایاب و انخان ریو هم سپنج موثر نشند و فرمودند که ما همه با از
 صبح سوا چای چیری نخوردیم اگر تو بخوری من هم نخورم و دیگر میزبان اختیار
 دیگران گفتند که اگر حضرت تنوبه غذا نمیشوند ما همه اینچوریم از بی معنی کمک شد قبول
 نمودم حاجی ملاضیا علی صاحب که خیلی ذی ثروت و کنشاده دست اندامد که با انواع اغذیه
 لطیفه از قسم شیرین و نمکین کشیدند با اتفاق چیر خورده در میان ترویجی که وقت

مغرب رسید بادای ناز و بعد یک ساعت از نماز عشا فراغ یافتند ملا صاحب موصوفی
که دیگر جامه عجب بودند همراه با نخوده از اینجانب بوقت رفتن در دعوت گفتند که عجب
سخن مانند تا از هیچ سفر آسودگی بدست آید و سوای این اگر در خواب بیدار شوید
مجازی این بنگاه بنگاه دیگر که بوده است در آن یکبار بیان میمانند و آنقدر که یک
شب عظم و مولود خوانی شروع میسازند و از قرات آنها که زبان ثقیل و آواز خوش
میدارند خواب نخواهد آمد و نیز گفتند و در دعوت روانه شدند و ما همه در پیشتر
مجلس بیداریم بعد ربع ساعت مولوی حاجی نور محمدین صاحب شریف آوردند و فرمودند
که علی الصباح بعد از اینجانی هم شام بتقریرگی سواری تیار باشند که با اتفاق باشند
خواهیم رفت قبول نمود مولوی صاحب گفتند ما همه از متوجه خواب شدیم همین که
خواب نیامده بود که آوازهای مولودیان بلند شدند و زبانهای پریشانند قرات
بهمه ناهنجار شروع نمودند بی اختیار بر زبان ساعین جاری شده هرگز تو
مولود بدین عطا خوانی پذیرد روتن مسلمانان در خواندن شان سوای
درود شریف لفظی بغیر نمی رسید و در وقت خواب حکم خیال پیدا نمود و قریب نصف
شب حافظ عبد الصمد خان صاحب سلمه الله الواسع بعضی از مملوبات حضرت
شاه صاحب اینجانب از قسم پارچه و غیره خرید نموده در دنیا آورده و فرستاد
و هستند و بعد یک ساعت از آن ملا صاحب موصوفی نیز از دعوت فراغ یافته آمدند
و گفتند که آنچه من عین رفتن بدعوت گفته بودم که از صدای این سخنرا میماند

نخواهد آمد تصدیق کلام من یافتند قبول کردم و گفتم که آنچه گفته بودند همان
 پیش آمد غرض بعد ساعت دو از شب مولود و غیره اختتام یافت چون که وقت
 خواب بتجا وز شده و علامه آن خیالات مرحوم در نظر بود باز تا یک ساعت
 خواب آشنای ششم نشده من بعد شاید که تا یک ساعت خواب آید و باز بیدار شد
 از خواب ضروری فارغ شدم و حضرت شایع صاحب قبله نیز بیدار شده بوقت
 نماز شوافع ادای نماز صبح نموده حکایتیم که مفرد و گاه سرکار روانه شوم در
 عرصه حاجی ملاصیا علیها که اطمینان قنوقه باوصف تقاطع خاطر از طرف ملا
 مزاج والده ماجده خود در تمام شب تیار گماشته بودند تکلیف خوردن آن
 دادند هر چند با کرده شد که این وقت خوردن طعام نیست فلان اصرارشان
 که متجاوز از آن حد شده تا چار دعوت قبول نموده و دسترخوان گسترده انداخته
 قنوقه از نان و نان خوش و اچارهای خوشتره چیده شده که بهرین عرصه
 حاجی الحرمین مولوی محمد نور الحسنین صاحب مولوی محمد نور الصدیق صاحب
 و مولوی محمد افضل حسنا صاحب و حاجی محمد سبحانی و در سینه پانته دعوت اکل
 طعام داده شد چونکه صاحبان موصوف نماز فجر خوانده بودند با دای آن
 پرداخته شریک غذا شدند و من بعد سیه در یکی سوار شده روانه شدیم انچه
 سیه صبح صاف نمودار شده در آشنای با معلوم گردید که نوابصبا فیاض
 اندر فردگاه خود نسبت استیثان تشریف فرما شده اند ما سیه پانته کوته اند

پیشین شدیم چون در آنجا رسیدیم دیدیم که سرکار با جمعی از بزرگان
 و تبهایی ریل بوده اند مولی صاحب در باره تقرب ملازمت مطلع شدند
 نامه نگار رد بر سرکار رفته بنور زبان بعضی تمای ملاقات مولی صاحب
 موصوف نگشوده بود که نواب صاحب خداوند نعمت دایم اقباله باد اذیند
 فرمودند که کیفیت تفسیه نامرضیه خویش شما که رسید دست به عرض کردم که
 باظهار شاه صاحب قبله معاد شد کلمات تعزیت و تاسف او فرمودند عرض
 کردم که شاه صاحب دعا میفرمایند و مولی صاحب درخواست ملاقات دارند فرمودند
 که طلب سازند حسب حکم آنکه را حاضر کرده شد ملاقات حاصل گردید و بعد از
 ترویجی و تبهایی ریل جمیاد آماده شدند سرکار مع جمعی از بزرگان سوار شدند
 چون ریل روان شده از شاه صاحب و نواب صاحب سلام علیکم گردیده روز پنجشنبه
 سوم ماه عالی مجد و فرد از جهاز باران یارید یا وصف اینکه موسم بارش سری
 شده بود از سکنه بمبئی شنیده شد که از ابتدای موسم بارش تا آن وقت باران
 رحمت نه باریده بود در نظر همه اقامی و ادانی این بارش از چند بکات
 قدوم نواب صاحب متغنی عن الالقاب مقصود گردید شب جمعه بیست روز
 زیاده تر بارش شده و چگونه نخواهد شد که ذات جمع الصفات نواب صاحب
 عالی و شایسته رحمت الهی بوده است چنانچه مشفق سید عبد الوهاب صاحب
 که این ماقه تاریخ دیوانی نواب صاحب در فکر خود بوده است و قلمی دارد

ماده خوب حسب حال نایه اند چنانچه تصدیق این معنی بوجه حسن شده تمام روز
 چهارم ماه حال ایل روان مانده اتفاق غذای روز و شب در ریل شده و ب
 السیل بگریز شریف رسیدم آنوقت با زبان رحمت خوب بارید قلعقدار و قلعقدار
 و غیره اهل کاران اینجا شرف ملازمت سرکار شرف شدند و تا نیم ساعت در اینجا
 اتفاق توقف گزیدیم و بجهت خود انداختیم دام اقباله از ریل فرود دنیا آمدن از ریل و
 شده تا اینکه روز شنبه ساعت نه به پیشین بلده فرزند بنیاد صاهانها آمدن
 المصنوع و الفسار رسیدم در اینجا عجیب جمع اهل بلده از امر او اعزاز و عوام الناس بود
 که گاهی همچنان اتفاق نشده همه مردم اینجا که از عرصه پنجاه از ملازمت نواب
 صاحب شرف نشده بودند خیلی متمنی شرف ملازمت بودند و علما و اهل سبب
 شیندن حدیث پای مبارک زیاده تر از روی دیدن جلال با کمال آن معین
 جود و نوال و انگیزه حال آنها بود نواب صاحب مدوح با وصف مرجع لایحه آنقدر
 بسیار دی و خود و اری از ریل فرود آمده بملقات نواب و قارایان را بسیار و
 خوشبختی جاه بهادر و اقبال الدوله بهادر و مختتم الدوله بهادر و پیشکار و تبع
 او و غیره پر و خند که در نظر مردم مرجع لایحه کمتر ظاهر شده بعد فراغ از ملاقات
 همه بسوار بوجه رگری و در تخته انداخته نامه نگاریم بهر ای بعضی اجاب غیر
 مثل ایل و ایلانش و نو چشم غلام صادق و غلام طاهر طالی عمر و غیره بسوار
 سبانه که به پیشین سبزه بوده اهل مکان شده در مکان دیو سخنانه چیزی توقف نمود

آنوقت بپس صدمه سید محمود عاقبت محمود آنچنان اثری بر قلب و دوا که
هرگز نمی توانستم که اندرون خانه داخل شوم و حالت نوحه شمی طالع عمر که
انصیب کسی مباد و معاینه کنم فاما جذب محبت او نگذاشت که قهر کنم ناچار رستم
و حال میگی و حالت تنگی اطفال او دیده از خود رستم و دیر بنگاه محشر بماند و صبر
شور شعب گریه و گنج تا زمان و راز و دوا آخر الامر بر فضیلت الهی صبر نمودم
و بعد از این نوحه شمی طالع عمر پرده کلمه ترشح بر زبان جاری کردم بر دشمنان
رونگار کاشمش فی وسط آنها رطاه و آشکارست که این رنج و الم و این
و غم من دفع شد فی نیت و تمام عمر داغ آن بر دل خواهم ماند و چگونه نماند که سید محمود
در حقیقت آثار سیادت بر چنین خود ظاهر رسیدت چنانچه از ادنی حالات او است
که از اجده خود بلکه از همسران عند المکاتبه همیشه گفتگو نمینمود و با وصف قلت غل
خیرات ستره میکرد چنانچه بعد فوت اینحال ظاهر شد و عجب از غرما با هواریت
میداد و غیره بر مرتبه بود که در خانه اینجانب ماندن و طعام خوردن را هم جایز
نمیداشت و راوایل ماه ربیع الاولی سنه روان برادر عاتقی مسمی سید فیض الدین
بیار شد و تیمار و نجات برادران حقیقی زنانه که خصم میکرد بر عیادتند چه جائیکه علامت
آنقدر در معالجه و استمداد از احوال طبعه بزرگان دین سعی بجا برد که خود
بمرض موت گرفتار شده هر چند مردم گفتند که در بیماری برادر که چاکه سید
اینقدر رنج نمی برد از خدا شافی مطلق است شفا عطا خواهد نمود و جواب داد

که وجود برادر خود غنیمت میدانم زیرا که در دهن زنده نماند و دیگر برادر پیدا
 نشد و در اینجا شعر شیخ مصلح الدین سعدی شیرازی علیه الرحمه بیاویزیم
 شخصی به نسب بر سر تار گریست به چون روز شد و بر دو بسیار رست به اول
 مرضیست و مقارن آن درم و نمود چون به سبب بعد مسافت امکانه اطبا
 از کفر طایفه بود که مکان مرحوم در اینجا و هست معالجه مستعد بود و چشم دریا
 فرو شدن بکان خود جهت سهولت تیار را ضرر نمود گفت که یک شرط می آیم
 که بر قدر اخراجات ادویه و خوراک ذات مع صفات باشد از خود گرفته شود
 و چشم گفت که بچکار تمام جانی نیست اینچیکه اخراجات خواهد شد از آن خود
 مقدر نمایند جواب داده که اگر پدر شما در اینجا میبودند اختیار میکردند که کون
 بشمارد مال پدر بچگونه اختیار نموده است باری پس از قبول شروط مذکور به
 آمدند ابتدا آن معالجه حکیم محمد علی ساکن محله آرد و شربت شد چون اثری از آن ظاهر
 معالجه حکیم محمد شرف صاحب که در آن کثران استنشاق و بتیال بوده اند و از قدیم حجت
 خالص از خاندان نامه نگار میدانند بعد آمده اما بقول حضرت مولانای روم
 قدس سره الغر سه از قصاص که انگبین صفا فرود و روغن بادام شکلی می خورد
 از بلایه قبض شد اخلاق رقت آب آتش را اندر شد بچ گفت به مرض زبرد بود
 نه و خود حکیم صاحب موصوف بطائف احمیل از معالجه بچ می نمودند آخر الامر حاجت
 عبداللہ شاه صاحب قبله دام فیضانم و محبتی حکیم جعفر حسین صاحب حکیم حبیب اللہ صاحب

بخود زیر بگی که در روغنید رفع درم و مجرب حضرت ممدوح است نموده بهستعال
 آورند اثر و او چنان ظاهر شده که بسیاری از درم دفع شده اما ضعیف و نفاذ
 آن قدر باز در رسید که حرکت دست و پا اختیار نمانده و وقت ظهور آیه کریمه
 إِذَا جَاءَ أَجَلُهُمْ لَا يَسْتَأْخِرُونَ سَاعَةً وَلَا يَسْتَقْدِرُونَ ظاهر شده
 آخر الامر تاریخ سوم ماه رجب الحجب سنه روان روز سه شنبه از وقت دیوس
 روز نوزدهم راجبیده صاحب با موارات خود آنچه که مبادله شده باو صیفیکه خوش
 در هر چه وقت نازک بسیار اعتدال نمود و اما امر ارزش گذاشت حساب دام دام نموده
 آنچه که قرض بود با و اسی آن پرداخته رقمی باقی برآمده برای اخراجات روز مره
 تقویین نوزدهم نمود و از محاسبه و دیوی و حقوق عبادات مغرب فراغ حاصل
 نموده بعد از مغرب متوجه درگاه کریم کار ساز شده حضرت شاه صاحب مدوح
 و حکیم حفر حسین صاحب راجب نموده بشهادت آنها کلمه شهادت چند بار بر زبان
 جاری نموده شب پنجشنبه پنجم ماه رجبیه حال داعی اجل را البیک اجابت گفت
 هر یک از حضار بلا اختیار گاهی وسوسه و شیشه جزع و قزع سفت اِنَّا لِلّٰهِ وَاِنَّا
 اِلَيْهِ رَاٰجِعُونَ نوزدهم باوصف علالت مزاج چه در تیار مردم و چه در امور
 تجزیه و تکفین خود داری را از دست نداده طریقه مصابرت اختیار کرده
 نبات مع حضرت ممدوح که در نیوقت وجود با خودشان زیاده از بودن
 نامه نگار بود بنمایش نوزدهم و غیره پراخته روز پنجشنبه در درگاه شریف

قادری کار زونی قدس سره العزیز قریب هزار سید محرم بدرستیه محمود و
 زمین بجا رحمت حق سپردم محرم مزبور و عالم حیات مستعار بقبض روح
 خدیجه متنی دیدن این گنبد گارماندگار هزار افسوس که این امر ب حصول انجامید
 دواعی مفارقت برسد و سپاسندگان نثار داد و در خشتی ب عالم جاودا کشید و بفضل
 قادر توانا همچو نام خود عاقبت محمود گردید اگر چه درین سفر و رگاسادت خداوند
 نعمت دایم اقباله همه وجوه آسایش و آرام غدا و سکنی آسنان ماند که زبان از
 سپاس آن قاصد و لسان تشریح و تفصیل آن عاجز گردازد و در مفارقت
 آدم از جهاز آریسن ملین و وصول آمان در اینجا که عرض بدت در راه بود
 به سبب نه بودن خادم هیچ ظاهری لاحق اندون بعد رسیدن خطوط متواتره بیا
 محرم اگر چه هیچ صورتی رسیدن آمان رفع شده خاما تر و دو تفکر معنوی و زبانی
 تا آنکه روز باری آرامی و شهادت فکر و اضطراب و بختیابی گذشت شبی بهین
 تر و دنا سازی مزاج محرم بخواب بودم دیدم که از سفر معاودت نموده ب مکان
 خود داخل شدم و بنگ خوابگاه خود را دیدم که نور چشمی زیر بنگ کنار پیش محق
 شده نشسته و حالتش شیرود و هر دست او یک یک چوژی است متفکر شدم که حال
 سید محمود چه بوده باشد خیال کردم که سید مزبور زنده است زیرا که یک یک چوژی
 در دست موجود است باز تصور کردم که ساخته یا گرد رسیده باشد که اگر چه
 چوژی بکشتش نبوده است شاید مردم بالائی برای تسکین و نهالیش او یک یک

در دست گذشته باشند و نمیتوانستیم که از او بپریم که حال شوهر تو چگونه است اینجا
در تردد و ریافت این امر و نور چشمی و این گرفته مسبقه که ای پدر مردمان من
اگر بگویم شاید بید که دوخته میدهم بچویش متوجه نشده متفکراندم که از دیگر کدام
حال خیریت سید مرحوم هست را که نایم ناکن کسی در آنوقت ضبط نمایند و اسن از
نور چشمی را که نایم چار قدم بشیر تباش کسی که از دست قسطل شوم روانه شدم
ناگاه دیدم که جناب پالده ماجده اسکندری محبت نشسته اند قبل از آنکه از عقیقه مدح
لبیحوال امر شنیده و کتابیم خود فرمودند که ای گلگون شسته من آیا تو نشیدی که شیعه محمود
برای هوا خوری خبان رفته در خیالت سید عبدالرزاق عرف میراد شاه جده غریز که
برای مرحوم مسطور را گذر روانه نموده اند این چه محل بود به جماعت اتینتی بتو خوش تمام
بیدار شدم و چون ببلیده سیده و ریافت نمودم تا اینجا که این رویا صادق و دیدم
همروز و زوفاات سید مرحوم بود از اینجا ریافت کردیست که تو چه والدین و فادات
هم بچه قدر نسبت اولاد خود میباید سه ماده تا یخ آن عاقبت محمود که بخیاال ناقص
آنرا در تقیام ضبط نموده میشود و وهوهن ماده اولی که محمود جان
در دن بهشت پ ۱۲۹۳ به ماده ثانی بخت رفت محمود جوان پ ۱۲۹۳ پ
ماده ثالث عاقبت محمود شد محمود از عون بریع پ ۱۲۹۳ پ عون بریع و خیا
احتمال ترکیب اضافی دارد و در اینصورت بریع مراد از نام بار تعالی خواهد بود
بکلیع التملکات فاله کرضه واقع است و هم ترکیب وصفی که آن ظاهر است

خوش بمقصد آمده نواب سرالار جنگ
 آهنگان کرد و آب تاب گرم و سرد را
 حق چنان هر نظام ملک شاه کام جو
 کرد او در طاعت شته طاعت یزدان
 سیر فرموده جهان کار نمایان کرده خود
 در ربیع الاول را پر خرم غریل
 پنجاه کامل آن مرز قنوت کرد سیر
 مضر دیده هم عدن پیرس استی خوب
 انتقای شاه هر ملک بعد صحبت بره
 جایا تعظیم دی هم میانی بر کجا
 بر کونین کوریه شاه شهن برده نیاز
 اختلاط و لب آن شهنزاده نیکو سیر
 کرده شهنشاه زین وی کرم شمش
 شهنیان مهمانی شهنشاه پس قبول شاه
 شهن لقب گردش نیکو نیک شهنشاه
 شد زان روشن گد کاریکه از لب بیا
 از ازل تقدیر و تدبیر شهنشاه نام حب

و انشد کوی گل مقصود یک یک ستند
 بحر و بر بچون صبا بنود و لست و بلند
 مخنه کرده گوارا پاک طبع حق پسند
 آیه حکم فیر طر انشد او کار بند
 هر کجا چکرده او نام و لست و بلند
 ماه شعبان گشت آدم هم آن طالع بلند
 پس عجایب از اشیاء دید با خاصان
 دوم دید و دیده صدر لندن و لست بلند
 دید سائر مرزبانان را برسم و بلند
 هر کس شلک سلامی از دوی کار بند
 صد میان آمد از الطاف شهنشاه
 اتحاد از جمله سرداران کرمانوس هم
 هر شهنشاه نمود او میانی سازمند
 خاصه بندی مرکب اطعمه باطع و بلند
 از مرید الطاف آن شهنشاه آمد بلند
 و اما اتوی دیر بار هم نامش بر بند
 در عار امش بین رومی ساسی او کند

بگذارای سانی و هیچ خورط لغت
 هر چند آن غم و غمی نشت و پیرین با
 مت پیش بهان حکمت یزدانی است
 شد و رنجد و دکن شش کسی کار کرد
 با دو کما دو جانب نیک شد قشیر می
 در کلاه از من جوید ز انصاف اگر
 از پی عین الکمال نخت بیدارش بدم
 میکند تکیه دعا و شکر وی شام صحر
 عید مقدم گو فرجش گشته قد ز کسل
 شد مقدم عید شعبان و بخت عید فطر
 با رفیقان نیک شاد آمد با شاد تر

مرحبا جا و دجلال شمت و غم لب
 کو نصیب دشمنان از زیند بر پاشد گزاف
 تا که هم بوده با سالی سران گرد نشد
 این بهای مقصد محمود افتادش غنبد
 رانده از بس همچو اسکندر بجزویر سمند
 حق چنین بود بهانش زیر این نیلی هر چند
 مردمان چشم مهر و ماه اقسام سپید
 جاودان از عنصر و دور باشد هر چند
 شد با طاف از جناب حق عطا صحت سپید
 عید بر عید این با یون جا و عید سازمند
 شاد از لطفش همه اجاب عیدش شاد تر

۱۸۶۶ شاد اینجا سنین مقدس هر هر عزم

عیوی اول دوم و جری مقصد شمرند ۹۳

بسم الله الرحمن الرحیم

اطلاع

ہمارے یہاں ایک کتاب مصلیٰ جرب القلوب کے

المحبوب حصہ اول زیر طبع ہے اس میں ہر

قسم کے طلسمات حُب کے مندرج ہیں

اشتہار سے بخوبی ظاہر ہوگا

